HABERNAME YAZILARIM

CİLT – 3

E-KİTAP

AHMET TÜRKAN

İÇİNDEKİLER

TAKDİM

İlk yazımı Habername'de 03.10.2008 tarihinde yayımlamıştım. O zamandan bu yana geçen sürede epeyce yazmışım. Geriye dönüp bakınca ciddi bir birikim olmuş. Her 50 yazımı bir cilt olarak planlayıp e kitap haline dönüştürmek istedim ve bu İKİNCİ çalışmam. Aynı zamanda Habername'de herhangi bir veri kaybı olması durumunda yazılarımın kaybolmasına mâni olmuş olurum diye düşündüm ve bu çalışma ortaya çıktı.

İlk yazımdan itibaren tarih sırasına göre sıralanmış olup her 50 yazı ayrı bir ciltte değerlendirilecektir. Böylece geri dönüp bakmak ta kolay olacaktır. Şimdi elinizdeki bu kitap 3. Cilt olarak hazırlanmıştır.

Elbette yazmadıklarım ya da yazamadıklarım var. Zamanı bekler belki.

Geriye dönüp bakıldığında aslında tarihe not düşmüşüm diyerek ara sıra okuyup yazılarımla hasbihal ediyorum. Hayata yeniden bakıyorum. Eski nazarımı kontrol yenisine mana kazandırıyorum. Değerli okuyucularımı da aynı nazarla bakmaları ve eskilerde tarihe düşülen notlarımı bugün ile kıyaslayarak anlamı olup olmadıklarını değerlendirmelerini acizane talep ediyorum. Aşağıda hatıraları hatırlamak maksadı ile Habername ekibi ile yapılan toplantılardan bazı fotoğrafları sizler için ekledim.

Bu e kitaplar iyi bir belge olarak kalacaktır.

HABERNAME TOPLANTILARINDAN KARELER

MOBBİNGDE YENİ TRENDLER

Kardeşime iş lazım, masayı boşalt:

Malum uzunca bir süredir işsizlik krizleri yaşanıyor. Aslında pek çok iş yeri işçi arıyor, pek çok kişi de iş arıyor. Problem; ortak noktada buluşamamak.

Eğer iş yerinde aniden birileri sizi taciz etmeye, iş yapış şekillerinizi eleştirmeye başlıyorsa bilin ki yerinize birini düşünmeye başladılar. Hatırlı birileri işsiz kaldı ve birilerinin gözü sizin yerinizde. Bu birileri aranızdan su sızmayan arkadaşlarınız bile olabilir.

En yakın amiriniz.

İnsan Kaynakları Yöneticisi.

Yani bu devirde kimin akrabasına iş lazım ise bilin ki kuyunuzu kazanlar onlardır. Kendinizi de kontrol etmeyi ihmal etmeyin tabiî ki. Sadece suçu başkasında aramak ta doğru değildir.

Siz kendinizi sağlama alın, size saldıranları sabır ve cesaret ile def edebilirsiniz.

Kariyer planlamalarındaki uzun vadeli hesaplar, hatırlı kişilerin önemli mevkilere yerleştirilmesi gayesinden başka bir şey taşımaz. Sizin eğitiminiz sizin olsun derler. Bu iş yeri sadece eğitime göre iş ve mevki-makam vermez; liyakate bakar demek, yalakalıktan sınıfta kaldığınızın işaretidir.

Yani, kurslara gitmeniz, kendinizi yetiştirmeniz, hangi üniversitenin hangi bölümünü bitirdiğiniz, ya da lisans üstü veya doktora yapmanız sizi üst sıralara taşımaz.

Akrabalar, hatırlı kişilerin yakınları veya özel bilgi ve belgelere sahip bazı tipler işiniz için risk grubunu oluşturur.

Şimdi bu ne diyeceksiniz. Bu mobbingtir işte. Yani haksızlığın, eziyetin, adam kayırmanın, birilerini itip kakmanın bu günkü modern anlamıdır mobbing.

Durum çok mu kötü.

Yok aslında. Durumu iyi analiz etmelisiniz. Birileri sizin üzerinize oynamaya başladığı zaman gardınızı iyi almalısınız. Kolay mıdır?

Hiç sanmam.

Kolay olsa idi herkes hak ettiği yere zaten ulaşır mobbing kavramı sözlüklerde kendine yer bulamazdı. Onca eğitim danışmanı, onca akademisyen, onca psikolog bu işin sırrı ne ola ki diye kafa patlatmazlardı.

Şimdi hükümet mobbinge karşı da bir yasa hazırlığı içinde.

Gerek işyerinde gerek okulda gerek ise aile hayatında mobbingi ispat edebilirseniz ki hiç zor değildir, bunun yaptırımları olacak.

Hem de ciddi yaptırımlar düşünülüyor.

İnsanlar neden bu yola başvurur. Kendilerine göre savunmaları olacaktır elbette ama haklı olanın hakkını vermeyip, zulmetmek her bakımdan kusurdur. Bu iyi biline.

Sadece kariyer planları için mi uygulanıyor.

Hayır, cinsel istismar de bir nevi mobbingdir. Kişiyi zor durumda bırakarak istismar etmek. İşten çıkarmakla tehdit edip kötü emellerine alet etmek.

Dünya kuruldu kurulalı bu tür şeyler yaşanıyor, yaşanmaya devam edecek. İnsanlar haklarını, hukuku bildikleri sürece, kötüler kadar cesaretli oldukları sürece inanın ki bu tür istenmeyen durumlar azalacak veya kökü kazınacaktır.

Yeter ki biz kendi haklarımızı savunmayı bilelim.

Onurumuzu çiğnetmeyelim. Mobbing aslında çiğnenmiş onurdur.

Aşağılanmadır.

Bu duruma katlanmak zorunda değiliz.

Sadece cesur olalım.

Yalan, zekâ ürünüdür. Doğruluk ise, cesaret ister. Cesur olmak ve doğruları haykırmak zorundayız.

Ahmet TÜRKAN – 3 Ocak 2011

ASLINDA BEN ŞEY DEMİŞTİM…!

İnsanlar konuşa konuşa anlaşır derler. Konuşuyoruz, ama anlaşamıyoruz.

Kendimizin bildiği bir şeyi herkesin bilebileceğini, ya da en azından tahmin edebileceğinin sanmamız iletişim kopukluğunun en büyük problemi.

Benim aklımdan geçenin senin tarafından biliniyor olma ihtimali yok.

Ya da siz bir şey söylüyorsunuz. Ben anlamakta güçlük çekiyorum.

Ne dedin diye sormaktan kendimi alamıyorum.

Sebepler nelerdir acaba.

Haleti ruhiyemiz ile mi alakalıdır.

Biz mi anlatamıyoruz, karşımızdaki mi anlamıyor.

Anlattığımız halde anlaşılamamamızın sebebi nedir.

Adı "İLETİŞİM BOZUKLUĞUDUR". Lakin problemin neresindeyiz.

Toplum olarak aynı dili konuştuğumuz, aynı duygular ile coştuğumuz halde neden anlaşamıyoruz.

Aile içinde herkes biri birini çok iyi tanıdığı halde neden anlaşamıyor.

Anne babalar evlatlarını, evlatlar ebeveynlerinin anlamakta güçlük çekiyor.

Eskiler, yani büyüklerimiz hal dili ve kal dili derlerdi.

Bu kelimeler günümüz gençliği için çok yeni beklide bilinmeyen ifadeler. Ama hayatın içindeler. Yani gerçekler. Gerçeklerden kaçamayız ki.

Halden anlamak, yani hal dilini okumak.

Şimdi beden dili deniyor. Yalnız tam karşılığı değildir. Hal dilinin manası beden dili ile birlikte ruh halini de anlamak anlamında kullanılırdı.

Hal dili nasıl öğrenilir acaba. Bunu aşağıdaki kıssa sanırım çok iyi anlatıyor.

Bir gün Hz. Ali ile oğlu Hz. Hasan (Allah onlardan razı olsun) arasında şu konuşmalar geçer.

– Ey oğul, doğruluk nedir?
– Kötülüğü iyilikle savmaktır.
– Peki, şeref nedir?
– Dostlara iyi davranmak, hataları kabullenmektir.
– Mürüvvet nedir?
– İffetli ve dürüst olmak… Malı helal yoldan kazanmak, yerinde harcamaktır.
– Şefkat nedir?
– Kendinden zayıf olana bakmak, düşmüş olanları koruyup gözetlemektir.
– Alçaklık nedir?
– Kişinin sadece kendi nefsi için elde edip kazanması ve yalnız sevdiği şeyler için harcamasıdır.
– Cömertlik nedir?
– Darlıkta ve bollukta harcama yapmak, ihsanda bulunmaktır.
– Cimrilik nedir?
– Kişinin elinde bulunan malları üstünlük, harcadıklarını ise ziyan olarak görmesidir.
– Kardeşlik nedir?
– Darlıkta ve bollukta iyilik yapmaktır.
– Korkaklık nedir?

– Arkadaşa karşı cüretkâr olmak, düşmana karşı ise geri durmak, ondan kaçmaktır.
– Asıl ganimet nedir?
– Takva sahibi olmaya gayret etmek, dünyevî şeylere değer vermemektir.
– Hilm (yumuşak huyluluk) nedir?
– Öfkeye hakim olmak, nefsin arzularına engel olmaktır.”*Ebu Nuaym İsfahânî, Hilyetü’l-Evliyâ”*

Evet İslamın önderleri evlatlarını ve çevresinin böyle eğittiler. Halden anlayan, sözden anlayan nesiller yetiştirmenin gayreti içinde idiler.

Halden anlayana hal ehli denilir. Yani konuşmadan karşısındaki kişinin durumunu anlayabilmek.

Üzüntülü olup olmadığını, bir derdi olup olmadığını, sevinç ve kederlerini algılayabilmek.

Belki anlıyoruz ama, kendi ruh halimiz farklı ise başkasının hali bizi çok da ilgilendirmiyor.

Son dönemin anlamsız ifadelerinden biri de “cool olmak” açık manası ile duygusuz olmak.

Başkası ne olursa olsun kendi hayatını yaşamaya devam etmek.

Komşusu aç iken kendi tokluğuna sevinmek. Semirdikçe semirmeye devam etmek.

Peki bu durum yukarıda ki önemli vesika ile bir uyum içinde midir? Kıyaslar isek bir yakınlık var mıdır?

Nerede hata yapıyoruz. O halimize ne oldu. Evet nesiller değişti zaman başkalaştı. Lakin insanlık ölmedi ya.

Böyle gider ve önlem almaz isek insanlığı da bitireceğiz.

Bu kötü gidişe bir dur diyelim. Kendimize gelelim. Halden anlamayan, laftan anlamayan, lafları anlaşılmayan nesiller yerine; sözden anlayan, sözün hasını söyleyen, halden anlayan nesiller yetiştirelim. Yoksa çok geç olur.

Beni anlamıyorlar, ya da ne demek istediğini anlayamıyorum diye dert yanmanın anlamı olmaz.

Aslında ben şey demek istemiştim.

Ahmet TÜRKAN-9 Ocak 2011

MUHTEŞEM YÜZ YILIMIZ

Bu yazımda TV'lerde ecdadımızdan intikam alırcasına saldıran uydurma Muhteşem Yüzyıl dizisinden bahsetmeyeceğim.

Biz kendi Muhteşem Yüzyılımızın hesabını nasıl vereceğiz onu bir hatırlatayım dedim.

Hani istikbalde torunlarımız bizim hakkımızda bir dizi yaparsa ortaya ne çıkar. Zamanın ötelerine bir göz atalım bakalım.

Kısaca hatırlayalım.

Son 50 yılını darbe zihniyetlerine yem etmiş, yarım kalmış, yetim kalmış bir muhteşem yüz yıl.

Son elli yılın 40 yılına imza atmış, sülalesi hortumcu bizim muhteşem yüzyılımızın Muhteşem Süleyman'ını torunlarımız nasıl hatırlayacak. Hakkında nasıl diziler hazırlayacak.

Daha yüzyılını tamamlamadan bugün itibari ile 57 hükümet kurup bir türlü kendi kendini yönetmeyi beceremeyen muhteşem yüzyılımız.

Her biri ayrı komedi konusu seçim heyecanlarımız.

40 yılını Avrupa Birliğine girme heyecanı ile geçiren ama bir türlü beceremeyen muhteşem yüzyılımız.

Biraz kendimize gelmeye çalışırken eksenimizin kaydığını söyleyenlere inanıp ne yapacağımızı bilemediğimiz muhteşem yüzyılımız.

Her türlü süper lüks arabanın satıldığı, Formulalar, Grand Prix'ler bile düzenlemiş ama kendi marka aracını üretmeyi becerememiş muhteşem yüzyılımız.

Bırakın araç üretmeyi motorunu bile üretememiş muhteşem yüzyılımız.

Kendi uçağını üretememiş, insansız hava aracı alayım, terörü durdurayım diye Terörist İsrail'e çuvalla para ödeyip, istihbaratını Yahudi'ye kaptırmış muhteşem yüzyılımız.

Etrafındaki ülkelerin petrol zengini olduğu zamanda gram petrol çıkarmayı becerememiş muhteşem yüzyılımız.

Hammaddelerini nasıl kullanacağını bilememiş muhteşem yüzyılımız.

Yıllarca enflasyonda dünya rekoru kıran kendi parasını kullanmaya korkan muhteşem yüzyılımız.

Son 25 yılını teröre harcamış, vatandaşı ile anlaşmayı bir türlü becerememiş

Kâh açılmış kâh kapanmış muhteşem yüzyılımız.

88 yılını Anayasa yapma hayali ile geçirip bu sürede henüz demokratik bir anaysa yapamamış olan muhteşem yüzyılımız.

Medeni Hukukunu İsviçre'den, Ceza Hukukunu İtalya'dan, Ticaret Hukukunu İngiltere'den tercüme edip bir türlü kendi halkının hukukunu yazamayan muhteşem yüzyılımız.

Sanayileşeyim derken tarımı unutan, ilim bilim derken, sanayiyi unutan, her şeyde dışa bağımlı kalan muhteşem yüzyılımız.

Elin Avrupalısı minare yaptırmayız deyince sokaklara dökülen, Taksime cami yaptırmayı darbe gerekçesi sayan muhteşem yüzyılımız.

Sahte imamlara fetva verdiren, misyonerlerin yardım derneklerine evlatlarını kurban veren, Yahudi'ye, Hristiyan'a yaranayım derken dinini unutan muhteşem yüzyılımız.

İlim ilim bilmektir diye dünyaya caka satan, öz evlatlarını başı örtülü diye Üniversite kapısından sokmayan muhteşem yüzyılımız.

Tüm dünyadan futbolcu transfer eden, her dünya kupasında heyecandan uyuyamayan, ama bir tek organizasyona bile imza atamayan muhteşem yüzyılımız.

Ben senin neyinle övüneyim.

Ben senin nereni miras bırakayım.

Kaç asır sonraki torunlarımızı neyinle sevindireyim.

Bilmem ki ne diyeyim.

Süfli hayatlarını süfli dizilerle tatmin etmeye çalışan süfli adamlara duyurulur.

Ahmet TÜRKAN –16 Ocak 2011

ÇOCUK EĞİTİMİNDE METOTLAR

Son dönemde çocuk eğitimi konusu oldukça rağbet görüyor. Pek çok anne-baba çocuklarına iyi bir eğitim, ahlak ve manevi değer duygularını vermek istiyor.

Çok da doğru yapıyorlar. Geleceğimizin teminatı olan evlatlarımız iyi bir eğitimi hak ediyor. Çünkü onlar bizim geleceğimiz. Kültürel mirasımızı, ekonomik mirasımızı onlara bırakacağız.

Tırnaklarımızla kazıyarak kazandığımız servetimizin heba olmasını istemiyoruz. Ya da zenginlerin öyle düşündüklerini biliyorum.

Peki metot konusunda neredeyiz?

Doğru eğitim metotlarını benimsedik ve uygulama sorunlarını da aştık mı?

Genelde sorulan sorular ya da takıldığımız problemler şunlar:

Çocuğumuz ile nasıl iletişim kurmalıyız?

Nasıl bir disiplin vermeliyiz?

Çocuk kimi örnek almalı?

Nasıl sorumluluk sahibi olurlar?

Temel alışkanlıkları neler olmalı?

Okul öncesinde, okul yaşlarında ve sonrasında neleri kazanmalı?

Elbette ki yaşadığımız asırda pek çok ekonomik sıkıntılar var iken, hayat hiç de kolay değilken, çocuğumuz istikbalini nasıl kazanacak?

Gerçekten önemli soru ve problemler.

Metot konusuna tekrar dönelim. Hangi metodu uygulayacağız?

Görüyoruz ki her toplumun kazanılmış kültürel kodları var. Bu kodlar hücrelerimizdeki DNA misali asırlar boyu aktarılarak devam ediyor.

Bu asırda problem başladı.

Çünkü evrensel iletişim imkanları, sınırları aşarak kültürleri deldi ve bir kültür emperyalizmine dönüştü.

Yabancı olduğumuz ve çekindiğimiz kültürler artık internet ve TV vasıtası ile evimizde.

Hem de eğitim metotları olarak bizlere lanse edilmeye çalışıyor.

Son derece masumane.

Peki ne yapmalıyız?

Kendi kültürümüze, manevi değerlerimize, örf ve adetlerimize sahip çıkacağız.

Bu ise ancak sahip olduğumuz İslami değerler ile olabilir. Kendi özümüzü en iyi anlatabilecek, geleceğe en iyi aktarabilecek kodlar İSLAM kodlarıdır.

Bunun için Peygamber Efendimizin eğitim metotlarını tatbik etmeliyiz.

Çocuğumuza iyi bir isim vererek başladık. Kulağına ezan ve kamet okuduk. Evimizden Kur'an eksik olmuyor. Eh! 5 vakit namazımızı da kılıyoruz, yeter diyemeyiz.

İnsan olmanın önemli kıstasları var.

Çocuğumuza ciddi bir İslami eğitim vermeliyiz.

Şartlar eksik biliyorum. Hatta 28 Şubat zihniyeti çocuklarımızı erken yaşta camiye göndermemize bile engeller koydu.

28 Şubat zihniyeti yıkılmıştır. Hala direnen kalıntı ve kazıntılara ise biz pabuç bırakmayalım. Köhne zihniyete çocuklarımızı kurban etmeyelim.

Sayın Başbakan, Sayın Milli Eğitim Bakanı ve Kültür Bakanı.

Kendi kültürümüze ait olan ve olmayan bilgileri artık bir tasnife tabi tutalım. Bırakın insanlar inançlarına sahip çıksınlar.

İNANÇSIZ İNSANLARDAN BİR FAYDA GELMEZ.

Türkiye madem demokratik ve laik ise laiklik savunucuları toplumu sürü modeline sokma anlayışından, dindarların dinlerine karışmaktan ve kültürel kimliklerine saldırmaktan vazgeçsinler.

İmparatorluk varisi Türkiye maalesef kültürel zenginliği heba ediyor ve iyi yönetemiyor.

Ben Müslümanım.

Evladımı kendi dinim üzerinde yetiştirmek istiyorum.

Kendini farklı hissedenler olabilir. Herkes kendi inandığı biçimde evladını yetiştirmekte serbest olmalı.

Onun metodu iyi ya da kötü olabilir. Devraldığımız kültürel mirasın devam etmesini istiyorsak, sahip olduğumuz değerleri evlatlarımıza aktarabilmeliyiz.

Ekonomik göstergeler, teknoloji, bilim ya da sanat tüm toplumların ve kültürlerin ortak malıdır. Bunlarda ayrım olmaz.

Ayrım manevi değerlerdedir.

Bunda ise her ferdin inanç ve kanaat hürriyeti olduğuna göre ferdi bazda eğitim ve öğrenim imkânlarımızın kısıtlanmasına karşı sesimizi daha fazla kısamayız.

Devletin laik mantıkla yönetilmek istenmesi fertlerin laik olacağı anlamına gelmez.

Devletin tüzel kişiliği ile ferdin özel kişiliği karıştırılmamalıdır.

Türkiye'de yapılan hata budur. Ferdi haklar devletin tüzel kişiliğine karşı savunmasız bırakılmıştır.

Kanunları devlet yapar, Fertler arasındaki uyuşmazlıkları gidermek için adalet sistemine normlar koyar. Ülkemizde ise devlet fertlerle karşı karşıya gelmektedir.

Savcılık makamları toplum içinde suçlu avına çıkarak halkı devlet ile mücadele etmek zorunda bırakmaktadırlar. Hâlbuki devlet, halkın hukukunu muhafaza için vardır. Sürekli halkı ile mücadele etmez. Koyduğu kurallar toplumun refahı için olmalıdır.

Devlet kendini laik görüyor olabilir, halkın laik olmak gibi bir zorunluluğu olamaz. Devlet halkı inançlarından dolayı sorgulayamaz. Böyle bir tavır devletin adalet kavramı ile bağdaşamaz.

TSK'da aynı hatayı yapmaktadır. Mensuplarını inançları yüzünden mağdur etmektedir. Kendi seçilmiş geleceklerini garanti altında tutmak için sosyal statüleri için tehlikeli gördükleri fikirlere karşı mücadeleyi seçmiştir.

İslam dinine mensup askerlerin devletin malına, ırzına, namusuna bayrağına sahip çıkma duyguları darbe zihniyeti için hedef teşkil etmiştir.

Halbuki TSK'nın asli vazifesi ülkeyi dışarıdan gelebilecek tehditlere karşı savunmaktır. Bu vazife unutulmuş olup kendi halkını takip eden, inançlarını sorgulayan, kendine gelecek hazırlayan, rant peşinde koşan bir ruh hali geliştirmiştir.

Devlet bu açmazları görmeli ve adil kanunlar geliştirerek, halkın bilinçlenmesini sağlamalıdır.

İnançsızlık tüm dünyada hastalık olarak görülmektedir. İnançsızlık hastalığı ile mücadele etmek dururken, inanca karşı mücadele geliştirilmiştir.

Bu ruh hali ile yetişen evlatlarımız da problemli toplumun devam etmesine, sari illetlerden kurtulamamasına sebep olacaktır.

Hiçbir şeyi sorgulayamayan, sürü psikolojisi ile hareket eden, maneviyat yoksunu bir toplum oluşturacaklardır.

Bunları önlemenin yegane çaresi, toplumu oluşturan bireylerin kendi inanç sistemlerine sahip çıkarak, inançlı, ideal sahibi, çalışkan ve kimlikleri gelişmiş bireyler yetiştirme gayretinde olmaktır.

Çocuk yetiştirmenin ana metodu Peygamber metodudur. İnancı, sevgiyi ve bireyi esas alan model.

Yavrularımıza yazık etmeyelim.

Ahmet TÜRKAN- '3 Ocak 2011

GENELKURMAY BASINA TEPKİLİ

Genelkurmay Gölcük'te bulunan 9 çuval dolusu, üstelik Balyoz darbe planlarının doğruluğunu teyit eden belgelerin basında yer almasından rahatsızlık duydu ve bir bildiri yayınladı.

Linkten bildirinin tamamı okunabilir.

Dikkat çeken bir husus var. "*4. Bu tarihten itibaren, bazı medya organlarında, ortaya atılan her iddiayı peşinen doğru kabul eden, adı geçen herkesi suçluymuş gibi gösteren ve farklı yollarla bunu başkalarına da kabul ettirmeye çalışan bir yaklaşım belirmiştir. Bu şekilde yapılan yayınlarla, kişilerin "masumiyet karinesinin korunması" ve "özel hayatın gizliliği" ilkelerinin ciddi şekilde ihlal edildiği, yargılama sürecinin "kamuoyu yargısı" şekline dönüştürülmek ve olumsuz yönde etkilenmek istendiği açıkça görülmektedir."*

Bu maddede **"ortaya atılan her iddiayı peşinen doğru kabul eden, adı geçen herkesi suçluymuş gibi gösteren ve farklı yollarla bunu başkalarına da kabul ettirmeye çalışan bir yaklaşımdan"** söz ediliyor.

Bu ifadeler sanki daha önce yaşanmış bazı olayları ispat eder derecededir.

Hani 28 Şubat döneminde haklarında iftira dosyaları hazırlanan YAŞ mağdurları vardı ya.

Hani Yargı kararlarının kendilerine kapalı olduğu,

Hani hiç kimseye sesini duyuramayanlar,

Suçlu muamelesine tabi tutulanlar.

Suçları ispat edilemediği için "disiplin suçu" diye yazılanlar.

Hani haklarını arayamayanlar,

AYİM'den suçlu imiş gibi cevaplar alanlar.

Yargı yolu açıldığı tarih olan 12 Eylül itibari ile AYİM'e başvuru hakkı kazananlar.

İşte onlara cevaplar gelmeye başladı.

Ne yazıyor biliyor musunuz?

Zaman aşımına uğramıştır.

HANGİ ZAMANIN AŞIMI?

Yargıya açık olmayan dönemde başvurmadığımız için zaman aşımına uğramış.

Başvuranlara da yargıya kapalı olduğu için usulen incelenemediğinden reddine karar verilmiştir yazan kararlar.

Yani; maksat başka. Sonuç tek. Siz diğerlerindensiniz.

Hani YAŞ'ta terfi edemeyen Generallere terfi yolu açan AYİM kararları.

Hani yargıya kapalı idi.

İstendiğinde bal gibi bakıyorlar.

Sayın Genelkurmay Başkanı!

Elbette mahkemece suçlulukları ispat edilmeyen kişilere suçlu muamelesi yapılamaz.

Peki suç isnat edemeden TSK'dan ihraç ettiğiniz binlerce mağdur ; Subay ve Astsubaylar için ne düşünüyorsunuz.

Bu konuda da hak perest misiniz?

Bu konuda bir açıklama yapacak mısınız?

Gece muhtıraları döşendiğiniz sitenizden 2 satır bir şeyler döküp hiç olmazsa gönlümüzü alacak mısınız?

Yoksa darbecileri savunmaya devam edip, yeni darbe planlarına zemin mi hazırlayacaksınız.

Türkiye darbelerden bıktı.

Darbe zihniyeti Türkiye'yi dünyaya rezil ediyor. Bırakın da suçu olanlar cezalarını çeksinler. Yargılanmasına gönlünüzün razı olmadığı darbe heveslileri yargılansınlar.

Suç isnat edemediğiniz mağdurlar da adil mahkemelerde yargılansınlar. Yargılansınlar da aklansınlar.

Yapılan iftiralar ortaya çıkar değil mi?

YAŞ mağdurlarını neden yargılamıyorsunuz o zaman?

Hakikatler dökülür öyle mi?

Bu hassasiyetinizi mağdurlar için de gösteremedikçe vebalden kurtulamayacaksınız.

Bu vebal size yeter.

Elbette ki şunu da sormadan geçemem.

Bu kadar çuval dolusu evrak;

Neden usulüne göre tasnif edilip, saklama sürelerine göre arşivde değil de; zulada saklanıyor. Kaçırılmıyorsa cevabı nedir.

Sanıyorum sitenizden cevabını vereceksiniz.

Ahmet TÜRKAN- 25.01.2011

ORTADOĞU NASIL ŞEKİLLENECEK

Türkiye'yi ekseni kaymakla ittiham edenlerin Ortadoğu'da ortaya çıkan halk hareketlerinde mevcut yönetimlerden yana tavır koyduklarını görüyoruz.

Gerçi olayların akışının kendi iradelerini aşması karşısında daha demokratik yapılar olsun tavsiyeleri var, fakat bu olayın seyrini kontrol edemediklerinden kaynaklanıyor. Yoksa bu söylemleri gerçekçi değildir. Despot yönetimlerden çok memnunlardı.

Peki mevcut yönetimlerden madem memnundular da neden Türkiye'nin komşuları ile olan ilişkilerini eksen kayması olarak değerlendirdiler.

Lübnan'da, Mısır'da halk Osmanlı özlemi ile beraber Türkiye iş birliğinden bahsediyor.

Halka bunu söyleten sebep ya da sebepler nelerdir? Halka kulak vermek gerekmez mi?

Halk bu söylemi ne zaman ve nasıl geliştirdi?

Bir anda ortaya çıkması imkansızdır. Tarihi ortak değerlerin güncellenmesi insanlarda bu istekleri tetiklemiştir. Taşma noktasına ulaşmış ve hareketi başlatmıştır.

Küçük bir kıvılcım gerekiyordu.

Yepyeni bir oluşum olabilir mi?

Bu konuda bir yargıya varabilmek için tarihi süreci incelememiz gerekecektir.

Muhteşem Yüzyıl dizisi ile Osmanlı'ya çamur atan zihniyet süfli kurgular yapmak yerine Osmanlı'nın yönetim anlayışlarını, İmparatorluk çatısı altında yüzlerce yıl huzur içinde yaşayan halkları incelemiş olsalardı sanırım bu günlerde Afrika'da yaşanan halk hareketlerini ve bu hareketler esnasında halkın ağzından çıkanların ne manaya geldiğini anlayabileceklerdi.

Yıllarca insanların tepesinde balyoz olan Firavun zihniyetlerinin 5 para etmediğini göreceklerdi.

İyi ki bizi Türkler yönetti diyen Macar Devlet Başkanı'nın sözlerine kulak vermiş olsalardı belki o yüz kızartıcı mahiyette hazırladıkları diziyi piyasaya sürmeden önce bir düşüneceklerdi.

Ortadoğu halkının ağzından dökülen Osmanlı ve Türkiye sözleri boş değildir. Bir gerçeği, bir özlemi haykırıyor. İslami vicdan ile birlikte, demokrasi, daha iyi yaşama şartları ve huzur insanları böyle bir direnişin içine çekmiştir. Bu hareket diğer Firavun zihniyetlere de yansıyacak gibi görünüyor. Despot yönetimlerden, zulümden bıkan halk daha özgür, daha reformist yapıları istiyor.

Türkiye'nin son zamanlarda Ortadoğu ile ilişkilerini, Türkiye'nin büyük krize rağmen bu dalgayı problemsiz atlatmasını, halkın demokratik tercihler ile istemediği yönetimleri iş başından uzaklaştırabileceğini izliyorlar. Onun için Türkiye ile iş birliği istiyorlar.

Çünkü kendi toplumsal yapılarına yakın görüyorlar. Çünkü bizler yüzlerce yıl beraber ve sorunsuz yaşadık.

İstiyorlar ki inançları da örselenmesin, daha huzurlu, daha refah içinde bir hayat sürsünler.

Avrupa'nın yüzlerce yıl dünyayı sömürdüğü kolonist düzenle Osmanlının tüm unsurları ve inançları kucaklayan yaklaşımı arasındaki farkları gözler önüne seriyor ve halkın ortak nakaratı olmaya devam ediyor. Bu daha ne kadar sürecek önümüzdeki günlerde göreceğiz yalnız anlaşılan o ki, önce Tunus şimdi Mısır yarın bir başka ülkede olma ihtimali olan bu halk hareketlerinde halkın zulümden ve ekonomik sıkıntılardan bıktığı gün gibi ortada.

Artık insanlar ne istediklerini biliyorlar. Kuzey Afrika ve Ortadoğu'yu yabancı zihniyetlerin desteği ile yöneten despot liderler iş başında kalamayacaklar.

Mısır Halkının kahraman kalemleri Türkiye'nin Dışişleri Bakanı Davutoğlu neden bir şey söylemiyor diyorlar.

Değerli Mısır halkı. Türkiye Osmanlı İmparatorluğunun varisidir. Avrupa ve ABD gibi halkların iç işlerine direk müdahale etmezler. O zaman göndermeye çalıştığınız despot yönetimlerden ne farkımız kalır. İnşaallah arzu ettiğiniz insanlar yönetime gelir ve aramızdaki dostluk ve iş birliği çelik gibi sağlam olur. Batının Irak'ta yaptığı demokratik girişimleri gördük. Milyonlara varan insanı katlettiler.

Sakın dış güçlerin temennileri ile iş yapmayın.

Kendi toplumunuzun gerçekleri ile yüzleşin ve öylece hareket edin.

Rabbim yar ve yardımcınız olsun.

Ahmet TÜRKAN-01.02.2011

ORTADOĞU'DA MAKYAJLI DEMOKRASİ

Geçen haftaki "Ortadoğu Nasıl Şekillenecek" başlıklı yazımızda özellikle Mısır halkına dış güçlerin dayatmasına değil, kendi dinamiklerinize göre davranın diye duygularımızı ve düşüncelerimizi yansıtmaya çalışmıştık.

Görünen o ki muhalefet böyle bir halk hareketine hazırlıksız yakalandı. Ani gelişme sonrası tam bir kararsızlık hâkim.

Ne istediklerini bile tam anlayamamış, lider kadroların siyasetten uzak, sadece ön fikri yapıda oldukları görünüyor.

Yani siyaseti, ya da yönetimi bir şekilde ele geçirirsek nasıl bir yol izlemeliyiz mantığına ulaşabilmiş bir muhalefet göremedik.

Şu andaki durumun Mübarek'in usta oyunu ile yönlendirilmeye hazır olduğu imajını veriyor.

Yani Mübarek bıraksa bile yönetim anlayışı daha bir süre devam eder.

Türkiye'nin yaklaşımı etliye sütlüye pek karışmam, demokrasiden yanayım görüntüsünün dışına çıkmadı.

Başbakan Mübarek'e ahreti hatırlatmakla yetindi. 82 yaşına gelmiş, bir ayağı çukurda Mübarek bunu anlamış mıdır?

Oynanan oyunlardan pek anladığı söylenemez. İktidar hırsı böyledir.

Sonunu görür ama kabullenemez.

Çünkü insan ölümsüzlük için yaratıldı. Ama bunun sırrı bu dünya değil. Anlayamadığımız, ya da anlamamakta ısrar ettiğimiz konu bu.

30 yıl gibi uzun bir süre ülkeyi keyfine göre yöneten bir diktatörden her şeyi bırakıp bir anda tası tarağı toplayıp kaçmasını beklemek zordu. Bir önceki yazımda bunu değerlendirerek, dış güçlerin dayatmasına değil kendi dinamiklerinize göre tavır alın diye tavsiye etmemizin nedeni bu idi.

Mısır'da Arap halkın çoğunluğu Müslümandır. Kıptiler ise Hristiyan. Araplardan da küçük bölüm Hristiyan'dır. Bunun dışında farklı ülkelerden gelerek yerleşmiş küçük Hristiyan gruplar vardır.

Bu demografik yapı ile büyük bir bölünme olmaz. Global düşünülürse dil ve din birliğinden söz edilebilir.

Yalnız ortada bir gerçek var. Despot rejimler yüzünden uzun yıllar çile çeken Müslümanlar.

Müslümanların çok fazla kan dökmek isteyeceğini sanmıyorum. Mübarek'in gitme sürecinin uzaması işine gelecek ve Müslüman direnişçilerin sakinleşmesine sebep olacaktır. Muhalif partilerden pek çoğu batı yanlısı laik anlayışı benimseyen gruplar… Mübarek yönetiminden çok uzak değiller. İslami ağırlığı olan İhvanların partisi Vasat Parti ise adı üstünde zaten vasat. Başarılı bir siyasi hareketi yok.

Muhtemelen Mübarek bu durumu biliyor ve halka büyük bir direnç göstermedi. Halkın sakinleşmesini bekledi.

Geride kalan günlerde çok sert hareketlerin olacağını sanmıyorum. Daha uzunca bir süre dalgalı demokratik süreç devam edecektir. Gerçek bir demokrasi zaman alacaktır. Despotizme alışmış halk çok fazla rahatlık talep edemeyecektir.

Birkaç taviz daha aldıktan ve Mübarek'in ben artık bırakıyorum, seçimlere de girmeyeceğim açıklamasından sonra olaylar durulur gibi oldu, yapılan toplantılarda verilen vaatler ortalığı daha da sakinleştirecektir.

Muhalefetin hazırlıksız olması sebebi ile bu demokratik halk hareketinin tam hedefine varamadığını görüyoruz.

Bundan şunu anlayabiliriz. Mısır'da Müslümanlar üzerinde çok ciddi bir tahakküm vardı. Buna paralel olarak ta muhalefet organizasyonda başarılı olamadı.

Temennimiz; dikta yönetiminin halkına ve ülkesine fazla zarar vermeden çekilmesi ve halkın demokrasi anlayışı ile birlikte istediği özgürlük, ekonomik istikrar ve huzuru yakalamasıdır.

Ahmet TÜRKAN- 07.02.2011

ÖRNEK DEMOKRASİ-TÜRKİYE

Önce Tunus'ta ardından Mısır'da başlayan halk hareketleri, Firavun zihniyetli liderleri yedi. Halk huzurlu olacak mı?

Göreceğiz.

Şimdiden acele karar vermeyelim.

Ama öngörümüz olmayacak mı?

Elbette olacak. Tunus cazibesini çabuk kaybetti. Toparlanmaya çalışıyorlar.

Mısır; Mübarek önce yetkilerinin büyük kısmını devrederek sonrada askerlere tamamen devrederek Kahire'den ayrıldı ama şu anda ülke dışına çıkmayacağını tahmin ediyorum.

Ne de olsa güvendiği adamlarına görev ve yetki devri yaptı. Şimdilik arka plana geçti.

Gizli Firavun. Canlı Mumya olarak bir müddet izleyecek gibi.

Hareketin önderleri ya da devirmeye muvaffak oldukları rejimin muhalifleri Türkiye gibi demokrasi istiyor.

Bir önceki yazımda henüz tam olarak ne istediklerini bilmiyorlar demiştim. Yine tekrarlıyorum.

Gerçekten ne istediklerini bilmiyorlar. Sadece Başbakan ve Cumhurbaşkanı'nı görüp Türkiye'ye özeniyorlar. Dışişleri Bakanımızı da unutmayalım.

Bilmiyorlar ki daha 6 ay önce girdiğimiz referandumda bile demokrat olamadık. Referanduma uyumlu yasaları çıkartmak için akla karayı seçiyoruz. Hayırcı muhalifler Referanduma Evet diyenlere aptal diyerek hakaret ediyorlar.

Son Cumhurbaşkanımızı seçinceye kadar burnumuzdan geldi.

Şu an sevdiğiniz Başbakan'ın partisi kapatılmaktan son anda kurtuldu.

Bir önceki Cumhurbaşkanımız yerine vekaleten bakacak olan Meclis Başkanı'nın eşi başörtülü diye hiç yurt dışına gitmedi. Senelik izinlerinde bile Köşkün bahçesinde piknik yaptı. Yani nereden nereye diyeceksiniz de bizde böyle işte.

Şimdiki güler yüzlü Cumhurbaşkanımıza, herkese selamlar dağıtan, Yahudilere "one minute" diyen Başbakanımıza ve de kibar üslubu ile gönüllere giren Dışişleri Bakanımıza bakıp Türkiye demokrasisi örnek diyorlar. Bunlar az mıdır? Elbette az değildir. Ama yeterli değildir. Tüm kurumların demokrasiyi özümsemiş olmaları gerekmez mi? İşte bu noktada biz de sıkıntılıyız. Yoksa şu an itibari ile aldığımız rolün hakkını verebilecek durumdayız. Kısıtlı imkanlara rağmen.

Son 50 yılda 4 darbe (2'si post modern) bir o kadarda darbe teşebbüsünden buralara geldik.

Yani bizde bir sürü Firavun benzeri adam vardı. Her fırsatta darbe yaptılar ya da teşebbüs ettiler. Seçtiğimiz vekilleri hapsettiler, başbakan astılar. En hafifinden seçilmişlere küfrediyorlar.

Sizin son 50 yılda 2 Firavununuz oldu. Biz sayamıyoruz.

Size tavsiyem bundan sonra çok dikkatli olun. Firavun özentileri sürekli sizi tehdit edecektir.

Kendimizden biliyorum.

Biz hala başörtüsü sorununu çözemedik. Mecliste 1 tane baş örtülü vekilimiz yok. Bir tanesi girmeye kalktı fiili linçten zor kurtuldu, fakat siyaseten linç edildi. Türk vatandaşlığından bile çıkartıldı.

Başörtülü hanımlar, garnizonlara, ordu evlerine giremezler. Başörtülü öğretmenler öğretmenlik yapamazlar. Eşi başörtülü diye binlerce Subay ve Astsubay mesleklerinden ihraç edildi. Yargılanmalarına bile müsaade edilmedi. Referandum sonrası temize çıkmak için uyum yasalarını bekliyorlar.

Bizdeki demokrasinin kuralı bunlar.

Yani bunları bilesiniz.

Bu bizim örnek demokrasimiz. 40 yıldır AB kapısında bekliyoruz. 30 yıldır terörü bitiremedik. (Birileri sürekli kaşıyor). Irak'a asker göndermedik diye stratejik ortaklıktan aforoz edildik.

Demokratik açılımlar gizli Firavunlar yüzünden bir türlü yapılamıyor.

Son dönemde darbeler Post Modern adı altında internetten yapılıyor.

Metni yazıyorlar. Site yöneticisine verip yayınlatıyorlar. Hükümet istifa ediyor.

Örnek 28 Şubat.

Ya da 27 Nisan gibi; mesajı yazıyorlar. Hükümet istifa etmez, ya da yemezse siteye yanlışlıkla girmiş ayakları yapıyorlar.

Bakın Sayın Mısırlı Kardeşler bizde böyle. Ona göre tercih sizin. Bizdeki neyse idare eder de bu konuda ABD ve Avrupa'ya hiç güvenmeyin. Demokrasi getireceğiz diye girerler, soyunuzu kuruturlar da gene çıkmazlar. Örnek Irak.

Ne yapalım hiç yoktan iyidir diyorsanız sizin bileceğiniz iş. Yani Firavun gitti diye sevinmeyin. Daha yumurtadan çıkmamış nice Firavunlar sırasını bekliyor.

Şimdide hiç denenmemiş, olması muhtemel darbe çeşitlerinden örnekler, ya da varsayımlar üretelim. Kulağınıza küpe olsun. Yani demokrasinin olmazsa olmazı bunlar.

Bize öyle söylüyorlar, bilemiyorum belki de kandırıyorlar.

Facebook darbesi

"DARBE YAPTIK" beğen. Arkadaş grubunda paylaş.

Ya da darbe Twittleri. Darbe yaptık Twittledik. Sende Twittle.

Ya da "Netekim " yaz, 19 80 ' e gönder " DARBE YAPTIK" mesajı cebine gelsin gibi..!

Son 10 yılda 20'ye yakın darbe girişimini atlattık. Darbe özentileri şimdilerde yargılanıyorlar. Daha belki ortaya çıkmamış niceleri var.

Demokrasi böyle işte sevgili Tunuslu, Mısırlı ya da Cezayirliler. Bazılarına bol geliyor.

Yalan söylüyorsam Arap olayım. (Ne demek olduğunu tam bilemiyorum. Ama Türkiye'de öyle söylerler.)

Ahmet TÜRKAN-13.02.2011

MÜSPET HAREKET ETMEK

Ülkemizde seçim ortamının ısınması ile siyasetin, çevremizde yakın komşularımızın içinde bulunduğu yönetim anlayışlarının halk hareketleri ile, canların malların ortaya döküldüğü mevsim olarak soğuk, karakter olarak sıcak günlerde halkımıza, siyasilerimize ve dünya halklarına müspet hareket halini tekrar hatırlatmakta yarar vardır.

Ülkemizdeki durumdan kısaca bahsederek ne amaçla bunları yazdığımın izahını yapmaya çalışayım.

Seçime az kala, partiler halkımıza kendi amaçları doğrultusunda mesajlar verip halkın teveccühünü ve de en önemlisi oylarını kapma peşindeler.

Demokrasiyi kabullenip, demokratik ortamda seçimler yaptığımızı varsayıyoruz. Bunca agresif yaklaşımlara, kaba hitaplara, aşağılamalara rağmen.

Oylarımıza hakaret edilmesine rağmen.

Seçimin gazı ile liderler biri birlerine olmadık şeyler söylüyorlar. Söylemek istemeyen var ise de diğerlerinin sataşmaları karşısında üslubunu bozuyor ve sert sözler söylüyor.

Millet olarak böyle bir ortamdan nasıl müspet sonuçlar alacağız. Ülkeyi yönetmeye talip olanlar bu kadar alengirli ortamdan sonra nasıl olacak ta müspet tavırlar sergileyip, gönlümüzü alacak ve kaliteli bir gelecek için adım atacaklar.

Dedikodu, yalan, iftira gibi ahlaken uygun olmayan söz ve tavırlar siyasetin en güçlü argümanları. Uygunsuz tavırlardan uygun sonuç beklemek ne kadar mümkün?

Son oy kullandığımız referandum sonuçlarını bile hüsnüniyetle kabullenememişken, henüz alınan sonuca göre kanuni düzenlemeleri yapamamışken, son sürat girdiğimiz seçim atmosferinde aynı gerginlikleri tekrar yaşamaya başlamışken, üstelik pek çok vekilin bu dönemde seçilememe ihtimalleri varken nasıl olacak ta kendilerinden müspet hareketler bekleyeceğiz.

Ülkeyi yönetmek için halkın vekaletini talep edenler, vekalete hıyanet etmeyiniz. Müspet hareket ederek oylarımıza talip olunuz. Önümüzdeki dönem seçilemeyeceğinizi bilseniz de size tevdi edilen vazifeleri son gününüze kadar en güzel bir şekilde yapmak zorundasınız. Müspet hareket düsturu bunu gerektirir.

Ortadoğulu komşularımızdan ne isteriz. Halklar bazı dinamiklerin tesiri ile hareketlenmiş durumdalar. Strateji uzmanları buna domino tesiri diyor. Yani Tunus halkı başardı, Mısır halkı başardı ise biz de başarabiliriz gibi toplum psikolojisine domino tesiri dendiğini varsaydık.

Bu tepkilerin her biri ülkelerin kendi dinamikleri ile değerlendirilmelidir. Dikta yönetimlerine bir toplu başkaldırı olarak yorumladık.

Peki, kısa bir süre sonra seçime girecek ve istediğini seçme hakkı olan ülkemizde halkı sokağa dökmeye çalışan mantık olaylara nasıl bakıyor ve nasıl anlamış?

El cevap: Hiçbir şey anlamamış.

Ortadoğu'daki halk hareketleri demokratik olmayan diktatör rejimlerine karşı bir hareket olup kendi içinde haklı yönleri vardır. Halkın talepleri makul karşılanabilir.

En kısa zamanda seçime gidelim, kendi seçtiğimiz temsilciler tarafından yönetilelim diyorlar.

Türkiye zaten seçim arifesinde, zaten halkın seçtikleri tarafından yönetiliyor.

Türkiye'de halkın seçtikleri tarafından yönetilmesine engel olan darbeci zihniyetliler, nasıl oluyor da halkı meydanlara çağırıyorlar.

Askerlere yaptıramadıklarını halka mı yaptıracaklar?

Halka rağmen halkı kışkırtmak hangi vesayet mantığının ürünüdür?

Siyasilerden müspet hareket isterken, olaylara topyekun bakın, siyasi ihtiraslarınız için hem kendinizi, hem siyaset mekanizmasını rezil etmeyin demek istiyorum.

Oylarımız sizin garantiniz altında kullanılmıyor.

Hür vicdanlara tahakküm etmeyiniz. Demokrasiyi azıcık olsun anlamaya çalışınız. Kaba sözler ile değil marifetleriniz ile bizden oy talep ediniz.

Yoksa bu vebali kaldıramadığınız gibi, seçim reklamları ile boşu boşuna sokakları kirletmiş ve işgal etmiş olursunuz.

Ahmet TÜRKAN- 21.02.2011

28 ŞUBAT SÜRECİ YARGILANMALIDIR

12 Eylül darbesi kendi açısından başarılı bir şekilde sonuçlanmıştır. Müsebbipleri anayasayı değiştirerek sistemi vesayet altına almışlar, kanunlar önünde dokunulmazlık zırhlarına bürünmüşlerdir.

!2 Eylül Referandumu ile darbeciler hakkında yargılanamaz maddeleri kaldırılmış ve yargılanmalarına yol açılmıştır.

Henüz somut bir adım atılmamış olsa da darbecilerin yargılanabilmesi artık hukuken mümkündür. Yapılan suç duyuruları reklamdan öte geçmemiştir. 12 Eylülcüleri yargılayalım diyen bazı siyasiler referandumda "HAYIR" diyerek ciddiyetsizliklerinin her ne kadar ortaya döktülerse de büyük ekseriyet "EVET" diyerek bu kapıyı aralamıştır.

28 Şubat post modern darbesinin yapanlar sütten çıkmış ak kaşık misali kenarda beklemektedirler. Pek çoğu emekli olmuş müsebbipler emekli olmadan önce kendi sistemlerini devam ettirecek ekipleri de organize etmişlerdir.

Bugün yargı önünde olan Balyoz Darbe Planı sanıklarının temelini 28 Şubat Post modern darbesinin planlayan ve uygulayanlar ile başlatmak problemin çözümünde temel teşkil etmelidir. Balyoz ve adlarını sayfalara sığdıramayacağımız diğer planlar ise 28 Şubat zihniyetinin mirasıdır.

28 Şubat süreci hem ekonomik hem sosyal sonuçları açısından sorgulanmalı ve de yargılanmalıdır.

28 Şubat sürecinden hemen sonra yaşanan banka hortumlamaları bu zihniyetin ürünüdür.

Sorumlular ile siyasetin ilgisi nedir? Sorumluları ile TSK ilişkisi nedir?

Tümü sorgulanmalıdır.

28 Şubat sürecinde rol alan Paşalara bankaların üst yönetimlerinde neden görev verilmiştir?

Aşağıdaki anekdotlar çok ilginçtir.

(Orgeneral Teoman Koman emekliliğinin ardından İnterbank'ta göreve başladı. Banka, 'kirli' ilişkilerin değişmez ismi, hortumcu Cavit Çağlar'a aitti. *Bu başlık linkini verdiğimiz bir haber sitesine aittir.*)[1]

Çevik Bir ve Teoman Koman'ın Adının Karıştığı Arazi Yolsuzluğu Raporu, Ergenekon Belgeleri Arasında Çıktı[2]

Bunlar nedir böyle.

28 Şubat sürecinde TSK'yı yönetenler ile ilgili internette kısa bir arama yaparsanız pek çok benzer habere ulaşabilirsiniz. Örnek linkler verilmiştir.

28 Şubat sürecinde durup dururken mesleklerinden yargı yolu kapatılarak disiplinsizlik suçlaması ile ihraç edilen 1800 civarında subay ve astsubayın suçu nedir?

Bugün yargıdan fellik fellik kaçanlar, hastane köşelerinde saklananlar, 28 Şubat sürecinde yargı yolunu neden kapatmışlar ve uydurma evraklarla insanları işinden, gücünden ederek telafisi imkânsız acılara gark etmişlerdir?

İçine düştükleri durumları yenemeyerek intihar eden masumların vebalinin kim üstlenecek? Bu zulme kim dur diyecek?

28 Şubat 1000 yıl devam edecek diye haykıranlar insanların mağduriyetlerini neden görmezden geldiler? Neden siyasete müdahale ederek ülkeyi kaosa sürüklediler?

2001 krizi de yukarıda belirttiğimiz hortumlamalar ile alakalıdır. Hükümet bazı çevrelere yaranmak adına süreci yönetememiştir.

Bir günde 10 milyar dolar civarında sermaye kül olup savrulmuştur.

Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde de aynı senaryoyu oynamak istediler, lakin halkımızın duyarlılığı fitnelerine fırsat tanımadı.

Türkiye Cumhuriyeti'nin adaleti bu adaletsizliği sorgulamalı ve çözümsüzlüğün cevabını 28 Şubat'ı icat edenlerden, uygulayanlardan, sürdürenlerden ve de 1000 yıllık plan yapanlardan istemelidir.

NOT: Yazımı yayına hazır hale getirdiğim 27 Şubat öğlen saatleri sırasında 28 Şubat'ın en büyük siyasi mağduru, dönemin Başbakanı Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN vefat etti. Kendisine Allah'tan rahmet, mağfiret, kederli ailesine ve Saadet Partisi mensuplarına sabırlar dilerim.

Ahmet TÜRKAN- 28.02.2011

[1]http://www.evrensel.net/02/03/19/dosya.html

[2]http://www.haberler.com/cevik-bir-ve-teoman-koman-in-adinin-karistigi-haberi/

62’DEN TAVŞAN

Meclisin onayından sonra seçim maratonu iyice ısındı. Partiler kendi programlarına göre seçim startları verdiler.

Tek başına yürüyenler, koalisyon yapanlar, derken bir hayli renkli bir seçim bizi bekliyor.

CHP’nin başı, basında ortaya çıkan gizli oluşumlar ve Baykal hakkındaki şantaj suçlamaları yüzünden ağrıyacak gibi. Kılıçdaroğlu’nun sürekli gaf yapması, parti içindeki gizli çekişmeler AKP’nin işini kolaylaştırıyor. Kılıçdaroğlu rüzgârı erken bitti. Seçim sonrası muhtemelen kurultay gündeme gelecek, Kılıçdaroğlu rüyadan uyanacak. Tatlı bir rüya, ama uyanmak zorunda kalacak. Sürekli birilerine çamur atarak siyaset yapamazsınız ki.

Bu seçim öncesi terörist başına ev hapsine yeşil ışık yakan CHP muhtemelen gelecek seçim heyecanına bile girdi. Olmadı Terörist Başını “aday” yapalım bile diyebilirler.

Çaresizlik adama her şeyi yaptırıyor.

Halkın önüne somut örnekler koyamazsanız, pozitif yaklaşımlarda bulunamazsanız, çaresiz kalırsınız.

Çaresiz kalınca da dün hain dediklerinize bugün yeşil ışıklar yakarsınız.

Kırmızı halılar döşersiniz.

Darbecileri yargılayalım dersiniz, darbe anayasasına destek verirsiniz.

İktidar partisi neye evet derse siz “hayır”, neye hayır derse siz “evet” dersiniz.

Siyaset acımasızdır. 3 günlük planlar ile sonuca varamazsınız. Uzun soluklu, millet yararına hedefleriniz yoksa gelir geçersiniz. Muhalefet duygularınızı bir türlü bastıramazsınız.

MHP ise hala 62’den tavşan yapmakla meşgul. Sayın Bahçeli dolaştığı yerlerdeki meydan ismi, plaka gibi kavramlardan iktidar hesapları yapmakta, “Alis Harikalar Diyarında” masalının etkisinden hala kurtulamamış gibi.

BBP’nin istikrar mesajları oldukça olumlu. Hak için muhalefetin anlamı bu olmalı.

SP Erbakan sonrası nasıl bir yol izleyecek? Olağanüstü Kurultay sonrası ortaya çıkan tablo büyük bir ölçüde izlenecek yol için belirleyici olacak. Yeni nesil Erbakan ne yapacak, hep birlikte göreceğiz.

PKK’nın Ankara temsilcilerine söyleyecek bir sözüm yok. Onlar her zamanki gibi kaostan yanalar. Huzur onlara sıkıntı veriyor. Ne memleket huzuru, nede temsil ettikleri Kürt halkının huzuru onları memnun etmiyor. Seçime az kala dağlardan ses vermeye başladılar.

Kan ile nemalandıkları için bir süreliğine sükûnet asaplarını bozdu. Terörü tırmandırarak meclise girme hesapları yapıyorlar.

Biliyorlar ki adil bir seçimde meclise ancak ziyaretçi olarak girebilirler. Onun için kan dökmekten çekinmiyorlar.

Dökülen kan kimin.

Cevap veremezsiniz.

Vermek istemezsiniz.

İşinize gelmez.

Pis hesaplar biter bir gün.

Bu seçimde şimdilik AKP zaferi ile sonuçlanacak gibi.

Sayın Başbakan'a milletvekili adaylıkları tamamlanmadan acizane tavsiyem. Adayları seçerken çok titiz davranmasıdır.

Harcanan emeklerin heba edilmemesidir. Halka hizmet edemeyecek adamların adaylıklarına sırf seçimi garanti altına alayım diye geçit vermemelidir.

Türkiye'nin istikrara ihtiyacı var.

Türkiye'nin akıllı, bilgili ve çalışkan vekillere ihtiyacı var.

Türkiye'yi önümüzdeki süreçte çok büyük olaylar bekliyor. Gerek dış dünyada gerek iç dünyamızda dinamik, yapıcı, akılcı lider kadrolara ihtiyaç var.

Türkiye bu dönemi kaybedemez.

Ahmet TÜRKAN-07.03.20011

OKUYUCU MEKTUPLARI – 1

22.02.2011 Salı akşamı Seyr FM'de Habername Genel Yayın Yönetmeni Kemal Bozkurt ile birlikte Habername Başyazarı Recep Koçak Bey'in canlı yayın konuğu olmuştuk. Programı Recep Koçak Bey hem hazırlıyor, hem sunuyor. Recep Koçak Bey aynı zamanda Deniz Feneri'nde Yönetim Kurulu Üyesi. Yani iyiliğin adresinde görevli. Programın adı ise "İYİLİĞİN SEYR HALİ". Aynı ekip ilki ÇAY TV'de olmak üzere ikinci canlı yayın buluşmamızdı. Oldukça hoş bir program olmuştu. ASDER üyeliğim vesilesi ile bir manada ASDER(ADALETİ SAVUNANLAR DERNEĞİ) ve DENİZFENERİ buluşması gibiydi. Yani Adaletin ve iyiliğin buluşması. Program boyunca çeşitli anonslarımız olmuştu. Bu anonslarımız sonucunda çalışmalarımızdan haberdar olan okuyucu ve elbette Radyo vasıtası ile dinleyicilerimiz vardı. Bu dinleyicilerimizden biri var ki kalemi eline almış ve içinden gelenleri satırlara döküvermiş. Kendisi bana önce GSM hattımdan sonra da yazdıklarını faks ile göndererek ulaştı.

Osmaniye- Kadirli'den Teslime Gülsen NURDOĞAN Hanımefendi'nin o güzel mektubunu sizlerle paylaşmak istedim.

"KAF-U NUN"

"Bismillahirrahmanirrahim. Nun, Kaleme ve (onunla) yazılanlara andolsun ki" Kalem Suresi-1

Bu ayeti okurken Allah (c.c.) adına yazılanları düşünürüm. Baki Rabbim kalemi, dolayısıyla yazılanları övmüş derim. Ve bu da benim yazma aşkımı artırır. Ve çocukluğuma kadar giderim. Bir zamanlar rüyamda gördüğüm sağ avucumun içinde yazan Allah Lafzı celalini hatırlarım. Henüz Kur'an okumasını bile bilmediğim o dönemde bu rüya beni ne büyük heyecanlara düşürmüştü. Kendimce dedim ki; "Ben Kur'an'ı okumasını öğreneceğim. Ve hatta Kur'an ile ilgili yazılar yazacağım" dedim.

Ve gerçekten şimdi düşünüyorum, ben Kur'an'ı öğrendim. Sadece lafzından okumayı değil, ayetlerin manalarını da öğrendim. Hatta Kur'an'da şöyle buyrulur. Onlar Kur'an'ı okuyup da düşünmezler mi?" hitabı celilesince Rabbim ne diyor bu ayette diye uzun uzun, inceden inceye tefsirlerden, meallerden anlamaya çalışarak fikrederim. Böyle yapmam bana tarif edemeyeceğim bir letafet ve hassasiyet kazandırır. O'nunla (Allah.(c.c.)) yatar O'nunla kalkarım. Otururken, yatarken, yürürken Allah c.c.'nün bu hitaplarını (ayet-i kerimeleri) düşünür, O'nun biz kullarına ne kadar yakın olduğunu ve ne kadar merhametli olduğunu hatırlarım.

Ve evet; ta çocukken rüyamda sağ avucumun içinde lafza-i celalini görmüşüm ve ondan sonra da gene rüyada Resulullah A.S.M'ın hitabını duymuşum "yaz" diye. Hiç kimseye övünme falan değil bu. Mutluyum, mutluluğumu anlatıyorum.

Yazmak benim aşkımdı… Bu aşk, masalları ve hikayeleri okurken başladı.

Masallar…! O çocuk ruhumla yedi deryayı dolaşır öyle bir kapıdan girerim ki; o kapının üstünde "Giren bin pişman, girmeyen bir pişman" yazar. Bin pişman olacağımı bilsem de o kapıdan girmeyi tercih ederim. Çünkü azminiz ve cesaretinizle ondaki bin bir güçlüğü yeneceksinizdir. Bin tane oyun vardır oyun içinde. Bazen cennet görünün, cehennem bazen. Peri kızının bayıltan güzelliğindedir şeytan. Ama onun öyle bir sevdası vardır ki o bin oyundan o aşkla kurtulur.

Çocukken böyle gezdim alemleri hikâye ve masallarda. Hep bilinmeyen o alemi özledim. Bir şarkı oldu dilimde. Orda bir kör var uzakta. O köy bizim köyümüzdür. Gitmesek te, kalmasak ta o köy bizim köyümüzdür

Ve kalem özlediği bu köyü yazmak ister. Bir ömür yazar durur, nefesi tükeninceye kadar. Ve bir gün vuslat olur…. hasretim… Can cananını bulur.

Kalem suresi. Nun ve kalem. Bunları anımsatır bana. “Nun” için bir de Resulullah A.S.M’ın duası var. Kaf ve Nun diye geçer duanın içinde.

Bir de şöyle bir söz işitmişimdir. Allah’ın hazineleri kaf ve nun arasındadır. Allah’ın bitmeyen hazinelerini düşürüm. Allah’ın isteyin yeter ki her şeyler vereceğini düşünürüm.

Ve can dosta derim ki:

Emr-i maruf nehy-i münker edelim.

Edelim de cennetlere gidelim.

Gel seninle kaf-u nun’a gidelim.

İsm-i şerif bir araya getiriyor bizi.

Teslime Gülsen NURDOĞAN

Teşekkürler Teslime Hanım.

Duygu yüklü mektubunla beni de duygulandırdın. Umarım okuyucularımız da aynı duygular ile coşacaktır.

Ahmet TÜRKAN– 21.03.2011

ŞU KADINA HADDİNİ BİLDİRİN

DSP'nin kurucu genel başkanı ve Eski Başbakanlardan Müteveffa Bülent ECEVİT, Fazilet Partisi Milletvekili Merve KAVAKÇI başörtüsü ile Meclise girdiyi an unutmasın diye daha önce cebine konan kağıdı çıkararak okuduğu ve haykırdığı " ŞU KADINA HADDİNİN BİLDİRİN" çıkışını hala dehşetle hatırlıyorum.

Ne gibi bir kabahat işlemişti de haddi bildirildi.

Vatandaşlıktan çıkartıldı.

Türk Polisine içindeki nefretle tokat atan Sabahat TUNCEL masum mu ki haddini bildirin diyen biri çıkmıyor.

Nerede Türkiye'nin Sosyal Demokratları. Nerede Türkiye'nin Milliyetçi Hareketçileri, nerede Türkiye'nin Cumhuriyetçi ve Halkçıları.

Her şeye itiraz eden, iktidar partisini mecliste çalışamaz hale getiren muhalefet nerede.

Bir zamanlar irtica PKK'dan tehlikeli diyen, post modern bildiriler yayınlayan TSK'nın değerli Komutanları nerede.

Peki bu kadına haddinin kim bildirecek.

Peki polise atmak için yerden taş toplayan vekile kim hesap soracak.

Dağdakilerden aşağı kalmayan vekillere hangi güç dur diyecek ve haddini bildirecek.

Sayın Bahçeli rakamlardan iktidar hesabı yapıyor. Suratına 5 parmağın izi çıkan polis için de bir öngörüsü var mıdır?

Bu tokat neye işaret Sayın Bahçeli?

Sayın Kıllıçdaroğlu Saydınız mı?

Neymiş.

Neye işaretmiş.

Parti kapatma yasasını referanduma götürtmediniz. Oylamada red çıkınca BDP'li vekillerle masaların altından "çak" yaptınız.

Helal olsun size.

Peki Bu kadına haddinin kim bildirecek?

İnşaallah adalet yerinin bulur.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı umarım benim haberim yok demez.

Kapatılacak partiler hissederler dediği partiler için topladığı delliler kadar emek harcar.

Ahmet TÜRKAN-28.03.2011

ŞEYH SADİ'DEN

Bu yazımda söz üstadı Seyh Sadi'nin Gülistan adlı eserinden bir hikayeyi alıntı yaparak konuyu açmak istiyorum.[1]

Şeyyad'ın sözleri

Bir Şeyyad[2];

"Ben Alevi'yim[3]"diye saçlarını ördü;

"Hacdan geliyorum!" Diyerek Hicaz kafilesiyle şehre girdi ve:

"Ben söyledim" diye padişaha bir kaside sundu.

Padişahın nedimlerinden biri, aynı yıl içinde seferden dönmüştü:

"Ben bunu Kurban Bayramı'nda Basra'da gördüm hacı nasıl olur? Dedi.

Diğer biri:

"Babası Malatya'da Nasrani[4]idi, alevi nasıl olur? Dedi.

Şiirini de Enveri[5]Divanında buldular.

Padişah:

"Bu kadar yalanı niçin söyledin'" deyip onu dövmelerini ve sürmelerini emretti.

Şeyyad:

"Ey yeryüzünün efendisi, dedi, bir söz daha söyleyeyim. Eğer doğru bulmazsan emredeceğin her cezaya layıkım."

Padişah:

"Nedir o?" diye sordu.

Şeyyad cevap verdi:

"Bir garip, senin önüne yoğurt getirse, bunun iki ölçeği su bir çamçağı ayrandır. Ben kulundan da bir saçma duydunsa kızma. Cihan görmüş adam çok yalan söyler."

Padişah güldü:

"Ömründe bundan daha doğru söz söylememişsindir." Dedi ve gönül hoşluğu ile gitmesi için ne isterse vermelerinin emretti.

Evet; seçimler yaklaşıyor, her türlü seçim yalanı da ortalığı kasıp kavurmakta. Değerli okuyucularımın siyasileri değerlendirirken söyledikleri doğrulara göre kantara vurmalarını acizane tavsiye ederim. Yoksa yoğurdun elbette iki ölçeği su bir çamçağı ayrandır.

Ahmet TÜRKAN – 05.04.2011

---

[1]Şeyh Sadi-i Şirazi, Gülistan, 32. Hikaye, Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları, 2005, sayfa.69

[2]Şeyyad: Eski Batıni zümrelerinden birinin adıdır. Mensuplarına Şeyyad denmiştir.Fakiri meşhur Risal-i Tarifat'ında bundan bahseder. Türkçe şiirleri ile tanınmış Şeyyad Hamza ilk Anadolu şairlerindendir. Şeyyadların o zamanlar bütün Batıniler gibi iyi görülmedikleri anlaşılıyor. Nitekim bu hikayede hilekar, düzenbaz manası vermek mümkündür.

[3]Alevi: Bu kelimenin asıl manası bugün anlaşıldığı gibi değildir. Burada Peygamber sülalesi kastedilmiştir. Eskiden bu sülaleye mensup kimseler, sünnete uyarak saçlarını koyuverirlerdi. Hazreti Peygamberin de saçları omuzlarına dökülürdü. Konunun devamı S.328

[4]Nasrani: Hristiyan

[5]Enveri: Evhadüddin Muhammed. Selçuk Hükümdarlarından Sancar'ın şairi olarak tanınmıştır. İran edebiyatında kasideleri ile meşhurdur.1184-1187 yılları arasında vefat etti.

UMUDA YOLCULUK

Seçim heyecanı son sürat bir hal aldı. Aday olanlar mutlu. Olamayanlar ise asabi ruh halindeler.

Vekil dokunulmazlıklarının kaldırılmasında ısrar eden CHP, şaibeli isimlere listesinde yer verdi. Aynı yolu MHP'de izledi. Yani dokunulmazlık zırhına bürünmek isteyenler bir şekilde listelere alındı.

Seçilirler ya da seçilmezler, mesele sonuç meselesi değil. Amaç ne? Onu anlamak lazım.

Şu an vekil olup ta listeye giremeyenlerin feryatları da ayrı bir konu. Düne kadar toz kondurmadıkları genel başkanları için veryansın ediyorlar. Yani çıkar ilişkisi ön planda demektir. Diğer varyeteler, içinde bulunduğu durumu kurtarmak amacıyla yapılan roller gibi geliyor.

Siyaset bu mudur?

Anlaşılan henüz demokratik olamadık. Eğer bu yaşananlar demokrasinin kuralı ise Avrupa bu konuda çok geri. Epey yol almışız demektir.

Yok Avrupa'nın demokrasisi iyidir diye kabul edersek sanırım daha çok uzun bir yolumuz var.

Her ne olursa olsun seçilme hedefi hizmet değil de çıkar ise geleceğimiz ipotek altında demektir. Bu kadar çok partinin seçime girmesi demokratik bir yarış mıdır?

Yoksa her küskün grubun bir öncekine rakip olmaya çalışması mıdır?

Seçim barajı düşürülsün talepleri yerinde midir?

Bu yapı ve anlayış ile seçim barajının düşürülmesi değil aslında birkaç puan daha yükseltilmesi gerekmektedir. Parlamentoda temsil gücünü dağıtırsanız hizmet alamazsınız.

Türkiye hiçbir koalisyon hükümeti döneminde başarılı olamamıştır. Ekonomik ve siyasi krizlerin tamamı koalisyon hükümetleri zamanında yaşanmıştır. Çünkü ortak karar alınamamıştır. O yüzden hükümet temsil gücünü iyi kullanmalı, muhalefet temsil gücünü yapıcı yönde kullanmalıdır. İktidarı sürekli karalamak yerine yapılması gerekenleri ortaya koyup katkıda bulunabilmelidir.

Ekibi olmayan, alt yapısı iyi kurulmayan, derleme toplama siyasi yapıların mecliste hasbel kader temsil ediliyor olması doğru değildir.

Bu yaklaşım demokrasiye uygun değilmiş gibi algılanabilir. Eğer meclise girmekten amaç hizmet ise doğru olanın iyi yapılanmış, organizasyonunu tamamlamış ve halkın güveninin kazanmış siyasi yapılarda aramak doğrudur; diye düşünüyorum.

Başkanlık seçeneğinin önümüzde duruyor olması da ayrı bir alternatif. Siyaset akademisyenlerinin bu konuda çalışmalar yapıp ülkemize en uygun modeli geliştirmeleri ve kamuoyunu bilinçlendirmeleri gerekmektedir. Böyle bir yapıya seçilenler kadar seçmenlerin de hazır olmaları gerekmektedir.

Yoksa Cumhuriyetin kuruluşundan 1950'li yıllara kadar yaşadığımız tek partili sistem anlayışı gibi handikaplar yaşanabilir.

Temsil gücü yüksek yapının nasıl oluşturulabileceği araştırılmalıdır. Bunları siyasete direk dalmayan, siyaseti izleyen bendeniz gibi düşünenlerin aklına gelenler olarak düşünüyorum.

Ahmet TÜRKAN-13.04.2011

KARİYERİNİZİ NASIL ALIRSINIZ

Böyle bir soruya sanırım pek çok çalışan, orta şekerli diye cevap verebilir. Bazen şekerli, bazen sade olabilir, fakat günümüz ekonomik koşulları altında sanıyorum bunun cevabı yağsız tarafından olmalı.

Kariyerinizi, takla atmadan, orayı burayı yağlamadan, ona buna çelme takmadan planlayacağınızı sanıyorsanız sanıyorum siz başka alemlerdesiniz.

Sanal gerçeklik size ne kadar gerçek geliyorsa, bana da gerçek değerlere, başarıya, eğitime dayalı planlamalar o kadar gerçekçi geliyor.

Toplumda ekonomik problemler devam ediyorsa, rüşvet devletin her kademesinde zuhur ediyorsa, kariyer planlaması adı altında at arabasına koşulup sürekli sol kulvarda koşturuluyor fakat bir adım ilerleyemiyorsanız, hatta her yeni organizasyonda size yeni planlar sunulup bazıları mevki ve makamları paylaşıyorsa boşuna ümitlenmeyin. Siz doğuştan kariyer planınızı sabit mevkilere endekslemişsiniz demektir.

İstiyorsunuz ki kariyeriniz yağsız tarafından olsun.

Nasıl olacak?

Pek çok kurslara gidiyorsunuz. Gecenizi gündüzünüze katıp sertifikalar, diplomalar alıyorsunuz sonunda aferin deniyor, ama terfi edemiyorsunuz.

Çünkü önünüz dolu.

Buna İnsan Kaynakları Yönetiminde Kariyer Platosu denir.

Yani düz bir ovadasınız, gidiyorsunuz gündüz gece. İstirahat, mola yok, hatta yıllık izinlerinizden bile fedakârlık yapıyorsunuz.

Sonuç, başarılı bir yıl geçirdik. Yeni yatırımlarımız var. Rakiplerimiz sürekli yatırım yapıyor, biz yapmaz isek geri kalırız.

Maaşlara bu sene de istediğiniz gibi zam yapamıyoruz. Organizasyonda bu yıl da değişiklik yapmadık. Başarılar dileriz. Bir bakıyorsunuz alakasız zamanlarda birilerine terfiler veriliyor. Tebrikler yağıyor. Sizde kalabalık arasından yağlı rakiplerinizi sessiz sedasız tebrik ediyorsunuz. Üzülüyorsunuz ama belli etmek istemiyorsunuz, ister istemez gülücük gösteriyorsunuz. Nede olsa geleceğiniz sizden önce terfi ettirilen arkadaşınızın elleri arasına geçiveriyor. El insaf, es-sabır diyorsunuz.

Üzülmeyin geçer…!

Arka planda; üst yönetim giderleri had safhada. En yeni, top model araçlar ya alınır ya da yeni trende uyulup kiralanır. İşiniz gereği bir yere gitmek zorunda kalırsanız atla otobüse git denirse üşenmez, biner gidersiniz. Taksiye binerseniz laf edilir. Ne yapabilirsiniz ki!

Sabır.

Tüm bunlar yanlış anlamayın sizin kariyer planına göre yükselmeniz içindir.

Lakin yükselenler kariyer planlarını yağlı sevenlerdir. Kendi gelecekleri için performans raporlarınız çizik çizik edilir. Daha çok yol almanız istenir. Daha çok performans göstermeniz beklenir. Bu işin sınırı olmaz. Sadece koşarsınız.

Tom Hanks'in "Forrest Gumb" filminde canlandırdığı; sürekli koşan karaktere döndürülür, ömür boyu koşarsınız. Ancak emekliliğiniz geldiğinde artık durmanız gerektiğini anlarsınız.

Yaşlandınız, ama hala kariyerinizde yapmanız gereken şeyler var diye ümitlenip bir şeyler yapmak istersiniz, fakat bu sefer de fizyolojiniz müsaade etmez.

Hiç olmak yolunda ilerlemeye ve size kaderin tayin ettiği sona doğru ilerlemeye devam edersiniz.

Bu kadar kurumsal şirketin…! olduğu lakin toplumun sosyal değerler adına kurumsallıktan nasibini alamadığı, siyasetin kavga edilerek yapıldığı, kişisel çıkarlar için kan dökmekten bile arlanmayan elitlerden oluşan dengesiz bir toplum yapısı içinde kariyerinizi nasıl almak istersiniz diye sorulduğunda aslında tek bir cevap olmalı.

İnsanca.

Ahmet TÜRKAN–20.04.2011

SİYASİ KARİYER PLANLARI

Bir önceki yazımda "KARİYERİNİZİ NASIL ALIRSINIZ" diye sormuş ve iş hayatında kariyer adına dönen dolaplardan bahsetmiştim. İş hayatının olmazsa olmazı imiş. Kariyer planınız olmalı imiş. Siz çok koşacaksınız ki patronunuz daha çok kazansın.

Yanlış anlaşılmasın. Çalışmayın işinizi savsaklayın manası asla anlaşılmasın.

Elbette çok çalışmalıyız. Ekmeğimizi helalinden kazanmalıyız. Yaptığımız her işin altına imzamızı atabilmeliyiz. Alnımızın akı ile işimizi en iyi şekilde yapabilmeliyiz.

Sıkıntılı olan tarafı, çalışırken başkalarının ayağını kaydırmak, haksız kazanç elde etmek gibi bir anlayış ve tavır içinde asla olmamalıyız. Helal kazancımızın içine haramı bulaştırmamalıyız. Kariyer planımız elbette olacak, ama hıyanet, dolap, yalan ve dolan asla.

Bu girişten sonra önümüzdeki seçim için meydanlara çıkmaya başlayan partililere bir bakalım.

Seçime aday adayı olarak büyük ümitlerle girip aday olamayanların psikolojilerinden küçük bir not. Aday olamayan bir tanıdığımız sözü.

Yanlış yaptılar. Ben aday olsa idim karşı tarafın oy alması mümkün değildi. Ama şimdi aynı şeyi söyleyemeyeceğim. Başkan yanlış yaptı, çok yanlış….!

Aday olamayanlar küskün!

Dava adamı iseniz küskünlük olmaz. Amacınız bir pundunu bulup köşe dönmek ise küsmekte haklısınız. Gitti ekmek teknesi! Siyasi kariyer bitti. Ümitler tükendi.

Ben şahsen siyasi parti liderlerinin birinin yerinde olsa idim, böyle düşünenleri kesinlikle partinin önünden bile geçirmezdim.

Diğer konu. Siyaset madem ülkeye hizmet için yapılıyor. Peki liderlerin hizmet adına küfürleşmeleri doğru mudur?

Ülkeyi yönetmeye talip olanlar; asla halkın manevi değerlerine aykırı hareket edip, malayani konuşmalar sarf edip milletin karşısına çıkamazlar.

Sayın Kılıçdaroğlu'nun sarf ettiği "ananı…" küfrü hazmedilecek, yenilip yutulacak, izah edilecek bir söz değildir. Nasıl izah edip altından kalkacak veya sırıtıp geçecek göreceğiz.

Sayın Başbakan ile Sayın Bahçeli'nin bozkurt dalaşması da asla tasvip edilemez. Bozkurtların karşısına çıkamaz demek ne demektir? Siz terör örgütü müsünüz?

Milletin evlatlarını çatışma ortamına sürüklemek nasıl izah edilebilir? 10.000 bozkurt demek 10.000 terörist demek midir?

Bunların izahı yapılmalı.

Geçen hafta Bugün yazarı Âdem Yavuz ASLAN çok önemli bir konuyu gündeme getirdi.

Terörist başının Cuma projeleri.

Müslüman Kürtlerin çekilmek istendiği bataklık.

Çadırlarda kıldırılan namazlar.

Ardından peygamberlik iddiaları.

En son mitinglerden birinde Terörist başının peygamber olduğuna dair taşınan pankartlar.

Değerli Müslüman Kürt halkı. Aklınızı başınıza alın. Apo Kürt değil, Ermeni'dir. Asla Müslüman değildir. Sadece içinde bulunduğu topluma sızmış hain bir ajandır. Asıl amacını yavaş yavaş ortaya koymaktadır.

ASALA terör örgütünün kapandığı gün PKK'nın ortaya çıkması çok anlamlıdır. ASALA dünya kamuoyu önünde yaptığı katliamlar yüzünden itibarını kaybedince izini kaybettirmek ve suçu Kürt kardeşlerimizin üzerine atmak istedi. PKK adı ve Kürt kimliği ile ortaya çıktı. PKK terörünün ilk birkaç yılında yakalanan teröristlerin Ermeni asıllı olduklarını unutmayın. Süreci iyi tahlil ederseniz bunu kesinlikle anlayacaksınız.

Terörist başının amacı Kürt kimliği veya Kürtlerin saadeti değildir. Onun amacı Ermeni Diasporasına hizmet etmektir. İçinde bulunduğu anlaşılmaz inanç paranoyasının içindeki sır, asıl inancının zaten tahrif olmuş İslam dışı batıl inançtan besleniyor olmasındandır. Bozuk inançtan sağlıklı bir sonuca ulaşması zaten mümkün değildir.

Bu oyuna gelmeyin. İslam inancınıza ve asli kimliğinize sahip çıkın.

Siyasette her şeyin mubah olduğunu söyleyen kafir Terörist başına ve içinize sızmış münafıklar güruhuna dikkat edin.

Türkiye bir bütündür ve bütün olarak kalacaktır.

Ahmet TÜRKAN-27.04.2011

SİYASETTE İKAME YASASI

Bazı siyasi partiler ömrünü doldurduğunda yerini başkaları alır. Ya da iyi yönetilmediğinde alternatifler hemen ortaya çıkar. ANAP aynı süreci yaşadı. 8. Cumhurbaşkanı Merhum Turgut ÖZAL görevi devredince yerini maalesef kimse dolduramayınca sonuçta küçüle küçüle kapanma noktasına geldi ve kapandı. Süleyman Demirel Üniversitesinde okuyan bir öğrenci isim hakkını aldı ve sembolik olarak ANAP'ı devam ettiriyor. İleride seçimlere girmeyi düşünüyormuş.

(Doğru Yol Partisi) DYP aynı akıbetten kurtulamadı. (Demokrat Parti) DP çatısı altında birleşse de sonuçta DP'de şu anda sıfır noktasında dolaşıyor.

(Saadet Partisi) SP'yi de aynı örneklemenin içine katabiliriz. (Demokratik Sol Parti)DSP için de aynı şeyi söylemek mümkün.

Siyasi yapı halkın beklentileri paralelinde kendi yolunu çiziyor.

MHP için henüz erken olmakla birlikte, HEPAR ve Emekli General Osman PAMUKOĞLU MHP'yi aynı eksene çekecek ve sıfırlayacak gibidir. Bunu daha önceki yazılarımdan birinde belirttiğimde bazı Ülkücü tanıdıklarımdan epeyce tepki almıştım. Öyle bir şey imkânsız diyorlar idi.

Dün Denizli'de MHP'li ve HEPAR'lı gençlerin kavga ettiklerini okuyunca izlenimlerimin doğru olduğunu bir kez daha görmüş oldum.

Haberi kısaca hatırlatayım.

"Denizli'de HEPAR Gençlik Kolları üyeleri Türkçülük Günü kutlamaları kapsamında Delikliçınar Meydanı'nda basın açıklaması yaptı.

Bu sırada kan bağışı kampanyası nedeniyle meydanda bulunan Ülkü Ocağı üyeleri, HEPAR üyelerinin yaptığı açıklamaya sloganlar atarak destek verdi.

Ancak Ülkü Ocağı üyeleri, HEPAR'ın basın metninde,"**Abdullah Öcalan'ın DSP-MHP döneminde yakalanması ve asılmamasının**" *eleştirildiği ifadelerin yer alması üzerine HEPAR'lılarla tartışmaya başladı.*

*Tartışma daha sonra arbedeye dönüştü. Meydanda görev yapan polis ekipleri olaya müdahale ederek tarafları ayırdı. Olayda yaralanan ve gözaltına alınan kimsenin olmadığı öğrenildi."***[1]**

Bu şu demektir. MHP 12 Eylül referandumunda CHP tarafında yer almakla çok büyük bir siyaset hatası yaptı.

Kendi idealleri ile çatıştı. Karşı olduğunu söylediği vesayet zihniyetinin yanında yer aldı. Şu anda 12 Haziran seçimlerinde baraja takılır mı takılmaz mı hesabı yapılıyor. Anketler kritik noktaları işaret ediyor. Anlaşılan HEPAR bunu gördü ve MHP'nin sloganlarını kullanmaya ve yavaş yavaş yerleşmeye başladı.

Hani halk arasında bir deyim var. Doğa boşluk kabul etmez. Bu bir gerçektir.

Siyaset de boşluk kabul etmeyecektir. Gidenin yerine birini bulacaktır.

Seçim sonuçlarını gördüğümüzde sanıyorum bu konuda tekrar bir değerlendirme yapıp şimdiki öngörülerimizin ne kadar teyit edildiğinin takipçisi olacağız.

Ahmet TÜRKAN- 04.05.2011

---

[1]http://www.haber7.com/haber/20110504/HEPAR-ve-MHPliler-birbirine-girdi.php

CHP'NİN MİLLİ BABASI

1991 yılı seçimlerini hatırlayanlar elbette bileceklerdir. İlk o zamanlar "baba" lakabını bilerek, isteyerek, insanları yönlendirerek kendine yakıştıran ve reklam eden Demirel "Türkiye'de laikliğin garantisi benim" demişti. Bu aslında çok ilginç bir mesajdı.

O zaman pek çok kişi bunu Anayasada yazılı laiklik ilkesinin gerçek savunucusu, koruyucusu gibi algılamış bu uzun yıllar böyle devam etmişti.

28 Şubat sürecinin baş mimarı aslında o zaman 9.Cumhurbaşkanlığı koltuğunda oturan Demirel idi. Hem de 6 kere gidip 7 kere gelen, darbelerden en çok muzdarip olduğunu sandığımız Demirel. Yalanmış meğer. Aslında kendisi bir darbe sever imiş. Yani devran dönmüş, iş değişmiş. Çıkarlar istikamet değiştirmiş.

Eski okul arkadaşı fakat siyaseten dişli rakibi dönemin başbakanı Rahmetli Erbakan'ı saf dışı etmenin yolu ikide bir çıkıp "laiklikten taviz vermeyiz" sloganı idi. Bu slogan askerin ateşinin artmasına yetiyordu.

Bilerek söyleniyor, ortam yatışmak üzere iken tekrar alevleniyordu. Askerler TSK içinde dinci avına çıktılar. Alakasız zamanlarda TSK personelinin evleri ziyaret edilir oldu. Fişlemeler had safhaya ulaştı. Asılsız ihbar mektuplarının ardı arkası kesilmedi. Kimin yazdığı bile kontrol edilmedi, delil sayıldı.

28 Şubat fırtınası pek çok vatan evladının hayatını alabora etti. Bu sıkıntıya dayanamayan pek çok vatan evladı hayatını intihar ederek sonlandırdı. Yük ağırdı. Dertlerini kimseye anlatamıyorlardı. TSK dindar bir subayını veya astsubayını hiç ordudan atar mıyd?.

Ama yapmıştı bunu.

Hem de statükonun babası vesilesi ve kışkırtması ile.

28 Şubat sürecinin o karanlık günlerinde Başbakan emrivaki ile istifa ettirildi. Güya hükümet ortağı Tansu Çiller Başbakanlık görevini devralacaktı.

Öyle olmadı. Cumhurbaşkanı çok savunduğu teamüllerin (statükonun) dışına çıkıvermiş ve kabine dışından sevdiği birine hükümeti kurma görevi verivermişti. Elbette bu sistemin akışına aykırı idi. Olması imkansızdı. Bunun olamayacağı biliniyordu, lakin ortamın karışması için gerekli idi ve yapıldı.

Süreç tıkandı. Mesut Yılmaz Başbakanlığında kurulan yeni hükümet banka hortumlamalarının ilk basamağını oluşturuverdi. En büyük hortumculardan birisi hükümette görevli bir bakan idi. (İsimleri tekrar zikretmek istemiyorum. Tarihi süreç takip edilirse kimlerin olduğu görülecektir.)

2001 krizi 28 Şubat'ın ürünüdür. Resmen banka hortumlayan ve yargılanıp ceza alan ilk kişi ise statüko babanın yeğenidir. Bunu herkes biliyor.

2002 de yıkık dökük bir hükümet ile seçime giren Türkiye AKP'nin kayıtsız şartsız galibiyeti ile sonuçlanan süreci yaşadı. Ecevit "intihar ettik" diyerek bu süreci teyit etti. Ardından gelen 9 yıllık süreç gözler önünde.

Başbakan Erdoğan statükonun yıkılması, demokrasinin oturması için bir adım olan 12 Eylül referandumunun kapısını araladı.

Statüko baba buna da karşı tavır aldı. Referandumda (kendine göre tarafsızca …!) HAYIR ekseninde yer aldı.

Referandum halkın büyük bir teveccühü ile onaylandı. Ardından pek çok uyum yasası çıkartıldı.

ABD’nin ve AB’nin sarsıldığı 2008 krizi Türkiye’nin pek çok konuda önünü açtı. Kriz bile vız geldi. Hükümetin olumlu kararları devlet çarkında da olumlu hava esmesine sebep oldu ve çalışmayan hukuk çalışmaya başladı.

Ergenekoncular, balyozcular hesap verir oldu. Hükümete bir hatırlatma; açılımlara devam edilmeli.

CHP’nin ve Statükonun babası tarafsızlığını yitirmeden…! Statükonun yani Ergenekoncuların tarafında yerini alıverdi.

Ömür boyu rakip olduğunu söylediği CHP kanadına geçiverdi. Meğer hepsi rol icabı imiş.

Duymayanlara hatırlatayım, Milli şef değişti.

Bence adı Milli baba olsun.

Sürekli hastana köşelerinde saklanan, yargıdan kaçan Mehmet HABERAL CHP’den adaylığı kesinleşince bir anda ayağa kalktı. Demek ki hiçbir rahatsızlığı yokmuş.

Milli baba “Haberal memleketin onurudur, bu onur korunmalıdır” diyor.

Değerli okuyucularım, kısa bir özet geçtiğim Milli Baba’nın memlekete katkılarından sonra kaldı ise kurtarılacak bir onur sandıkta gösterin.

Yok; biz kimin bu vatana hizmet ettiğini öğrendik diyorsanız, sandık önünüze geldiğinde elbette siz bilirsiniz.

Onurunu düşünenler bu işi zamanında yapmalıydılar. Merdane, hukuk önünde hesap verebilmeliydiler.

Ahmet TÜRKAN-11.05.2011

HAYA SAHİBİ OLMAK

Ulusların, toplumların, cemaatlerin ve de en önemlisi insanların şirretleştiği günümüzde hayadan bahsetmek sanıyorum iğne ile kuyu kazmaya çalışmak gibi bir şey.

Yaklaşık 1 haftadır internetten, basından, TV'den uzakta idim. Dünya halinin olmazsa olmazı, Allah'ın emri Peygamber Efendimizin kavlini yerine getirip kız evladımızı evlendirdik. Ailecek mümkün olduğunca sade, İslam'a uygun olmasına gayret ettik.

Bugün tekrar işimin başına döndüm gelen maillere, haberlere bir göz attım. Dünya ve yurt haberlerine baktım. Seçime yalpalayarak yaklaştığımız bu günlerde dünyada sallanmaya yalpalamaya devam ediyor. Ülkemize ve Simavlı kardeşlerimize geçmiş olsun. Rabbim acılar yaşatmasın.

Toplumun en çok ihtiyacı olan şey: yani haya konusunda Mehmet Şevket EYGİ Beyefendinin yazısını okuyunca içim huzurla doldu.

EYGİ Beyefendiye içtenlikle teşekkür etmek istiyorum.

Övgü Allah'a layıktır. Övmekten ve övünmekten haya ettiğine göre bu konuya da girmeyelim.

Ama bunların toplumumuz tarafından, bilhassa gençlerimiz tarafından bilinmesine ihtiyaç olduğundan haya ederek dile getirmekte fayda vardı.

EYGİ Beyefendinin yazısını buraya alıp tekrar hatırlatmak istiyorum. Okuyamayanlar için bir hatırlatma olsun, her şeyin madde ile ölçüldüğü hayatımızda manevi takviye olacak önemli bir hususu yaymak sanırım önemlidir diye düşünüyorum.

"Mümin ve Müslüman olduğumu şeksiz şüphesiz açıkça söylerim.

İyi bir Müslüman olduğumu söylemekten haya ederim.

Farz namazları açıkça kılarım.

Namazı hakkıyla kıldığımı söylemekten haya ederim. Dosdoğru kılamasam da kılmaya devam ederim.

Şeriatı yüceltirim.

Şeriatı hayatıma bütünüyle ve hakkıyla uygulayabildiğimi söylemekten haya ederim.

Eski İstanbul kültürünü, medeniyetini, görgüsünü överim.

Kendimi görgülü, kültürlü, medeni bir İstanbullu olarak görmekten ve göstermekten haya ederim.

Tasavvufu yüceltirim.

Kendime sufi demekten haya duyarım.

Ahlakı, fazileti, hikmeti savunurum.

Kendime ahlaklı, faziletli, bilge demekten haya ederim.

Bol bol okur yazarım, düşünürüm.

Kendime kültürlü, aydın, düşünür demekten haya ederim.

Biraz muhalefet yaparım, kötülükleri tenkit ederim.

Kendimi emr-i marufu ve nehy-i münkeri hakkıyla yapan biri olarak göstermekten haya ederim.

Dindarlığı bir fazilet olarak bilir, dindarları takdir ederim.

Kendimi dindar görmekten ve göstermekten haya ederim.

Ölmeden önce ölmenin ne büyük bir makam olduğunu bilir ve bildiririm.

Kendimi bu makamda görmekten haya ederim.

Bütün bunlardan haya ederim ama

Kendimi haya sahibi görmekten de haya ederim.

Mehmet Şevket EYGİ”

Değerli büyüklerimizin, alim insanların yol göstericiliğine her zamandan çok ihtiyacımız var. Toplum olarak hem maddi, hem manevi terakki istiyorsak değerlerimize sahip çıkmalıyız.

En çok ihtiyacımız olduğu bu zamanda.

Ahmet TÜRKAN-23.05.2011

SEÇİMDEN SONRA NE DEĞİŞECEK…?

Hafta sonu sandık başına gideceğiz.

Rabbim bu ve bundan sonra yapacağımız her seçimi hakkımızda hayırlı eylesin. Gerek fert olarak gerekse toplum olarak yanlış karar vermekten, yanlışta ısrar etmekten bizleri muhafaza etsin.

Toplum olarak çok duygusalız. Son söyleyeceğimizi dilimizi tutamayıp pat diye sarf ediveriyoruz.

Bu sözlerim herhangi bir kişi, kuruluş, dernek ya da partiye özgü değil, toplum olarak genelimizde aynı durum var.

Seçime yaklaşırken parti liderleri en ağır ifadelere yer vermekten kaçınmıyorlar.

Seçim sonrası demokratik bir anayasanın hazırlanmasını ve kamuoyundan olur almasını temenni ediyoruz.

Halkın genelinin kabul edemeyeceği bir anayasa bir fayda sağlamayacaktır.

Peki bu kadar karmaşadan sonra, yaşanılabilir bir konsensüs sağlanabilecek mi? Umarım seçimde söylenenler yara olarak kalıp hizipleşmenin sebebi olmaz.

12 Eylül referandumunda MHP'nin tavrı tabanın tercihlerini değiştirmiş durumda. Referandum arifesinde ve de daha sonraki bir yazımda MHP tutumunu değiştirmez ise baraj sorunu yaşayabilir demiştim. Görünen o ki baraj sorununu gören ve uzlaşma olsun, memleket kriz yaşamasın diyen İskenderpaşa Cemaati Lideri (daha sonra diğer cemaatler de aynı minvalde açıklamalar yaptılar) MHP'ye sorumluluğunu hatırlatarak seçim sonrası sürecin problemsiz atlatılması, sözü verilen anayasanın halkın derdine derman olacak şekilde çıkmasını temenni eder bir üslup ile beyan etti. Müntesiplerinden sert ikazlar var, bakalım sonuç nasıl olacak.

MHP bu hatırlatmayı, hatta kadirşinaslığı diyelim unutmaz ve vefaya vefa ile karşılık verir.

Yoksa daha sonraki seçimde böyle bir yaklaşımı asla göremez.

Tabanını bu kadar küstürmüş iken.

BDP yaraları kaşımaya ve yara açmaya devam ediyor. Derde derman aramaktan ziyade kavga devam etsin, kan durmasın siyaseti izleniyor.

Partiler seçim derdinde. 13 Haziran sanıyorum bu saldırı siyasetinin masaya yatırılacağı günün başlangıcı olacaktır. Her şeyi baltalamaya gayret edenleri ellerini vicdanlarına koymaya davet ediyorum. Bu vatan hepimizin. Ayrılanların kurtlara yem olduğunu unutmayın.

Ayrılın diyenlerin iştahlarına bir bakın bakalım nasıl yalanıp duruyorlar.

CHP Genel Başkanı Kılıçdaroğlu'na birkaç hatırlatma yapmak isterim. Bu yaklaşımlarınız ile AKP'ye rakip olmanız, birinci parti olmanız zor.

Size yaptığınız konuşmaları hazırlayanlara ara sıra sorun, bu konuda araştırma yaptın mı diye. Yok spontane konuşuyorsanız çok bilgi eksikliğiniz var, acilen telafi etmelisiniz.

Her söylediğinize pardon deme lüksünüz olamaz.

Bakın önümüzde hep birlikte umutla beklediğimiz bir anayasa hazırlık süreci var. Bu üslup ve bilgi eksikliği yeni anayasaya bir şey kazandırmaz. Muhalefet partisi diye illa görüşünüz alınacak ise nasıl emin olabileceğiz.

12 Eylül darbesinin baş mimarı Evren, siviller anayasa yapamaz demişti.

Haydi iyi hazırlanın da siviller nasıl anayasa yaparmış görsünler.

Yoksa yeni bir anayasa için darbe yapmalarına gönlümüz elvermez.
Vicdanlar böyle zulümlere dayanamaz.
Ahmet TÜRKAN-06.06.2011

3. DÖNEM YENİ ANAYASA VE ATILIM DÖNEMİ OLSUN

AKP 3. Döneme yükselerek iyi bir giriş yaptı. Statüko dersini almış mıdır bilinmez. Önümüzdeki günler bunun şahidi olacaktır. Referandum sonucunu aynen görmüş olduk. Bu bence şu demektir. Halk AKP'ye inanmıştır. Referandum ile önü açılan pek çok konu artık yeni bir anayasa ile geri dönülmez bir tamiratla yapılandırılmalıdır.

Artık darbe özentileri kendilerinde darbe gücü bulamamalıdırlar. Kanun böyle diyor bahaneleri olamamalı.

Darbeye zemin hazırlayan 3 unsur artık tarihe karışmalı.

Birincisi yeni anayasada darbelere dayanak olan kanuni mevzuat,(TSK İç Hizmet Kanunu'na konulmuş olan 35. Madde ki" Silahlı Kuvvetlerin vazifesi: Türk yurdunu ve Anayasa ile tayin edilmiş olan Türkiye Cumhuriyetini kollamak ve korumaktır" anlayışı ile görevinin, zamanının belirlenmesinin ve kararının verilmesinin TSK'ne ait olan anlayışın,

İkincisi; Devlet bürokrasisinde ve özellikle üst kademesindeki manevi değerleri tehdit olarak gören ideolojik kadrolaşmanın, daha açık bir deyimle "LAİKLİK" kavramını öne çıkararak dindar insanlara tehdit gözü ile bakma eğiliminin ortadan kaldırılması,

Üçüncüsü darbelerin gizli dayanağı olan huzur ve istikrarın sağlanmasıdır.

3. Dönem AKP zaferi halkın huzursuzluk ve istikrarsızlığa taviz vermediğinin göstergesidir.

3. dayanak 3. Zaferle yerle bir edilmiştir. Diğer iki dayanak ise anayasa değişikliği ve anayasa ile birlikte çıkartılacak uyum yasaları ile halledilmelidir.

Geriye dönüp bakıldığında 12 Eylül darbesini yapanlardan nasıl hesap soruluyor ise 28 Şubat post modern darbesini yapanlara da hesap sorulmalıdır.

Yapamadıkları darbe planlarını çuvallar içinde saklayan, ortaya çıkınca da valla bunlar tatbikat planı diyenlerden hesap sorulmalıdır. Hali hazırda devam eden soruşturma ve duruşmalar ciddiyetle devam etmelidir.

Demokrasiye balans ayarı yapanlara, post modern darbe yapanlara, kışla kapısından döndük diyenlere bunların hesabı sorulmalıdır.

İstikrarı kendi istikrarları için bozanlardan hesap sorulmalıdır.

Hukuka hesap vermemek için hastane köşelerinde saklanıp, seçim sonuçları açıklanınca ayağa fırlayan derin adamlardan hesap sorulmalıdır.

Seçilerek hesap vermekten kaçış planları yapan derin adamlara hesap sorulmalıdır.

Yeni anayasada artık bu tür hilelere yer olmamalıdır. Hiç kimse ülkenin geleceğine ipotek koyamamalıdır.

Türkiye AB ve ABD'nin sarsıldığı ekonomik krizden yara almadan çıkmasını bilmiştir. Türkiye'nin dinamik yapısı buna elvermiştir. Halkımızın dinamizmi sorunları çözmüştür.

Yeter ki engeller kaldırılsın. Yeter ki yol açılsın. Yeter ki fırsat verilsin.

Halkımız bu fırsatı kendi eli ile vermiştir.

Kendi eli ile verdiği fırsat vekilleri tarafından heba edilmesin.

Emanete hıyanet edilmesin. Güzel günler bizleri bekliyor.

Haydi bir daha…

Ahmet TÜRKAN-13.06.2011

ÇÖZÜLME BAŞLADI

'İnternet andıcı' soruşturması Genelkurmay Başkanlığı'yla Ergenekon davasında tutuklu Albay Dursun Çiçek'i karşı karşıya getirdi. Özel yetkili savcılığın sorusu üzerine Genelkurmay Başkanlığı 13 sayfalık raporla birlikte gönderdiği yanıtında **'kara propaganda yapan' internet sitelerini, o dönemde 'görevli personel' olan Çiçek'in yaptığını öne sürdü. Bunun üzerine savcılık Çiçek'in ifadesine başvurdu. Çiçek, Genelkurmay'ı yalanladı ve "Her şey emir komuta zinciri altında yapıldı"** dedi.[1]

İlk bakışta geleneksel emir komuta zinciri içinde yapılmış bir faaliyet, fakat aşağıda görevini suiistimal eden bir albay görüntüsü veriliyor.

TSK'da asla alt kademe kendi kafasından böyle projelere soyunamaz. Eğer Albay Çiçek bu işleri kendiliğinden yapmış olsa idi Genel Kurmay çoktan bu işi bitirirdi. Bu kadar uzamasının ve sonuçta gelinen noktada topu Albay Çiçek'e atmanın izah edilir bir yanı yoktur. Ver kurtul politikası ile olay örtbas edilmeye çalışılmaktadır.

Adalet elbette bu oyuna gelmeyecek ve asıl sorumluların izini sürecektir.

28 Şubat sürecinde yargısız infaza maruz kalan YAŞ mağdurları o dönem takip altına alınmış ve askerlikten ayrıldıktan sonra da girdikleri işlerde rahat bırakılmayarak işten çıkartılmaları sağlanmıştı. Düştükleri çaresiz durumlar sonucunda pek çok mağdur subay ve astsubay intihar etmişti.

Bu durum Balyoz davasının tutuklu sanığı Çetin Doğan' a soruldu. Savcının sorduğu soruya çok kızdı.

Balyoz davasının tutuklu sanığı Çetin Doğan, Savcı Kırbaş'ın, "Ordudan herhangi bir şekilde ilişiği kesilenlerin dışarıda bir işe girmelerini engellemek ne kadar doğru?" sorusuna, "Bu soruya ancak gülünür." diyerek güldü. Kırbaş'ın "Bunda gülünecek ne var?" demesi üzerine Doğan, "Bu konuda Başbakanlığın genelgesi var. Siz gerçekten evcilik oynar gibi darbe palanı mı yapıldığına inanıyorsunuz? Şov mu yapıyoruz? Egemen planı bilmiyorsunuz, oturduğunuz savcılık makamına saygım var ama sınırları zorluyorsunuz." dedi.

Savcı Kırbaş da "Sınırları nasıl zorluyorum? Sınırları nasıl zorluyorum? Soru sorarak mı?" karşılığını verdi.

"Başbakanlığın Genelgesi var" cevabı gerçekten çok ilginç. Dönemin Başbakanı Merhum Erbakan böyle bir genelge yayınladı, yalnız; Çetin Doğan bir olayı karartmaya çalışıyor. 28 Şubat'ın muhteşem generalleri Erbakan üzerinde öyle bir baskı kurdular ki; Erbakan ne denirse kayıtsız şartsız yaptı.

Aslında kaybetmesinin sebebi bu idi.

Devlet ricali emir komuta sistemini ihlal etmiş, eli silahlıların boyunduruğu altına girmişti. Dik duruş sergileyemedi. Yetkisini kullanamadı.

Bu gün Balyoz ve Ergenekon çetesi yargılanabiliyorsa, Devletin devlet olduğunun farkına varması, adaletin artık düzgün çalışmaya başladığı, adalet mekanizmasını yürüten ekiplerin devletin yapısını daha iyi kavradıklarını, herkesin kendi görevini yaptığında devletin güçlendireceğinin farkına varılmasından kaynaklanmaktadır.

Artık silahlıların silahları kanun karşısında bir işe yaramamaktadır.

Adalet ancak böyle tecelli edebilir.

Adalet herkes için olmalı. Birileri gücünden dolayı kayrılmamalı.

Ahmet TÜRKAN17.06.2011

ŞEYTAN ÜÇGENİ

Ergenekon, Balyoz, PKK üçlüsü şimdilerde çıkarları için şeytan üçgeni kurmuş durumda.

Halkın oyu ile seçilmiş parti ve bağımsızlar bu oyuna alet ediliyor. Belki de çok iyimser yaklaşıyoruz, kasten yapıyorlar demeliyiz.

1999 yılında Fazilet Partisi Milletvekili Merve Kavakçı'ya mecliste yemin ettirmeyen, halkın iradesini hiçe sayan Meclis İradesi bu sefer de halkın iradesine karşı gelerek vazifelerine karşı protesto hazırlığındalar.

Niçin:

Olmayacağını bile bile aday gösterdikleri Ergenekon tutuklusu vekilleri için.

Bile bile aday gösterilen balyoz sanığı için,

Bile bile hüküm giydiği halde aday olan bağımsız vekiller için.

Seçim kanundan kaçış olmamalı.

Seçim cezanın affı yolunu açmamalı.

O zaman seçimlere giremeyen, tutuklu veya hükümlüleri 2. kere cezalandırmak demektir ki hukuk devletinde böyle bir şey olamaz.

BDP tarafından desteklenen vekillerin her biri bağımsız olarak meclise girdiklerine göre, her biri bağımsız hareket etmekte serbesttir. Kanuni süresinde yemin etmemeleri durumunda tamamının vekillikleri aynen Merve Kavakçı'ya uygulandığı gibi düşürülmelidir.

Merve Kavakçı'ya sadece başörtüsü ile meclise girdi diye yapmadık hakaret bırakılmadı.

Kanunen yemin edilmediği zaman vekillik süreci başlamıyor ise, meclis genel kurulunda görüşülmeli ve vekillikleri düşmelidir.

Akıl, mantık bunu işaret ediyor.

Eğer CHP'de boykota katılır kanuni süresinde yemin etmezler ise bu vekillerin de vekillikleri düşmeli.

Bir önemli husus, bu durumdan dolayı seçim yenilenme sürecine girer ise protestocu vekillere yeniden seçilme yolu kapatılmalıdır.

Kendilerine halk tarafından verilen görevi yapmayan vekil bir daha seçilememeli, halk tarafından desteklenmemelidir.

Yoksa bu kaos bir türlü bitmez.

Bu kaosu sürdürmek isteyenler neyin peşinde ise; halk ve Yüksek Seçim Kururlu tarafından görülmeli, yeni seçim sürecinde bu vekillerin seçilmeleri kesinlikle engellenmelidir.

Halk protestocuları ve halka rağmen kural ihlali yapanları cezalandırmalıdır.

Seçilmek ne kadar hak ise, seçmek de o kadar haktır.

Eğer son seçim yeni bir seçim sürecine sürüklenir ise bu durum halka anlatılmalı ve ülkenin önünü tıkayanlar temsil hakkından mahrum bırakılmalıdır.

Referandumdan fellik fellik kaçanlar şimdi kanun çıkartalım diye kıvranıyorlar. Hayır diye feryat edenler çözüm mecliste diye feryat ediyorlar.

Çözüm zaten mecliste idi. El birliği ile daha pek çok düzenlemenin önünü kapatınız.

Parti kapatma yasası ile yapılmak istenen düzenleme suçun kişiselliği ilkesini barındırıyor idi, mecliste kabul edilmediği için referanduma götürülemedi.

Çözüm istiyorsanız mecliste halk tarafından verilen görevinizi yerine getirir, problemli olan kanunları görüşürsünüz.

12 Haziran seçimi yeni bir anayasa parolası ile yapıldı ve seçim sonucu bu parolanın işlemesini istiyor.

Değiştirin darbe anayasasını.

Sivil bir anayasamız olsun. Sadece vekillere değil tüm ülkeye huzur gelsin.

Haydi elinizi taşın altına koyun.

Darbeden nemalananların hevesi kursağında kalsın.

Ahmet TÜRKAN-28.06.2011

BAYKAL YEMİN EDER Mİ?

Kılıçdaroğlu'nun gerekirse 4 yıl yokuz restine Baykal nasıl tepki verir. Kurultay için imza toplamaya çalışan Baykal için bu restleşme ne manaya geliyor.

Kılıçdaroğlu'nun talimatlarından çıkamayan Baykal nasıl kurultay yapacak ve nasıl liderlik koltuğuna oturacak.

Kurultay için imza kampanyası başlatan Baykal ve Sav ikilisine Kamer Genç emeklilikleri geldi, şiltlerinin verelim emekli olsunlar diyor da kendisine de bu arada bir şilt verilse iyi olur. Zira yemin etmemekte ısrar ederler ise toplu şilt törenine katılmak zorunda kalacak.

Baykal döneminde CHP'ye yaklaşamayan Kamer genç için hemşehrisi Kılıçdaroğlu yanında bulunmak bir zaruret elbette.

Kılıçdaroğlu çözüm yoksa yemin de yok diyerek Ergenekon avukatlığını çift dikiş pekiştirmiş oluyor. Daha önce polemik konusu olan avukatlık tezi şimdi resmiyete döndü.

Başbakan'a her fırsatta dokunulmazlıklar kaldırılsın diyen Kılıçdaroğlu ve Baykal şimdi kendilerine lazım olduğu için dokunulmazlık zırhını birkaç kat kuvvetlendirilmiş, hatta çelik yelek takviye edilmiş halde olsun istiyorlar.

Hani bu ne perhiz bu ne lahana turşusu ifadeleri ile kendine yer bulan deyim şimdi CHP'nin iç tüzüğünde yer alacak kadar itibarlı hale geldi.

Ne diyelim komşuda pişer bize de düşer demişler.

KANUN YARARINA BOZMA

Bir diğer önemli husus "Eminağaoğlu'nun işaret ettiği CMK'nın bu maddeleri ''Kanun yararına bozma" başlığını taşıyor. Maddede şöyle deniliyor:

''Hâkim veya mahkeme tarafından verilen ve istinaf veya temyiz incelemesinden geçmeksizin kesinleşen karar veya hükümde hukuka aykırılık bulunduğunu öğrenen Adalet Bakanlığı, o karar veya hükmün Yargıtay'ca bozulması istemini, yasal nedenlerini belirterek Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına yazılı olarak bildirir. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı, bu nedenleri aynen yazarak karar veya hükmün bozulması istemini içeren yazısını Yargıtay'ın ilgili ceza dairesine verir. Ceza dairesi ileri sürülen nedenleri yerinde görürse, karar veya hükmü kanun yararına bozar. Bu yetki, resen Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı tarafından da kullanılabilir."(…Gazeteport)

Şimdi bakın nasıl kanunlar buluyorlar. Lazım ya…!

367 krizinde de olmayan maddeler icat edip Cumhurbaşkanlığı seçimini krize sürüklemişlerdi. Cumhuriyet mitingleri adı altında kanunsuzluklara imza atmışlar ülkeyi zamanından önce genel seçime sürüklemişlerdi.

Eminağaoğlu Cumhurbaşkanı krizi esnasında bu kanun maddesinin bilmiyor mu idi ki ortalığı karıştırdılar. Ergenekon sanıklarını kurtarmak için bu kadar gayret neden ki. Suçsuz bulunurlar ise zaten hürriyetlerine kavuşmayacaklar mı?

411 el kaosa kalktı diyen zevattan da bir ses çıkmıyor.

Şimdi asıl konumuza gelelim. Baykal ve ekibi gidip yemin ederler, Kılıçdaoğlu direnmeye devam eder ise kurultayda kim kazanır.

BDP’leşen CHP değil, meclis çatısı altında hukuk mücadelesi veren, sivil anayasanın çıkması için katkıda bulunan CHP ile birlikte ülke kazanır. Baykal da hile…! sonucu kaybettiği koltuğuna geri döner.

Bakalım bu feraseti Baykal ve ekibi gösterebilecek mi, yoksa sindirilmiş Baykal eziklik psikolojisine devam mı edecek?

Ahmet TÜRKAN- 01.07.2011

TÜKÜRDÜĞÜMÜ YALAMAM MENDİLİMLE TEMİZLEYEYİM

Sözü bilen kişinin, yüzünü ak ede bir söz
Sözü pişirip diyenin işini sağ ede bir söz
Söz ola kese savaşı, söz ola kestire başı
Söz ola ağulu aşı, yağ ile bal ede bir söz

Kişi bile söz demini, Demeye sözün kemini
Bu cihan cehennemini, Sekiz cennet ede bir söz
Yunus şimdi söz yatından, söyle sözü gayetinden
Pek sakın o sah katından, Seni ırak ede bir söz

Yunus EMRE"

Kılıçdaroğlu öyle bir söz etti ki dönmesini imkânsız hale getirdi. Reste rest

Başbakan "tükürdüğünü yalayacaklar" deyiverdi.

Siyasi gerginlik, acelece konuşulan sözler.

Edilen yeminler. Bir yemin ettim ki dönemem tarzı arabesk şarkı kıvamında tavırlar.

Şimdi Yeni Meclis Başkanı Cemil Çiçek (Meclis Başkanlığı Hayırlı Uğurlu olsun bu arada) ben kefilim dedi. Sorumluluğu alıyorum dedi.

Kılıçdaroğlu tükürdüğümü yalamam ama mendilim temiz onunla bari silivereyim tarzı arayışlarda ama söz ağızdan çıktıktan sonra sahibini esir eder denir ya Kılıçdaroğlu acelece konuştuğu sözlerin esiri oldu.

Bu restleşme ya da inatlaşma devam eder, CHP ve BDP'nin vekillikleri düşer ara seçime gidilir ise, seçimin galibinin CHP ve BDP olma ihtimali hiç yok.

Nitekim AKP kurmayları bu konuyu biliyorlar ve açıkladılar.

Gereksiz bir inatlaşma CHP'yi siyaset sahnesinden en azından bu dönem için silmek üzere.

Tekrar hatırlatayım, anayasada düzenleme yapılmasına yanaşmayan CHP, referandumda memleketi karış karış dolaşıp" HAAAYIRRRR" diyen CHP.

Aynı kanunlardan şikâyet eden yine CHP.

Hukuku siyasallaştırmakla suçladıkları AKP'ye hukuka baskı yapın bu işi halledin diyen yine CHP.

Ey CHP yöneticileri ve de Kılıçdaroğlu. Savunacak neyiniz kaldı.

Baykal bir hışımla çıktı. Kongre yapıcaz, devirecezzz tarzı söylemleri parti içinden destek bulamadı. Demek ki Baykal da bitmiş.

En son yazımı BAYKAL YEMİN EDERMİ? başlığı ile yazmış ve kendimce bazı formüller önermiştim.

Bu formül Kılıçdaroğlu'nu koltuğundan edebilirdi belki ama en azından bu duruma düşmezlerdi.

Ne diyelim kendi düşen ağlamaz. Şimdi hala yemin etmiyor musunuz?

Meclis Başkanı kefil oldu.

Tükürdüğünüzü yalamak zorunda değilsiniz, mendilinizle siliverin…

Benden söylemesi. Yoksa mecliste 3. Parti durumuna düşmek üzeresiniz.

Ahmet TÜRKAN-07.07.2011

DARBE ZİHNİYETİ VE II. ABDÜLHAMİD-1

Darbe zihniyetinin ortak karakterini, körlüğün, çıkar çatışmalarının, ön görülü olmaktan ne kadar uzak olduğunu Mustafa Armağan'ın "Abdülhamid'in Kurtlarla Dansı" adlı kitabından aktaracağım bazı bölümlerinden sonra daha iyi anlaşılacağını ümit ediyorum.

Tarihe bakışın ne kadar önemli olduğunu, ders almanın zaruretini bir nebze ortaya koymayı amaçlıyorum. Son 50 yılını darbelerle geçirmiş olan ülkemde, neden pek çok sorun yumağı ortalığı toz duman etmişken darbecilerin bir türlü aymadıklarını, 30 yıldır terör belasına en küçük bir çözüm üretemediklerini, kafalarına taktıkları irtica paranoyasını terörden daha tehlikeli gördüklerini anlayabileceğiz.

Darbe karşıtlarına yapmış oldukları zulmün iç yüzünü, YAŞ (Yüksek Askeri Şura) kararlarını neden yargıya kapattıklarını, neden yargılayamadıklarını, sanırım artık daha iyi anlayacağız.(YAŞ kararları 12 Eylül 2010 Referandumu ile yargıya açılmıştır. Hayır cehpesine dikkat)

Beni evhamlı sanıyorlardı…

Hayır! Ben sadece gafil değilim o kadar.

Sultan II. Abdülhamid

Sen idin ağuş-ı işfakında sen

Tıfl-ı sulhü şefkatinle besleyen.

Sen sükut ettin, sükut etti siper

Başladı tufana hunab-ı beşer

ÖYLE YAZMIŞTI bağrı yanık bir kalem Mütareke yıllarında…
İşte İstanbul gazetelerinden biri, 1919'un sancılı bir Ağustos'unda yayınladığı ilginç karikatürün altına şu acı dolu notu düşmek ihtiyacını hissetmişti: "Sen sükût ettin, sükût etti siper." Yazarın burada 'Sen' dediği, 10 yıl önce tahtından indirilmiş olan Sultan II. Abdülhamid'den başkası değildi. (Karikatür yayınlanmadı)
Evet, sen düştün, düştü siperimiz… Sen düştün, düştü aklımız… Sen düştün ve ardından öyle bir düşüş düştük ki, şimdilerde ancak nereden düştüğümüzü ve düşmemize mani olan elinin hangi tunç ocağından çıkarıldığını keşfe çabalıyoruz.
Oysa çok değil, daha 10 yıl öncesinde kendisine ağız dolusu küfürler edilen, en olmadık iftiralara ve en aşağılık karikatürlere muhatap olan bu adam. Mütareke gayyasında dönemin bilinç altından bastırılmış bir hatıra olarak aniden fışkırmış, hatırlanmak ne kelime, delicesine özlenmişti.
Bu defa Sultan II. Abdülhamid, barışın güvencesi ve kollayıcısı olan halkının gönlünde yeniden tahta çıkıyordu. Kendisine biatler tazeleniyor, özürler dileniyor, nedâmetnameler yürüyordu ak kâğıtların damarlarına.
Bir dünya göçmüştü onunla beraber. Hz. Davud'un kalkanını andıran bir dünya, asırlık zincirlerinden kurtulmuş, onu hep kubbesinde bir koruyucu şemsiye olarak gören halkın üzerine çökmüştü gittikten sonra. Kâinatımızın kubbesi, onun Yıldız Sarayı'ndan asker zoruyla çıkartılıp trenle Selanik'e gönderilişinden tam 9 yıl sonra yerle bir olmuştu. Türlü vaatler ve cakalarla iktidara el koyanlar eliyle gerçekleşmişti bu yıkım hem de…
1918, kaçış yılı olmuştu hürriyet kahramanlarımızın. Birer ikişer firar etmişlerdi kurtarmaya soyundukları vatandan. Oysa daha 10 yıl önce yönetime el koyduklarını; daha 5 yıl önce Babı-ali Baskını ile iktidar kuşunu kahhar pençeleri arasına alıp büyük Turan ülkesi kuracakları vaadiyle devleti savaşa soktuklarını ve Memalik-i

Osmaniye'nin sınırlarını Orta Asya'ya kadar büyütecekleri iddiasıyla yola çıktıklarını yazan gazetelerin mürekkebi kurumamıştı.
Kurumamıştı ve kaçıyorlardı.
31 Mart'tan sonra Beyazıt Meydanı'nda Yıldız Sarayı'ndan çıkan engerek belgeleri yakmışlardı. Şimdi de, hep beraber yurt dışına kaçarken, kalan belgeleri çantalar içerisinde yanlarında götürüyorlardı…
Geride hiçbir iz kalmaması lazımdı çünkü…
Utanılacak izler tarihin sinsi hafızasından topyekûn silinmeliydi.
Peki alınları açık olsa, neden gerek duysunlardı ki, bu acemice tedbire? Divan-I Harb'de yargılanmayı talep etmek için ille de Sultan Abdülhamid Han gibi mangal yürekli mi olmak gerekiyordu? Kaldı ki, kendisi istediği halde, başlarına iş açmamak için yargılanmasına izin vermeyenler, bizzat Jönlerimiz değil miydi?
Onun 'neler' bildiğini hepsi de pekâlâ biliyorlardı çünkü. Sultan Hamid'in yargılanma arzusunu hatıralarında bize aktaran Fethi Okyar da biliyordu kuşkusuz.
Dönemin tam anlamıyla "kara kutu "suydu Sultan Abdülhamid. Kutuyu açtırmak, kötüyü
söyletmek anlamına gelecekti. Günün birinde mahkemeye çıkar da bir konuşmaya başlarsa, pir konuşacak nice hürriyet kahramanı, oturdukları mevkilerden sapır sapır döküle yazacaklardı. Bu yüzden kendini savunma hakkı dahi vermediler devrik Sultan'a; üstelik bildiklerini kimselere anlatmasın diye de kapısını üzerine sürgülediler. Başına bir tabur asker dikerek hem de.
İngilizler de gelse, kaçmak, Turan'ı fetih için yola çıkaklarını ilan edenlere yakışır mıydı? Bu muydu Turan ideali? Bu muydu yeni Kızıl Elma? Berlin'de miydi o? Erivan'da mı yoksa Bakü'de mi gizlenmişti "Turan rüyası"?
Neyden kaçıyorlardı sahi? Nereye kaçıyorlardı sonra? İngiliz zaptiyelerinden mi? Fransız süngülerinden mi? O kadar da korkak olmadıklarını biliyoruz çok şükür.
Peki bir imparatorluğu savaşa sokanlar düşmana yenilince ilk işleri kapağı başka ülkelere atmak mı olmalıydı?
Sultan Abdülhamid, düşmesi an meselesi olan başkentin Anadolu'ya, Bursa'ya nakledileceği haberi kendisine verilince, "Bizans İmparatoru Konstantin kadar da mı olamadık?" demiş ve çıplak gerçeği yanına gelen heyetin yüzüne tokat gibi çarpmamış mıydı? Ve sonradan Cumhuriyet döneminin başbakanı olan Fethi Okyar'ın göz kanallarına yaş hücum etmesine sebep olan şu yiğitçe cümleleri eklememiş miydi sözlerine:
“Konstantin teslim olmaktansa çarpışarak ölmeyi tercih etmişti. Onun kadar da mı cesaretimiz kalmadı? Bana bir tüfek verin, tek başıma düşmanla savaşmaya hazırım. Hiçbir yere gitmiyorum”!
Bir yere gitmiyorsun Sultanım! Buradasın ve ölümünden sonra pahan giderek yükseliyor. Bir vizyon, bir akıl, bir ruh, bir diriltici nefes üflüyorsun küresel denizlerde bocalayan sevdamıza. Bir direniş ruhu, akıllı davranış bilinci, kavrayış ve zekânın vatanseverlikle el ele kurduğu görkemli taht, inançtı bir insanın çağının gelişmeleriyle hemhal oluşu, çok yönlü düşünebilme
ve hareket edebilme yeteneği…

Devam edecek…….
Ahmet TÜRKAN – 15.07.2011

DARBE ZİHNİYETİ VE II. ABDÜLHAMİD-2

2011 YAŞ toplantısına sayılı günler kaldı. Yaklaşık 45 paşa tutuklu. Zafiyet oluştu, oluşuyor baskısı yapılıyor. Silvan'da şehit olan 13 Mehmetçik zafiyetten sebep gösteriliyor. 30 yıla yakın bir süredir işgal ettiğiniz o makamlar ne zamandan beri zaaf içinde farkında mısınız?

Söyleyeyim, işi gücü bırakıp darbe planları ile yatıp kalktığınızdan beri. O ne gayret öyle biri bitmeden diğer plan devreye sokulmuş. Başörtülü kızların başörtüsüne bakmaktan teröristlerin dalgalandırdığı bayrakları görememişsiniz.

Asıl zafiyet bu değil mi? Bunca yıldır hangi paşa askere kumanda edip terör bölgesinde sıcak çatışmaya girdi. Yoksa işi ast rütbelilere mi ihale ettiniz. Sahi sıcak çatışma bölgelerinin paşaları neredeydi.

Bir ara Hepar Genel başkanı Osman Pamukoğlu'da aynı şeyi söylemişti. 20.000 adam verin terörü bitireyim. Görev yaptığın dönemlerde seni kim tutu açıkla diye sormuştum, lakin bu sorumu duyan olmadı, duymuş olsa da cevap veremedi.

Tutuklu paşaları bugüne kadar kim engelledi de terör bitirilemedi.

Bu sıkıntılar bu günlük değil. Tarihten gelen darbe zihniyetinin sonuçlarıdır. Geçen yazımdaki konuya devam edeceğimi bildirmiştim.

Habbeleri kubbe yapacağız

Bütün bunlar senin dünyandan çağımıza damlayan habbeler. Habbeleri kubbe yapmak mı düşüyor yoksa bize? Kubbesi habbe olmuş bir millet, habbeyi kubbe yapmayı da günün birinde öğrenmek zorunda değil midir? Gök kubbesi üzerinden çalınmış bir milletin, habbelerden kubbe yapmak zamanıdır şimdi. Disiplininle, iş ahlakınla, ciddiyetinle G. Scott Fitzgerald'rn[1] The Great Gatsby'deki harika tespitinin en bariz numunesi değil misin? Yani madalyonun her iki yüzünü birden görebilme, artı ve eksi kutupları aynı anda zihninde tutabilme kabiliyetin, bugün 88 yıl öncesiyle kıyaslanamayacak kadar yüksekte duruyor, ama aynı zamanda bir çıta gibi üzerinden atlamaya da davet ediyor bizleri.

Bu kadarını sen de istemezdin elbette ama arkanda açılan boşluk o kadar derin oldu ki Sultanım, bugün senin direniş ruhuna, vizyonuna, felsefene, Hz. Peygamber'e (sav) duyduğun sevgiye, vatanseverliğine yeniden sarılmak ihtiyacını hissediyor insanlar. Arkandan gelenler bir boşluğa düştüler, daha doğrusu, düşürüldüler.

Zaten sen de onlara hiç hain demedin ki. Sadece gafildi onlar senin gözünde. Küresel bir paylaşım oyununun Türkiye bahçesindeki operatörleriydiler. Asıl büyük suflörü, çok sonraları, 1919 gibi çatırtılar yükselen bir tarihte fark ettikleri görüyoruz ama artık çok geçtir. 9 yıl sonunda ülkenin yüzölçümü milyon kilometrekarelerden birkaç yüz bin kilometrekareye büzülüvermişti acemi ellerinde. Senin bütün kuvvetinle oyalamaya çalıştığın büyük aktörler, Ankara-Sakarya-Konya üçgenine sıkışıp kalmış bir toprağı layık görmüşlerdi bu millete.

Son bir hamleyle şahlanıp ona da sahip çıkmasaydık, bağımsız bir vatanımız ve bayrağımız dahi olmayabilirdi bugün.

"Satmam!" dediğin vatan parçaları Sultanım, İngiliz-Fransız-İtalyan, hatta Yunan işgaline uğradı. Emperyalizmin çizmeleri çiğnedi topraklarımızı. Sen, tam bu kâbus dolu günlerin eşiğinde, Mondros Mütarekesi'nden hemen önce, işgal İstanbul'unu, Boğaz'da İngiliz gemilerinin içimizi yakıp kavuran gövde gösterilerine tanık olmadan önce terk ettin. Terk ettin ama asla diğerleri gibi değil.[2]

Onlar kaçtılar dışarıya, sen yer altına çekildin. Beş vakit önünde eğildiğin yaratıcı kudret, seni ateş dalgalarının selinden korudu, kendi yanma aldı.

"Göklerin çektiği kartal." Sezai Karakoç, Necip Fazıl'ıı vefatının ertesi günü yazısının

başlığına bu taç deyimi kondurmuştu. Fakat asıl "Göklerin çektiği kartal", bizzat Necip Fazıl'ın da bağlandığı geleneksel köklerden olan sana en az onunki kadar yakışıyor. Yanlış anlaşılmasın: Sultan Abdülhamid'in şahsı değil bugün önemli olan. Önemli olan biyolojik varoluş değil. Eti, kanı, tırnağı, gözü, kulağı değil… Asıl önemlisi, onun bu toplum için, bu millet için, bu ümmet için ifade ettiği manadır. Emperyalizme karşı soylu bir direnişin sembolüdür o.
'Son Kale'nin, 'insanlığın son Adası'nın son cesur neferlerinden birisidir…
Üstelik de onun zamanında kalenin surları delik deşik olmuştur. Sürekli olarak gedikleri yamamak gerekmektedir. Ancak bir gediği sıvarken, bir başka noktada yeni bir gedik açıldığına şahit olunmakta ve bu defa da bütün gücüyle oraya koşturması icap etmektedir. Yangınlar büyümüş, devletin çatısını dahi alev alev sarmıştır. İçerideki müdafiler sağlam dursalar, direnmeye niyetli olsalar gam değil! Oysa onun gözü arkada kalacak hep. Huruç harekâtı mümkün görünmedi bu yüzden ona.
İşte o zaman yapılması gereken bir tek şey vardı. Tarihte büyük savunmaları yapanlardan ders alınması gerekirdi. Düşmanın surlarda gedik açması önüne geçilemez hale gelince, önlemlerden birisi, surun içine bu defa içeriden bir duvar daha örmektir. Böylece düşman sevinç ve hevesle yıkılan surlardan içeriye girdiğini zannederken, karşısında yeni bir sur görecek ve bu iki kale duvarı arasında en çetin ve kanlı mücadeleler cereyan edecektir.
Ben bunu biraz Sultan Abdülhamid'in sıkı idaresine, Garplıların deyişiyle Hamidian Regime'e benzetiyorum. Dış hudutlardan geçmelerine mâni olamadığı bir kuşatmaya, bir iç sur dikerek cevap verme rejimidir Sultan Abdülhamid'inki.

İç sur, mesela sansür şeklinde karşımıza çıkabilir, mesela istibdat şeklinde arz-I endam edebilir, mesela hafiye teşkilatının kuş uçurmayan sıkı düzeni de vardır bu rejimin içinde. Ama… Aması çok mühim…

Devam edecek…

Ahmet TÜRKAN– 22.07.2011

[1]Erik Jan Zürcher, Modernleşen Türkiye'nin Tarihi, Çeviren: Yasemin Saner Gönen, 11. baskı, İstanbul 2001, İletişim Yayınları, s. 122. Ayrıca bkz. Orhan Koloğlu, Avrupa'nın Kıskacında Abdülhamit, 2. baskı, İstanbul 2005, İletişim Yayınları, s. 11 vd.

[2]Çocuklarına Türkiye'yi terk edin diye tavsiye eden Amiral'in kulakları çınlasın

DARBE ZİHNİYETİ VE II. ABDÜLHAMİD-3

Görülen lüzum üzerine yazı dizimize devam ediyoruz.

Bugün 2011 yılı YAŞ toplantıları yapılacak. Bu önemli toplantılara sadece 3 gün kala "GÖRÜLEN LÜZUM ÜZERE" istifa eden Genelkurmay Başkanı ve Kuvvet komutanları, gördükleri lüzum üzere çok güzel bir sorumsuzluk örneği sergilemişlerdir. Birlikte hareket ederek toplu isyanda bulunmuşlardır. Dostlar hatırına sergilenen bu sürecin manevi hesabını tolum nezdinde veremezler. Cumhurbaşkanı'na mabadını dönen adamın önünü açmak istediler, lakin olmadı. Olmamalı…! Sorumluluklarının farkında olmayan sorumlu komutanlara emekliliklerinde huzur dileriz. Eğer müsaade ederlerse "Fenerbahçe Emekli Paşalar Kampında" ziyaret edip ne kadar mesut hayat yaşadıklarını görmek isteriz. Görülen lüzum üzerine müsaade etmezlerse de kendileri bilirler. Çok da lazım değil. Daha öncekiler kimseyi sokmuyorlardı. Hatta kaçak olma ihtimali olan lojmanların kontrolü için gelen Sayıştay denetçilerini bile sokmadılar. Dedik ya görülen lüzum üzerine. Kim bilir ne lüzumlu işler var.

Evet devamını aktarmaktan vaz geçmeyi düşündüğüm yazı dizisini son gelişmeler ve görülen lüzum üzerine devam ettirmeyi uygun buldum.

Biliyorum bu üsluptan sıkıldınız, ama okuyunca vay be, gerçekten lüzumlu imiş diyeceksiniz.

Özgürlük mü güvenlik mi?

Şimdi biraz çuvaldızı kendimize batırmayı deneyelim ve hayal gücümüzü harekete geçirelim. Diyelim ki, Türkiye Cumhuriyeti Devleti Amerika Birleşik Devletleri'yle bir savaşa girmiş olsun. Ve bu savaşta ordumuz yenilgiye uğramış, ağır toprak kayıpları vermiş olalım. Rica minnet antlaşma masasına oturttuğumuz ABD, işgal ettiği topraklarımız yetmiyormuş gibi, üstüne üstlük milyonlarca dolar da tazminat talep ediyor olsun. Elimiz mecbur, kabul ediyoruz, çünkü ordunun asıl gövdesi telef olmuş, biraz daha üzerimize yürüseler başkentimizin dahi ardından ağıt yakacağız. Fakat ABD topraklarımızı belli bir yerden itibaren değil de seçerek işgal etmiş olsun ve bu seçimde de hiçbir rasyonel gerekçeyle hareket etmeden, sadece il plaka numaralarından l'den 25'e kadarki illeri işaretlemiş olsun. Yani Adana'dan Erzurum'a kadarki il plaka numaralarına bakarak işgal mevkilerini seçiyor ve işgal ediyor.

Bu iller içerisinde hangileri vardır? Sayalım: Adana, Adıyaman, Afyon, Ağrı, Amasya, Ankara, Antalya, Artvin, Aydın, Balıkesir, Bilecik, Bingöl, Bitlis, Bolu, Burdur, Bursa, Çanakkale, Çankırı, Çorum, Denizli, Diyarbakır, Edirne, Elâzığ, Erzincan, Erzurum. Allah korusun, böyle bir işgal faciası karşısında kalsak ne hissederdik, bir tasavvur edin. Geri kalan vatan parçalarını korumak, daha sıkı bağlarla birbirine bağlamak için gereken bütün tedbirlerin alınmasından daha doğal bir davranış olamazdı herhalde. Demokratik haklar, fikir özgürlüğü, basın, yargı, sivil toplum kuruluşları bu panikten etkilenmeden kalabilir miydi? Herkes istediğini söylesin, halkıma tam bir özgürlük getireyim, zaten galip devlet de içerideki unsurlar üzerinde daha fazla söz sahibi olmak ve iç işlerimiz üzerinde kontrol kurmak istiyor.

Böylesi bir kriz ortamında özgürlükleri artırmayı ve toplumu ve devleti kendi haline bırakmayı aklına getirecek bir aklın, aklını peynir ekmekle yemiş olması gerekmez mi? Şurada 3 tane uçak çarptı diye havaalanlarında insanları iç ipliğine kadar soyan özgür dünyanın reisi ABD'nin içine düştüğü panik halini bir gözünüzün önüne getirin. Ve ondan sonra Abdülhamid sansüründen, istibdadından, hafiye teşkilatından söz edin. Zira Abdülhamid, kucağında bulduğu ve içine itildiği 93 Harbi'nde tam da bu durumdaydı.

Hatta durumu daha da ağırdı, çünkü mücadele edeceği dünyayı tanıyan yetişmiş insan

kaynağı da istenen ölçülerde değildi. Üstelik de bu savaşın ateş ve duman kokusu henüz dağılmamışken, İstanbul'da bir Düvel-i Muazzama toplantısı (Tersane Konferansı) yapılmış ve Osmanlı'nın kaderi bizzat Dersaadet'de tartışılmıştır. Kurtlar başına çömelmiş, Hasta Adam'm mirasını hem de kendi başkentinde pay ediyorlar. Bilir misiniz ki, bu Osmanlı'nın "Tamam mı-Devam mı?" davasının müzakere edildiği konferansa, Osmanlıların delege göndermelerine dahi izin verilmemişti. Düşünün, sizin bedeniniz üzerinde bir ameliyat yapılıyor ama sizin gözlemci olarak olan bitenleri seyretmenize izin veriliyor sadece. Öylesine, bakacak ve hakkınızda verilecek hükme razı olacaksınız. Üstelik de tam o gün, en yapılmayacak işi, belki hakkımızda hayırhah düşünürler diye, Meclisin açıldığını ilan edeceksiniz. Yani devlet denilen yapının bütün reflekslerini felç ederek, parçalanma tehdidi karşısında kalan parçaları birbirine bağlamaya çalışacağınıza, tam tersine bir davranışla bulunacak, özgürlük ve demokrasi ile makyaj yapacaksınız.
Böylesine kritik bir durumda sorumluluk sahibi bir yöneticinin yapması gereken ne varsa onları yaptı Sultan Abdülhamid. Önce kurtları uzaklaştırması gerekiyordu başından. Onları uğraştıracak ve oyalayacak sorunlar bulmalıydı.
Sonra da kurtların bir daha saldıramayacakları bir mesafeye çekmesi gerekiyordu devleti. Ve içeride, şimdilik ertelenen ama gelecekte kaçınılmaz bir şekilde patlak verecek hesaplaşmada daha dirençli, daha kuvvetli, daha bilgili, daha birlik yanlısı, daha vatan kavramı etrafında örgütlenmiş bir bilinç ve bir özgüven olmalıydı insanlarında.
Bunu sağlamanın yolu ise bir barış dönemini temin etmekten geçiyordu. Daha uzlaşmacı, daha barışçı, daha yumuşak başlı ve idareci olmaktan başka çıkar yolu da yoktu. Ama onurunu ezdirmeden, şahsiyetini feda etmeden başaracaktı bunu. Aksi halde önemi kalmazdı çünkü. Osmanlı olmaktan çıktıktan sonra, sınırları korumanın da büyük bir ehemmiyeti yoktu. Önemli olan, "Ben buradayım!" sinyalini kesmeden bunları başarabilmekti.
Abdülhamid bunu başardı işte. Eğer başaramasaydı, devletin, 1880'lerin, 1890'ların vahşi emperyalist iştahının dünyayı silip süpürdüğü ortamında paramparça olması kaçınılmazdı. Ömür uzatılmalı, duraklamalar, son saniyesine kadar oynanmalıydı. Vakit lazımdı, barış lazımdı, istikrar lazımdı. Kazanılan bu hayatî vakitte iç düzen yeniden yapılandırılmalı, eğitim, bilim, teknoloji, kültür, sanat, kurumlar, imar ve her şeyden önemlisi Osmanlı imajı ayağa kaldırılmalıydı. Çünkü o giderse herkesin birden ceza sömürgesine gideceğini biliyordu. Filistin'i de Makedonya'sı da, Musul'u da, Edirne'yi de kaybetmek kaçınılmaz olurdu.
Ve Sultan Abdülhamid 1878'in bir Şubat günü Meclis'i tatil ederken bütün bu çerçevesini çizdiğimiz şartların içindeki sorumluluk sahibi, eli taşın altındaki bir yönetici kimliğiyle hareket etmekteydi. En verimli topraklarının üçte biri işgal edilmiş, nüfusunun beşte biri elden çıkmış, hatta Anadolu ve Kıbrıs'tan bile tavizler vermek zorunda kalınmıştır.
Abdülhamid olmak zordur demiştik. Ancak şunu da ilave etmemiz lazım: Bu şartlar altında bir Abdülhamid yetiştiren toplum olmak daha da zordur. Bir adamı yetiştiren ve sürükleyen sosyal çerçeveyi görmeden konuşanlara bütün dünyada cahil diyorlar. Bizde bu cahillerin kıtlığına hiç kıran girmemiştir ki!
Bilmek ve anlamak... Önümüzdeki iki yol bunlar olmalıdır.

Bilemiyorum ne demek istediğim anlaşıldımı. Okuyucularım ve halkımız Günümüz Türkiye Cumhuriyeti Hükümetinin terörü bitirmek için ciddi bir adım atılması çağrısına istifa ederek cevap veren bir komuta zihniyetinin hastalığını da anlamış

olmalıydı. Bize; tarihi en güzel surette aktarmaya çalışan Mustafa ARMAĞAN'ın da bir nebze anlatmak istediğini daha iyi kavramış olmak düştü. İnşaallah maksat hasıl olmuştur.

Ramazan-ı Şerifiniz Mübarek olsun. Hayırlara vesile olsun.

Ahmet TÜRKAN- 01.08.2011

SAYIN BAŞBAKAN'A MEKTUP

12 Eylül Türkiye için bir dönüm noktasıdır. 1980 12 Eylül'ü unutulmaz yaralar açarken 2010 12 Eylül'ü bu yaraları kapayan bir pansuman olmuştur. Belki de yarayı ameliyat ile çıkarıp atmış ve iyileşme emareleri her alanda görülmeye başlanmıştır. Önümüzde AKP'nin ve diğer partilerin birinci gündem maddesi sivil bir anayasadır. AKP yönetiminde geçilen 9 yıllık süreç ve gelinen nokta bu ihtiyacı en iyi şekilde ortaya koymuştur. Sancılı süreçler bir bir geçilmekle beraber sivil bir anayasa bu sürecin tamamen sağlığına kavuşmasına vesile olacaktır. Referandum bir ön tedavi idi malum. Referandumla pek çok madde ile birlikte Yüksek Askerî Şûra (Y.A.Ş.) kararları da yargıya açılmış, sonrasında çıkan uyum yasası ile YAŞ mağduru binlerce subay ve astsubay haklarının bir kısmını alabilmişlerdi. Çıkan uyun yasası iyi niyetli olmasına rağmen uygulamada eksikliklerin olduğu görüldü. Bu eksiklikler en çok konunun mağduru olan subay ve astsubayları yeni sıkıntılara sokmaktadır. Bunların giderilmesi talep edilmekte lakin gündem yoğunluğu ve meclisin tatil olmasında dolayı sorunun etkili çözümü uzamaktadır. YAŞ mağdurları bu konuyu dile getirip Sayın Başbakan ve değerli Yol arkadaşlarına hitaben bir mektup yazdılar. Konunun ehemmiyetine istinaden köşemize alarak mağduriyetleri bir nebze hafiflemiş mağdurların sesi olmak istedik.

***

Sayın Başbakanımız ve Çok Değerli Yol Arkadaşları,

Türkiye'mizin üzerine on yıllardır çöken kara bulutlar şükürler olsun ki artık dağılmaya başladı. Çok değil daha sekiz on sene öncesine gittiğimizde, istisnasız her alanda tıkanmış, enkaz şekline girmiş, her gün yeni kabuslara uyanan bir ülkeydik. Ne iç ne dış siyasette ne sağlıkta ne ulaşımda ne başka bir sahada ne demokratikleşmede ne insan haklarında, hiç ama hiçbir sahada devlet milletiyle kucaklaşamıyor, millet yarınlara dair en ufak bir ümit besleyemiyordu. Herkesin gözünde bir meyusiyet, bir bedbinlik, bir endişe vardı. Sanki yeni krizlere merhaba dememek için yarın ki gün gelsin istenmiyordu.

Hani derler ya" gecenin en karanlık olduğu vakit, gündüze en yakın olunan zamandır". Aynen öyle de milletin en karanlık gecesinden bir anda gündüzünün güneşi AK Parti'yle doğdu.

Hem de bu doğan güneş, bin bir türlü entrikalarla "artık muhtar bile olamaz" denen ve bugün tüm dünyaya devlet adamlığı dersi veren, sessizlerin sesi, kimsesizlerin kimsesi olduğunu siyasi boş vaatlerin ötesinde icraatları ile fiilen gösteren, statükodan beslenenlerin hortumlarını büyük bir cesaretle kesip ülkenin kaynaklarını milletine akıtmaya başladığı için bin bir türlü şeytanlıklara, karalamalara maruz kalıp yine de yılmayan, fakir sofralarını zengin ziyafetlerine tercih eden "siyaset yalan söyleme sanatıdır" anlayışını yerle bir edip "temiz ve dürüst siyaseti ayağa kaldıran" gece gündüz demeden Edirne'den Kars'a, Balkanlardan Filistin'e, Somali'ye kadar aziz milletinin ve tüm mazlum milletlerin dertleriyle dertlenecek kadar da yüce gönüllü olan Sayın Başbakanımız Recep Tayyip ERDOĞAN'ın ve çok değerli, böyle bir devlet adamının kendisine yol arkadaşları olarak seçme şerefine ulaşmış arkadaşlarının tertemiz semalarından milletin karanlık afakına doğmuştur.

Biz YAŞ mağdurları da, on yıllar boyunca, sırf inancımızın en temel prensiplerini çiğnemediğimiz için, en temel inanç özgürlüklerimizi karanlık güçlere teslim etmediğimiz için, bin bir türlü zulüm ve çaresizliklere maruz bırakıldık. Asırlarca İslam'ın bayraktarlığını yapmış bu mübarek vatanda, sanki Rusya'da Çin'de yaşıyormuşuz gibi bir gurbete mahkûm edildik. Evlerimiz basıldı, eşlerimizden

boşandık, ailece uzun yıllar bir alışverişe, bir sokağa bile çıkamadık. Hapsedildik, hakaret gördük ve nihayet bir kâğıt parçasıymışız gibi yıllarca emek verdiğimiz mesleklerimizden buruşturulup atıldık. Atıldıktan sonra bile rahat bırakılmadık.

Ama şükürler olsun ki, bugün sanki bir zaman tünelinden geçip farklı bir ülkeye uyanmışız gibi, kısacık bir zamanda çok daha demokratik, çok daha modern, ekonomisi çok daha güçlü, yargısı çok daha adil ve tarafsız, hastaneleri, yolları, okulları, polisi, ordusu çok daha modern bir Türkiye'nin inşa edilivermiş olduğunu hayret ve ibretle gördük.

Biz YAŞ mağdurları da bu dağılan karanlığın ardından doğan güneşten istifade ediyoruz. Bizlere şu an yaşımıza göre "emekli olma ya da bir kamu kurumunda çalışma seçenekleri" sunularak, güneşin ilk huzmeleri tenimize, ilk ışıkları hücrelerimize ulaşmaya başladı. Biz tam bu noktada başta Sayın Başbakanımız olarak büyüklerimize, bizleri hala üzen, mağduriyetimizi devam ettiren, sevincimizi ciddi manada gölgeleyen bazı büyük eksiklikleri ifade etmek istiyoruz.

Çünki artık bir dünya devleti olmuş Türkiye'mizin aşırı yoğun gündeminde, devlet büyüklerimizin baş döndüren trafiğinde, dertlerimizi ifade etmek, sıkıntılarımızı arz etmek, onların sıkıntılarımıza zihnen yoğunlaşarak fazladan emek harcamamaları için devletimize yardımcı olmak demektir.

Artık şükürler olsun ki, milletinin dertlerinden kaçan ve dertlerine dert ekleyen değil, tüm dertlerini çözecek hakperestliğe, iradeye, aşka ve sorumluluğa sahip bir merciimiz, bir muhatabımız var. Düne kadar vatandaş karşısında muhatap olacak ciddi bir devlet dahi bulamıyordu.

Bu bağlamda biz YAŞ mağdurlarının mağduriyetlerini önemli ölçüde devam ettiren ve çözüm bekleyen sıkıntılarımız kısaca ve maddeler halinde şunlardır;

1.Ordudan ihrac edilmemizin büsbütün hukuksuz ve usulsüz olduğu, bugün bize iade-i itibar edilmesiyle resmen ortaya çıktığı halde, mağdur edildiğimiz zamanla bugüne kadar geçen sürelere ilişkin tüm mali haklarımızı almamız gerekirken, şimdilik bu konuda herhangi bir adım atılmamıştır. Oysa kamuda, üzerine atılı bir suçtan dolayı açığa alınıp sonra suçsuzluğu anlaşılan her ferde, tüm haklarının tamamen verildiğinin sayısız emsalleri vardır.

Bizleri atarken hiçbir hukuki ve vicdani engel tanımayan bürokrasinin, haklarımızı iade ederken de çeşitli yasal mülahazaları önümüze yığınak olarak koymasının ve engel çıkarmasının akla, vicdana, hukuka uygun en ufak bir tarafı olamaz.

2.Bir çoğumuz zorunlu hizmetimizi doldurmadan atıldığımız için, öğrenim gideri adı altında yapılan masraflar bile, bizden derhal tahsil edildiği halde, şimdi suçsuzluğumuz resmiyet kazandığı halde apar topar alınan bu paralar bile tarafımıza iade edilmedi.

3.Bugün tüm subay ve astsubayın emekliliklerindeki en büyük menfaatlerinin kaynağı olan OYAK adı ile hizmet veren kuruluştan da zulmen atılarak mahrum edildiğimiz halde, son çıkan yasayla her ne kadar tekrar OYAK'tan bir şekilde faydalanıyor gözüksek te, pratikte neredeyse tamamen sistem dışına atıldığımız küçük bir hesap sonucunda hemen ortaya çıkıvermektedir.

4.Atıldığımız zamanlardaki finans krizimizi çözmek için ve bir iş bulup tekrar ayağa kalkmak için zamanında hizmetlerimizi tasfiye etmek suretiyle çekmek zorunda kaldığımız emekli sandığı primlerimizi bugün ihya etmek istiyoruz ama bu konuda da tam bir kargaşa ve kafa karılıklılığı hâkim. Yasa bizim zayıf bütçelerimize daha uygun ödeme seçenekleri sunarsa büyük bir rahatlama olacak.2003 senesinde 26 bin lira çeken bir yüzbaşıdan bugün güncelleştirmeyle 71 bin lira isteniyor. Bu rakam 48'e bölünse bile ortaya çıkan taksit miktarı can yakıyor. Aradığımız zaman bir SGK yetkilisi

çıkan yasayı farklı yorumluyor, diğer kurumlardan başka bir bürokrat ayrı şeyler söylüyor.

Yukarıda arz edilen ve aslında çözülmediği sürece mağduriyetlerimizi büyük ölçüde devam ettirecek hususlarda da büyüklerimizden acil olarak şefkatli ve adaletli ellerini uzatmalarını istiyoruz. Bizlere önerilen memuriyete dönüş ve yaşı gelenlere emeklilik hakkı verilmesiyle atılan adımı ve gösterilen iyi niyet mesajını asla inkâr etmiyor, ancak yukarıdaki mezkûr hususlar giderilmeden de bir helalleşmeden bahsetmenin çok anlamlı olmayacağını düşünüyoruz.

Mutlaka her zulmün tamiri de bütçeye belli bir yük getiriyor. Bizlerden gasp edilenlerin yine bize iade edilmesi elbette bir külfet oluşturacaktır. Gerekirse defaten ve bir senede değil,4 belki 5 seneye bölerek taksitler halinde haklarımızın verilmesi daha insaflı ve makul görünüyor. Çünkü maliyeye külfet getirir mülahazasıyla "kul hakkını" meşrulaştırmak ve görmezden gelmek kabul edilebilir olmadığı gibi, kimine göre haklarımızın bedeli, neredeyse büyük bir spor tesisine mesela Türk Telekom Arena Stadı'na harcanan yüz milyonlarca lira miktarında da olsa, bizlerin de bu ülkede yaşayan tek biz varmışız gibi hırsla haklarımızı birden istememiz de o kadar kabul edilebilir değildir.

60'lı yıllarda bu fakir millet,7.000 subayını re 'sen emekli etmek için milyonlarca dolar Amerika'dan borç almış, yetmemiş gibi bu torpilli zevatı üstü üste çıkarttığı 4 kanunla "korgeneral" seviyesinden emekli etmiştir.

Böyle bir anlayışı asla tasvip etmediğimiz gibi, biz haklarımızı makul ve adil bir çerçevede, taksitlere bölüp yükü hafifleştirerek, en uygun bir şekilde almaktan yanayız.

Büyük ve güçlü devletimizden, dün askeri ve yargı bürokrasisinin iş birliğiyle, tamamen gayr-ı yasal olarak mahrum bırakılıp, yasal zeminde haklarımızı aramak şansı dahi verilmeyen bizler ve çoluk çocuğumuzun, dul ve yetimlerimizin haklarını, bugün artık muhatabımız olan ciddi bir devletten, devlet ciddiyetiyle çözümünü arz ediyoruz.

Gece gündüz yıllardır dualarımızda olan başta Sayın Başbakanımız olmak üzere tüm yol arkadaşlarına, ilgi ve yardımlarınızı acilen beklediğimizi ifade eder, en derin saygı ve hürmet hislerimizi arz ederiz.

ON BİNLERCE YAŞ MAĞDURU, YAKINLARI VE SEVENLERİ NAMINA

İnşaallah istenen netice alınır ve bunca yıldır mağdur edilen subay ve astsubayların mağduriyetleri tam olarak olmasa da yaralara merhem niteliğinde bir sonuca ulaşılır.

Ahmet TÜRKAN- 08.08.2011

VESAYET YAKLAŞIMI

Demirel, Eko Enerji Dergisi Genel Yayın Yönetmeni Mustafa Özcan Ültanır'a verdiği mülakatta gündeme ilişkin değerlendirmelerde bulundu.

Demirel, Genelkurmay Başkanı ve üç kuvvet komutanının istifalarını ve YAŞ sürecinde yaşanan gelişmeleri değerlendirirken "Bizim düzenimizde bir yerde asker devletin vasisidir, öyle konmuştur. Şimdi bugün ne yapmaya çalışıyorsunuz? Bugün yapmaya çalıştığınız şey, bu vesayeti kaldırmak. Yani, bütün itişmelerin kakışmaların kökeninde yatan budur" dedi.

6 kere gidip 7 kere iktidara gelen Sayın Demirel'in bu ifadeleri çok derin manalar çağrıştırıyor.

Demirel Türkiye'de bir yönetim sıkıntısı olduğunu söylüyor.

Sayın Demirel yönetim sıkıntısı yok, normalleşme belirtisi bunlar.

Eğer Genel Kurmay Başkanı tutuklu paşaların bir şekilde terfi etmeleri konusunda diretiyor ve mevcut yönetim buna olumsuz bakıyorsa bunu yönetim sorunu olarak değerlendiremezsiniz.

Ne yani Başbakan; Genelkurmay Başkanının darbecileri terfi ettirin, yoksa istifa ederiz resti karşısında şapkasını alıp arka kapıdan kaçmalı mı idi?

28 Şubat sürecinde ikide bir laiklik vurgusu yapıp sürekli irtica yaygarası yapan ve 28 Şubat sonrası hortum düzenine geçişte bir beis görmeyen Sayın Demirel iktidarın duruşunu eleştiriyor ve bu durumu itişip kakışma olarak yorumluyor.

Hükümetin emrindeki asker Hükümetle itişip kakışamaz, sadece itaat eder. Siz bunu hep yanlış algıladınız Sayın Demirel.

İsterseniz önce 1960 darbesinden bu yana vesayet meraklıların yol açtığı felaketlere bir göz atalım.

İlkin şu soruya cevap bulalım. Darbeciler siyaseti ve ekonomiyi iyi yönetebilmişler midir?

El cevap. Kesinlikle koskoca bir hayır. Ön ayak olduğunuz 28 Şubat sürecinden sonraki meşhur hortum furyası ekonomiye dinamit koyan bir gecede 10 milyar doları duman edip savuran darbe zihniyetinin ekonomi konusundaki cehaletidir. Evet iktidarda darbeciler yoktu, lakin darbe senaryolarının yol açtığı derin bir siyasi boşluk vardı.

Ama siz bunu askerin vesayeti gerekli diye algılıyorsunuz.

Peki siyasi problemler neler?

1960 darbesini yapanlar kendilerine göre şartların olgunlaşmasını beklediler. Yani yırtıcıların avlarının kendilerine yaklaşmasını bekler gibi sinsi bir bekleyiş.

Halkın büyük ekseriyetinin oyu ile işbaşına gelmiş bir iktidar silah zoru ile devrildi. Darbe başarılı oldu lakin ardında bıraktığı izler hiçte başarılı değildi.

Emekli General Ömer Lütfi Erol "Asker, Devrim, Darbe" isimli kitabında "27 Mayıs 1960 ihtilalini gerçekleştiren 38 kişilik Milli Birlik Komitesi, uzun bir hazırlık dönemi geçirmesine karşın ihtilal sonrası uygulamalarda ortak bir fikre sahip olamamışlardır.

13 Kasım 1960 tarihinde Türkeş ile birlikte 14 MBK üyesi çeşitli dış ülkelere gönderildiler…

Kısa dönemde uygulanan yanlışlardan bir tanesi de MBK'nin 5000 kişiye yakın general ve subayı ordudan ayırmaları olmuştur." diyor.

Peki darbeden pay alamayanlar ne yaptı.

Ayrı ayrı kurulan Silahlı Kuvvetler Birlikçileri bu kez 25 Ağustos 1961 tarihinde Jandarma okulunda bir araya gelirler. Fazla teferruata dalmayacağım bu konular zaten biliniyor olmasına rağmen algılamada hata var.

Bu kez Talat Aydemir gücü ele geçirir ve karşıt görüşlülerin tasfiyesi gündeme gelir. Cumhurbaşkanı'na Ültimatom başlığı ile bir muhtıra verilir. Problem…problem ve de problem…Geriden gelen problemler için yukarıda belirttiğimiz kitaba bakılabilir.

Yani Sayın Demirel vesayetin devam mantığında; sadece ülke uçurumun dibinden döndü, ekonomi battı gibi savunmalar sadece darbeleri mazur göstermeye matuf beyanlar olup hakikatler ile alakaları yoktur.

1960 darbesini ABD'de destekliyordu. Yukarıda da kısaca değindiğimiz gibi Albaylar cuntasının Lideri Alpaslan Türkeş arkadaşları tarafından ekarte edildi. Öldüğü zaman bıraktığı devasa servet karısı ve üvey çocukları arasında kavgaya sebep olmuştu.

71 Muhtırasını bypass yapalım. Orada muhtırada da şapkanızı alıp arka kapıdan kaçmıştınız. Meşhur "Şapkamı almayacak mıydım?" sözü darb-ı mesel olmuştur.

Gelelim 1980 darbesinin etkilerine. 12 Eylül darbesinden seneler sonra, Darbenin başı Kenan Evren'e "terörü bitir diye talimat vermemize rağmen O meclis koridorlarında kendine taraftar topluyordu" demiştiniz.

Zamanın muhteşem Paşalarından Bedrettin Demirel ise "şartların olgunlaşmasını bekledik" demişti.

Yani aslında siz de tuzağa düşürüldünüz. Ama bunları fırsat olarak kullanmayı iyi bildiniz. 6 gidiş 7 gelişe karşılıktı bu olanlar.

Bu mesajları ve olayları toplum hafızası unutmuyor.

28 Şubat post modern darbesi bu silsileyi takip eden diğer yapılanmalardı. Hiç birisi memlekete hayır getirmedi. Her darbeden sonra ülke senelerce geri gitti. Her darbenin yarasını sarmak cefakâr Anadolu insanına kaldı.

Sayın Demirel bunları normal görüyor. Zincirbozan'dan yazdığı mektuptan söz ederek çark ediyor, lakin Zincirbozan'da yaşadığı sıkıntıların dile getirilmesinden başka bir mana taşımıyor. Yine vesayet olmalı manasını ifade ediyor.

28 Şubat sürecinde takındığı tavır bu yaklaşımını en güzel ifadesidir.

Bugün itişip kakışma dediğiniz yargılama ve soruşturma süreci 28 Şubat post modern darbesinde hızını alamayan darbe sever paşaların hali pürmelalidir.

Demirel verdiği mülakatta ayrıca aşağıdaki notları düşüyor.

Yüksek Askerî Şûra (YAŞ) toplantıları öncesi Genelkurmay Başkanı ile kuvvet komutanlarının istifaları ve Yaş'ta alınan kararları değerlendiren Demirel, "Olup bitenlere baktığınız zaman, Türkiye'nin bir yönetim sıkıntısı içinde olduğunu görüyoruz" dedi. Devletin atanmış ve seçilmiş kurumlarının ahenk içinde çalışması gerektiğini kaydeden Demirel, "Ama bizim ülkemizde görüyoruz ki, bu ahengi her zaman sağlayamıyoruz. Bunu sadece bugün için de söylemiyorum, genelde söylüyorum. Öyleyse, sıkıntılarımız nedir diye dönüp baktığımız vakit, mesele kural eksikliklerine geliyor. Şimdi, Türkiye yeni kurallar arıyor. Türkiye yeni anayasa arıyorsa, yeni kurallar arıyor demektir.

Türkiye'deki askerlerin diğer memleketlerdeki askerden farklı bir geleneğe ve yetkilere sahip olduğunu, TSK İç Hizmet Kanunu'nun 35. maddesinde, "Cumhuriyeti korumak ve kollamak Silahlı Kuvvetlere aittir" şeklinde hüküm yer aldığını belirten Demirel, şöyle devam etti:

“Dünyanın her tarafında, bir yerden sonra devlete müdahale eden asker şu sloganı kullanır; “Uçurumun kenarına geldik, çöküyoruz, kurtaralım.’ Uçurumun kenarına geldik çöküyoruz, kurtaralım, bu tamamen bir vasiliktir. Yani, bizim düzenimizde bir yerde asker devletin vasisidir, öyle konmuştur. Şimdi bugün ne yapmaya çalışıyorsunuz? Bugün yapmaya çalıştığınız şey, bu vesayeti kaldırmak. Yani, bütün itişmelerin kakışmaların kökeninde yatan budur.” Diye konuştu

Türkiye vesayet algısından kurtulmak zorundadır. Bunun için gerekli kanun ve düzenlemeleri en kısa zamanda yapmalı ordu; devletin ve halkın ordusu olduğu bilinci ile hareket etmeyi içine sindirebilmelidir.

Yoksa Sayın Demirel’in dediği gibi itişip kakışma bitmez. Canı sıkılan darbe planlar.

Ondan sonra hep birlikte sorarız. 163 generalin karargâhta ne işi var?

Evet sahi ne işi var?

Ahmet TÜRKAN15.08.2011

IŞIK PAŞA'NIN İTİRAFLARI

Kulun en dürüst olduğu an, Rabbine yönelip tövbe ettiği andır.

Dün gündeme oturan Işık Paşa'dan bomba itiraflar manşetleri sanırım herkesin dikkatini çekmiştir. Başlıklarda genel yaklaşım bir suçlama mantığı üzerine oturmuş görünüyor.

Bu sefer suçlamadan, problemlerin farkında olup çözüm düşünelim.

Lütfen bu seferlik bunu yapalım.

Işık Paşa'nın ve diğer komutanların YAŞ öncesi istifasını falan bir yana bırakıp söylediklerinden bir soru cevap listesi çıkaralım ve çözümleri nelerdir onlara yoğunlaşalım.

Böyle yapmaz isek sorun çözmek yerine kavgaya devam eder dururuz.

Şimdiye kadar yapılan hataları tekrar edip suçlama yoluna gitmektense çözüme odaklanalım.

Evet; Işık Paşa'nın itirafları olarak medyaya yansıyan ifadeler, yeni Genelkurmay Başkanımız Sayın Necdet ÖZEL için bir soru cevap anahtarı hükmünde olabilir. Kendisi bunları muhakkak biliyordur. Ama medyaya yansıdığı gibi suçlayıcı bir yaklaşımla değil, olayların üstünü örtmeye çalışarak hiç değil!.. Bu problemleri görüp çözüm üretme anlamında kullanılmalıdır.

Ortaya çıkan suç delili evraklara kâğıt parçası, gömülü mühimmata boru derseniz problem çözemezsiniz.

Evet problem var. Bunca arayış, profesyonel ordu, İnsansız Hava Araçları (İHA), karakol zafiyetleri, yaşanan kayıplar problem değil mi?

Işık Paşa bunları dile getiriyor. Elbette bunları çıkıp medyaya söylemeyecek. Daha once yapılan gibi çözüm yeri medyaya mesaj vermek değildir.

Darbe planları hazırlamak hiç değildir.

Çözüm; Karargâhta Kurmay ekibi ile oturup problemlere kafa yormaktır.

Yayınlanan metinden benim şahsen anladığım problemi çözme yolundaki arayışlardır.

Bunları medya yolu ile yayıp karalamak bu noktada problemi çözmek yerine çözümsüzlük önermekten başka bir işe yaramaz.

Sayın Cumhurbaşkanından, Başbakan ve Milli Savunma Bakanından yeni Genelkurmay Başkanına ve tüm TSK mensuplarına düşen, konuya çözüm odaklı yaklaşmaktır.

Yoksa Kurmay tezleriniz heba oluyor demektir.

Bunları elbette Işık Paşa'ya birileri soracaktır. Savunma refleksi ile "yok öyle bir şey!" mi der. Yoksa "evet bu problemler var, acilen çözülmesi gerekiyor" mu der.

Peki neden istifa ettiniz. Sıkıntı burada.

Haydi bu sefer bu noktalara takılmayalım.

Alenen görünen problemleri, toplumun toplu bilinci ile çözüme kavuşturalım.

Çözmeyip halının altına süpürülen her problem büyüyerek devam edecektir.

Çözüme katkı sağlamayan her şikâyet, problemin daha da derinleşmesi demektir.

Olaylara toplum ve yöneticiler olarak müspet bakmaya başlayalım.

Geçmişten ders alalım. Unutmayalım; Doğrular tecrübelerin, tecrübeler ise hataların sonucunda ortaya çıkar.

Ahmet TÜRKAN- 24.08.2011

YANSIMALAR

Gizli ya da açık yansımalar. Basına yansıyan konu ilginç ise, yansımanın şeklinin açık ya da gizli olması neticeyi değiştirmez. Ortada habere konu olan bir durum var demektir.

CHP genel Başkanı Kılıçdaroğlu eski Genelkurmay Başkanı Işık Koşaner'in basına yansıyan konuşmaları için kimler dinliyor, kimler ifşa ediyor diyerek dinlemeleri ortaya çıkaranları veya yayanları suçlayıcı ifadeler kullanıyor.

Evet dinlemeler ahlaki olmayabilir. Baykal olayında ve benzer diğer olaylarda da ahlaki olmadığını beyan etmiştik.

Lakin ortada inkâr edilemeyecek gerçekler var iken artık kimin neden dinlediğinin ve de yaydığının pek önemi kalmıyor.

Konu buraya gelmişken; kaset skandalı sonrası CHP genel başkanlık koltuğuna oturan Kılıçdaroğlu dinlemeleri ahlaki bulmuyor ve dinleneni masumiyet atfederek örtmek istiyor ise" koltuğunu Baykal'a bugün teslim etmelidir" Bu kadar konuştuktan sonra Baykal'a koltuğu bırakıp çekilmelidir. Kılıçdaroğlu'na göre Baykal'da masumdur.

Yoksa bu oyunun içinde Kılıçdaroğlu'nun olmadığını kim iddia edebilir ki?

Başkasına gelince kim dinlemiş, nasıl dinlemiş hikayeleri, kendine gelince karalama …

Yok öyle yağma.

Terörö 30 yıldır bitirilememişken, pek çok darbe planı ortalığa yayılmış ve zanlılar yargılanırken aynı zamanda konuşmalarda dile getirilen bu kadar problem varken hala birilerinin sabredip sessiz kalmasını mı istiyorsunuz? Söylenenler hala karanlık köşelerde mi kalsın?

Peki problemler açık açık söylenemiyorsa nasıl bilinecek?

Birilerinin sabır taşı çatlıyor ve yeter artık diyebiliyorsa bundan neden gocunuyorsunuz ki?

Yeter artık elbette!

Problemler sadece kapalı kapılar ardında konuşulacak, fakat çözüm bulunamayacak, ya da ortaya çıkmaması için çözüm önerilmeyecek.

Peki; sonuca nasıl ulaşılacak?

Bir önceki yazımda; "Bu sefer suçlamadan, problemlerin farkında olup çözüm düşünelim"

Demiştim. Suç unsuru ibareler varsa onu adalet değerlendirir, topluma ve problemin çözüm makamlarına düşen ilk vazife görülen sıkıntıların çözümüdür, suçlama içgüdüsü ile problemlerden uzaklaşmayalım. Yoksa Kılıçdaroğlu gibi, bu konuşmaları kim sızdırdı diyerek polemik yaparsak, önemli meselelerin çözüm yollarını kapatmış oluruz.

Biz bu ülkenin fertleri olarak şunu demeliydik.

Problemler var, çözün bunları!

Aslında hep dile getirildi, lakin problemlerin üzeri örtüldü. Bir şekilde içinden çıkılamaz hale getirildi. Hukuktan, adaletten kaçırıldı. İspatı mümkün olmayacak şekilde deliller karartılmaya çalışıldı.

Ya çıkıp açık açık her şeyi anlatacaksınız ve çözüm önerilerini de getireceksiniz, ya da bir bilenden yardım alacaksınız.

Hiçbirini yapmıyor ya da yapamıyorsanız, o makamları işgal etmenizin anlamı yok.

O makamları korumak için darbe planları yapmanız da artık fayda vermeyecektir.

Kanunları kendinize uydurmanızın da bir faydası kalmayacaktır.

Bunu zamanı gelince birileri sorar.

Bugüne kadar sorulmadı ise, ortaya çıkmaması için yapılan girişimlerdir. Artık mızrak çuvala sığmıyor.

Artık itirafların açık olarak yapılması, ya da gerçeklerin ortaya konması gerekiyor. Çözüm için kim yetkili ise onunla oturup bunların konuşulması gerekirdi. Fakat öyle bir dayatma psikolojisi içine girilmişti ki, gerçeklerin anlatılması ve de anlaşılması imkânsız hale geldi.

Yeni Genelkurmay Başkanı'nın olumlu mesajlarından ümitliyiz. Problemler en doğru şekilde çözülecek, kanunlara uygun olacak diyor. TSK elbette milletimizin göz bebeğidir. Yıpratılmasına göz yumulmamalıdır. Yıpratılıyor diye hakikatleri saklamanın da anlamı yoktur. O zaman içinden çıkamazsınız.

Bundan önce olduğu gibi; çözümsüzlük çözüm olarak sunulmamalı.

Artık bitsin istiyoruz. İlelebet böyle gidemezdi.

Ahmet TÜRKAN-05.09.2011

İKİ DARBE ARASINDAN ÇIKIŞ

12 Eylül 1980 darbesinde henüz mesleğinin başında, 1 yıllık astsubay idim. Bahriyenin siyaset bulaşmış bataklığında ilk sicilim solcu harekât subayının marifeti ile ilk darbeyi yemişti. Sınıf Birincisi olarak başladığım görevimde (sonradan öğrendim) ilk sicilim 75 idi.

Branşımdaki astsubayların tamamı (11 personel) sol görüşlü idi. Her fırsatta ispiyona maruz kaldım.

Savaş yerleri çaldığında, ya da seyir esnasında en ciddi görev yeri benim idi.

Branş kıdemli astsubayın söylediği sözü hiç unutmam.

Mesai dışında benim gözüme görünme, mesai de ise maalesef alternatifin yok, bu işi biliyorsun derdi.

Aslında meslekte geçirdiğim 18 yılda bundan pek farklı değildi.

İşin zoru, sıkıntılısı bana, sicilin kalitelisi baloya, partiye boyalı eşi ile katılana. Yanlış anlaşılmasın, eşi boyalı olanlara hakaret etmek maksadı ile değil söylediğim. Yapılan ayrımcılık, haksızlık karşısında içimden gelen isyandır.

12 Eylül darbesi insanların inançlarını ve ideallerini yıkıp törpülemiştir.

Darbe öncesi solcu ya da sağcı fikirleri olanların darbeden sonra sadece çıkarcı olmalarını hala hazmedemiyorum.

Sol görünenlerin Kemalizm kılıfı altında inançlı subay ve astsubaylara yaptıkları düşmanlıkları inançlı subay ve astsubaylar kesinlikle onlara yapmadılar.

Fişlenmemizin ardında yatan en büyük hıyanet, çıkarlarını kendilerine perde yaptıkları Kemalizm de bulmaları idi.

Sol fikirle asla örtüşmeyen, vatan hainliği ile asla bir arada düşünülemeyecek olan Kemalizm solcuların sığınağı olurken, bilinçli olarak mütedeyyin Subay ve Astsubaylar dışlandı ve düşman ilan edildi.

28 Şubat sürecinin en büyük dayanağı yapılan İrtica paranoyası 12 Eylül öncesi solcularının asli fikirlerini çıkar amaçlı kullandıkları suni Kemalizm yapılanmasında aramaları idi.

Onun için ki 28 Şubat sürecinin muhteşem komutanları İrtica 1 numaralı tehlikedir.

İrtica PKK'dan daha tehlikelidir dediler.

Şimdi dikkat edin, derin yapılanmaların ardından çıkanlar ile ne kadar örtüşüyor değil mi?

Ergenekon yapılanmaları, darbe planları kimlerin başı altından çıkmış?

Senai Demirci'nin "**Orduevine vize veren kimliğin burukluğu"** başlıklı yazısını okumuş ve aşağıdaki yorumumu kendisine göndermiştim.

"Referandum sürecinde inşaallah YAŞ kararları yargıya açılır, ardından da iade-i itibar gelir diye ümitlenmiştim.

O dönem YAŞ kararları ve iade-i itibar konusunda pek çok yazılar kaleme almıştım ve HABERNAME'de de yayınlanmıştı.

Rabbim ümitlerimizi ve gayretlerimizi boşa çıkarmadı.

Yaklaşık 2 yıldır saçlarımı uzun bırakıyorum, sadece zaman zaman komşu berber Hacı amca'ya düzelttiriyorum. Samimi arkadaşlarıma da inşaallah iade-i itibardan sonra ORDUEVİ'nde asker tıraşı olacağım diyordum.

Emekli Astsubay kartımı alalı yaklaşık 1.5 ay oldu ama orduevine gitmeye ürküyorum.

O içimdeki istek bir anda kayboldu. Çünkü ben asker iken de orduevine gitmezdim ki. Sadece süfliyat olan bir yerde ne işim olabilir ki.

Tamam yemekler ucuz, her türlü imkân var, ama ....

Beni eşli, içkili balo ve partilere davet ettikleri zaman ben hep rest çekmiştim. Aynı şeyler oralarda hala devam ediyor. Maalesef düzeldiği yolunda haber yok.

O zaman benim ne işim var orduevinde, gazinoda ......

Evet iadei- itibar edildim ama süfliyata bulaşmak için değil...

Orduevinde tıraş olmaktan vaz geçtim. Bizim komşu hacı amca tıraş etsin. Hem de çok hoş sohbeti var...Saçlarım hala uzun hem de berber hacı amca özene bezene tıraşımı yapıyor. Hem de uzun bırak dersem uzun, kısacık kesiver dersem kısacık.

Herkese iyi davranıyor. Kimseye ayrıcalık yapmıyor.

Halkın içinde olmaktan memnunum.

Hakkımı almak mı?...

Rabbim isterse her şey oluyor...”

Evet yeni Genel Kurmay başkanından taleplerim var.

Haydi orduevlerindeki ayrımı kaldırın. Orduevlerindeki süfliyatı da kaldırın. Asker adam içki içmez.

Sarhoş adamda görev bilinci olmaz. Sarhoşun aklı başında olmaz.

“Happy hour “adı altında mesai saatlerinde yapılan içkili partiler şimdi yapılıyor mu bilmem ama, lütfen yapılıyorsa bunlara bir önlem alın.

Görevde iken yıllarca bu partilere katılmadığım için alay edildim. Parti yapıldığı saatlerde gönüllü nöbete kaldım, Sırf uzak durmak için.

Şimdi haksızlıkların yargılanıp referandumla kaldırıldığı 12 Eylül üzerinden tam 1 yıl geçti.

Artık 12 Eylül tarihi darbe ile değil REFERANDUM ile anılıyor.

Hakların alındığı, adaletin sağlanması için önemli bir adım atıldığı referandum ile.

Yeni hazırlanacak ANAYASA’da bunlara dikkat edilmeli.

Vesayet mantığı artık tamamen tarihe gömülmeli. Bu memleketin ordusuna yakışmıyor darbeci olmak.

Halkımızın göz bebeği ORDU’muz eski heybetli günlerine kavuşmalı.

Halkımız Türk Silahlı Kuvvetlerine “Peygamber Ocağı” diyor.

Artık ordumuz mütedeyyin subay ve astsubayların horlandığı, eşi başörtüsü olduğu için garnizona sokulmayan, sonra da fişlenip re ‘sen emekli edilenlerin ocağı olmamalı.

Ordumuz asil, güçlü, adil olmalı.

Dosta güven, düşmana korku salmalı. Parolamız bu ise parolamıza uygun olmalı.

Gerektiği zaman Hak adına hakça savaşsın. Ülkesine ve dünyaya adalet dağıtsın.

Bizim tarihten gelen bir onurumuz var.

Ahmet TÜRKAN-12.09.2011

ÇANAKKALE RUHUNU GERİ İSTİYORUM

Dost ve düşman hiç kimse Çanakkale Ruhu karşısında olumsuz düşünemez. Bunca yıldır yazılan ve çizilen her olay Çanakkale ruhunun muhteşem olduğu üzerine. Rabbim biz Müslümanlara öyle güzellikler ihsan etmiş ki, savaşta düşmana bile kalleşlik etmemişiz. Peki öyle ise bize ne oldu?

Ne oldu da son dönemde TSK dine karşı irtica paranoyasına girdi.

Eksik olan ne ki? Çanakkale'de henüz sönmemiş bir ruh vardı. O da İslam olmaktan gelen muhteşem ruh. İslam'dan çıkmadığımız halde o ruh neden kayboldu?

Manevi değerlerimiz törpülendi ve savaşma yeteneği darbe ruhuna dönüştü.

Maneviyat ve düşman algısı yerini çıkarlara bıraktı. İnsanlar görünüşte vatanlarının sınırlarını dağlar ve derelerle çizseler de esasında vatan manevi değerler üzerine kurulur. Ülkelerin sınırları zamanla değişebilir, hatta bir milletin vatanının tamamı da değişebilir. Şahıslarda olduğu gibi milletlerde de hicretler görülür. Türk Milleti göçleri ve hicreti en çok yaşayan milletlerden biridir. Hangi toprağı seçmişse izah etmeye çalışacağım moral değerlerin gücü ile, kısa zamanda orayı tekrar vatan etmesini bilmiştir, Milletimizin sahip olduğu bu değerler onu bin senedir inşa eden millet yapan değerlerdir.

Taraf Yazarı Ahmet ALTAN siyasilere "SİZ OSMANLI'NIN NEYİYLE ÖVÜNÜRSÜNÜZ" diye soruyor. Ben siyasi değilim. Aşağıda anlatmaya çalışacağım sebepler yüzünden; ben Çanakkale Ruhunu geri istiyorum.Olması gereken moral değerler.[1] Vatan:Önce vatan deriz. Vatan neresidir? Ekmeğimiz, aşımız, evimiz, üzerinde horlanmadığımız, bin yıldır kurbanlar verdiğimiz topraklar. Hür semalarında ezanların çınladığı, gök kubbeye benzesin diye, ovalarına serpilen kubbelerinde, Kuran seslerinin yükseldiği topraklar! Kanımızın döküldüğü yerlerin, gökteki yıldızlara kadar bizim olduğunu anlatan, bayrağımızın dalgalandığı topraklar.

Şairin;

Kim bu cennet vatanı uğruna olmaz ki feda?

Şüheda fışkıracak toprağı sıksan şüheda!

Canı, cananı, bütün varımı alsın da Hüda,

Etmesin tek vatanımdan beni dünyada cüda… dediği topraklar. Vatan sevgisi imandandır" diye sevdiğimiz, bir genç kızın oyasına işlediği gibi, türbelerle, medreselerle, kervansaraylarla işlediğimiz topraklar. Dünyadan çok ahrete yakın duran mezar taşları ile gelecek nesillere emanet bıraktığımız topraklar. Vatanımız… Şehadet: Medeniyetimizin en temel değerlerinden biri de şehitliktir. Türk milletini asırlardır canlı tutan, cihanı fethedecek bir ruhla onu yüce hedeflere yönelten şehitlik kavramı, onu diğer milletlerden ayıran en bariz vasfıdır. Bu kavram bizi tarihimize bağlayan en sağlam bağımızdır aynı zamanda. Şehadet kelimesini duyduğumuzda bütün duygularımız hemen kanatlanıverir. Onunla, Uhut sahrasından Niğbolu ovasına bir Cuma sabahı Malazgirt ovasına giriveriris. Yine o kelime ile Sakarya ve Çanakkale içinde yaşadığımız bir an oluverir ansızın da onun için Çanakkale ruhunu geri isterim. Şehit cenazelerinde top yekûn namaza duran ordu isterim, sadece selam duran ordu değil.

Millet: Tarihin, dinin ve dilin tek tek ördüğü bir nakışız biz Anadolu üzerinde; Renklerimiz biraz farklı ama tek renkten nakış olmaz bilirsiniz. Bu renklerimizi soldurmak isteyen, biri birine karıştırmak isteyenlere aldırış etmeden, nakıştaki yerimize sahip çıkmalıyız. Nakış ahengimizi bozmamalıyız.

Bu millet yüceliğini en kara günlerinde gösterir, kara fırtınaların estiği günlerde anlarsın yiğit toprağı nasıl sever. Anadolu'nun yiğitleri nasıl bir kahraman oluverir. Aslında ordu millettir, millet de ordu. Çanakkale'de olduğu gibi. Bu gün de millet ordu olmalı, ordu ise millet. Milletin manevi değerlerine sahip çıkarak. Kendini milletten üstün görmeden, milletin içinden geldiğini bilerek. Onun için Çanakkale Ruhunu geri istiyorum.

Sancak: Biz millet olarak dar günlerimizde hep sancağın altına sığındık. Hz. Peygamber Bedir'de Beyaz sancağın altında secdeye kapanmış şu duayı yapıyordu."Ya Rabbi, eğer sen bu bir avuç insanı helak edersen bir daha yer yüzünde sana ibadet edecek kimse kalmayacaktır."

Millet olarak şanlı Resule inandığımız günden beri hep o ruhu taşıdık. Hep sancağa sığındık. Çanakkale'de, Sakarya'da bu ruh ile Rabbimize yönelerek aynı sancağa sığındık. İstiklal Marşını bu sancak uğruna yazdık.

Birde Moral Değerlerimizin Karşı karşıya olduğu tehlikeler var. Onları da şöyle sıralanabilir.

Batı medeniyeti karşısında komplekse kapılma: Türk İslam medeniyeti 11. Yüzyılda aldığı medeniyet öncülüğünü 800 yıl sürdürdü. Son 100 – 150 yıllık batı üstünlüğü ise bu günlerde sekteye uğrama yolundadır. Belki 50 yıl sonra batı medeniyetinin adı bile olmayacaktır. Medeniyetin nimetlerini yanlış kullanan, nefislerine mağlup bir batı hem kendini hem evlatlarını hastalıklı, uyuşmuş, sarhoş hale getirip bırakmıştır. Kendini koruyamayan, insanını koruyamayan batı medeniyeti karşısında komplekse kapılmaya gerek yoktur. Hatta son 5 yılda gelinen ekonomik ve sosyal sonuçlar bile iddiamızı ispat etmeye yetmektedir.

Demokrasi götürmek üzere girdiği her yerde ölüm ve kan bırakan batı artık bizim için örnek olmaktan çoktan çıkmıştır. Komplekse hiç yer yoktur.

Yanlış Laiklik Yorumu: Savaş gücüne yönelmiş ikinci büyük tehlike laikliğin yanlış yorumlanmasıdır. Geri kalmış toplumların genel özelliklerinden biri üretilen sanal tehlikeler etrafında toplumsal enerjilerini tüketmeleridir. Günümüzde medeniyetimiz ve dini hayatımızla ilgili her tezahür, aynı sanal tehlikenin konusu haline getirilmiştir. Anayasal güvence altına alınan dini özgürlükler medeniyetimizin temel değerleri, laikliğe aykırılık iddiası ile peşinen mahkûm edilerek terörden daha tehlikeli olarak nitelendirilmiş ve mütedeyyin Müslümanlar bu uğurda fişlenmişlerdir. Ordu kendi bağrından çıkan mütedeyyin komutanları bu algılamasından dolayı suçlamış ve baştan beri izah etmeye çalıştığımız moral değerlerin dışına itmiştir.

Şimdi şunun cevabını nasıl vereceğiz. 1000 yıl haçlı saldırılarına karşı; İslam inancını laiklik karşıtı olarak algılamak için mi durmuştuk?

Moral değerlerimiz vatanımıza ait olma duygusunu canlı tutan hayat damarlarımızdır. Moral değerlerimizi besleyen kaynakların kurutulması, medeniyetimize ve milletimize doğrudan yöneltilmiş bir tehlike sayılmalıdır.

Bizi bir arada tutan milli ve manevi değerlerimiz, inci dizisinin ipine benzerler. İp koptuğunda, kopan sadece dize olmaz, inciler elden gider.

Onun içindir ki Çanakkale Ruhunu geri istiyorum.

Ahmet TÜRKAN-19.09.2011

---

[1]Dr.Ramazan Balcı;Asker ve Dini Değerler sempozyumundan.2008

Yeni Dönemde Neler Olur?

YENİ DÖNEMDE NELER OLUR

Meclis yeni yasama dönemine yeni anayasa parolası ile girdi. Dikkat çeken husus muhalefetin yeni anayasaya varız demekle beraber herhangi bir hazırlık yapmadıkları. Çünkü eğer hazırlıkları olsa idi Başbakan'ın yeni yılın ilk çeyreğinde bu işi bitirelim çağrısına oldu bittiye getirmek istiyor gibi zavallı cevaplar vermezlerdi.

Seçimlerden önce hemen anayasa yapalım, seçime öyle gidelim demekle, Başbakanın verdiği süreyi oldu bitti olarak nitelendirmek bizim kıyas algımız ile maalesef eşleşmiyor.

Muhalefet bunu nasıl içine sindiriyor anlayabilmek mümkün değil.

Her konuda ülkenin önünün açılması, sivil iradenin üzerindeki baskı yükünün kalkması, özgürlüklerin önündeki engellerin kalkması yeni anayasaya bağlı iken, her dem demokrasiden, özgürlüklerden, kişi hak ve hürriyetlerinden bahseden muhalefetin anayasa konusunda cılız açıklamalar yapması, komisyonlara bizde adam vereceğiz tabii; gibi hafif meşrep ifadeler dikkatlerden kaçmıyor.

İktidar partisinden daha cesur olmadıkça bu ülkeye etkili bir demokrasinin gelmesi imkansızdır.

Yeni anayasa konusunda Kürt halkının haklarını savunan BDP'nin tavrını ise hiç olumlu bulmuyorum. Açılımlar yapılmak istendiğinde dağa koşan, kuyrukları sıkışınca da meclise koşan bir BDP gerçeklerden çok uzaktır.

Söylemek istedikleri, mevcut iktidarın yapmak istediklerinden farksız olmakla birlikte, yapılmasına neden engel olduklarını anlamak için terör örgütünden beslenenleri görmek kafidir.

Bengi Yıldız gibi, polise taş atan terör tandanslı vekillerin Bodrum sahillerinde ipliklerinin pazara çıkması ile meclise bile gelemediklerini görüyoruz.

Sayın Kürt halkı, sizi sömüren paranızı, kanınızı, malınızı teröre peşkeş çekip kendi çıkarı için kullananları görün ve artık bu adamlara paye vermeyin.

Yaptıkları Kürt halkının mücadelesi değildir. Kendi cepleri ve muhteris nefisleri için hakkınızı savunuyor görünmekten başka amaçları yoktur.

Provakatördürler, azgın nefislerini tatmin etmek için sizden aldıklarını metresleri ile yiyip yan gelip yatarlar.

İşte gördünüz. Basına yansıdı, fellik fellik kaçmaya çalıştılar, ama kaçamadılar.

Namussuzluklarını sizden aldıkları ile örtmeye çalışıyorlar.

Kandilin kuyruğu sıkışınca soluğu mecliste alıp, kısık sesle "demokrasi istiyoruz" diyen avanelere kanmayınız.

Türk halkı, Kürt halkı ve bu ülkenin diğer halkları yüzyıllardır beraber yaşıyor ve yaşamaya devam edecektir.

Filistin'de milyonlarca masumu katleden Yahudi İsrail'den destek alan PKK teröristlerinin amacı Kürt halkının refahı, özgülüğü değildir.

Irak'a demokrasi getirenlerin yaptığı katliamı gördünüz. 2 milyon insanı katlettiler. Kuzey Irak şu anda İsrail kontrolündedir.

Halkı göç ettirilmiş Güneydoğu ise Allah korusun bir bölünmede doğrudan İsrail'in eline düşürülmüş olacaktır. Yahudiler 1000'lerce yıldır bu hayal üzerine çalışıyorlar. Onların hayali sizin yerlerinizi Yahudilere terk etmeniz üzerine kururludur. Yerlerinizi

terk etmeyin. Sizi yerlerinizden süren, göçe zorlayanlar kendi emellerine sizi kurban etmektedirler.

Devletin verdiği desteklere sahip çıkın. Kendi topraklarınızda ilerinizi kurun ve teröre destek vermeyin.

Bu Ülke hepimizin. Sonra pişman olursunuz.

Küçültülmüş devletler büyük devletlerin oyuncağı olmaktan kurtulamazlar. Eğer öyle olsa idi AB'ye gerek kalmazdı. ABD 50 ayrı devletin birleşmesinden kurulmazdı.

Orta doğuda ciddi birleşmelerin ve ittifakların gündemde olduğu bu günlerde PKK bölücü terörizmi son olaylardan da anlaşıldığı üzere sadece tuzağa doğru çekilen Kürt halkının ve teröre şehitler veren, sermayesini harcayan Türkiye'nin önünün kapatmaya çalışan pis bir oyundur.

Kurucuları Ermeni'dir, bu günkü destekçileri Ermeniler ve Yahudilerdir.

Pis oyunları görün ve asli kimliğinize sahip çıkın.

Ahmet TÜRKAN- 03.10.2011

MAĞDUR ASKER MEKTUBUDUR- GÖRÜLMELİDİR

Aşağıda yayınlanan mektup TSK'dan inançları yüzünden re 'sen emekli edilmiş, fakat kapsam dışı kalarak mağduriyeti devam eden Re 'sen Emekli bir Astsubaya aittir. Noktasına virgülüne dokunulmamıştır.

****

TAZİYE MESAJI

Sayın Başbakanım…!

Tenzile Annemizin vefatı dolayısıyla şahsınıza, ailenize, yakınlarınıza ve sevenlerinize başsağlığı diliyor; Merhumenin kabrinin **"Cennet bahçelerinden bir bahçe"** olmasını temenni ediyorum.

Cenab-ı Allah; bütün evlatlara böyle **"anne"**ler, bütün annelere de sizin gibi **"evlat"**lar nasip etsin.

Sizi Allah (cc) için seviyorum.

Selam dua ve Kalb'i Muhabbetle.

Yavuz SULUMEŞE- Re 'sen Emekli Astsubay

sulumese@hotmail.com

****

6191 SAYILI KANUN İLE İKİNCİ DEFA MAĞDUR EDİLMİŞ BİR ASTSUBAY

EKİM 2011

Sayın Başbakanım..

Lütfen sabır gösteriniz ve sonuna kadar okuyunuz..!

Ben, 1990 yılında Peygamber Ocağı olarak gördüğüm ve kutsallığına inandığım bu hizmet kapısından içeri giren, 1997 yılında eşi başörtülü olduğu ve kendiside dini hissiyatları doğrultusunda ibadetlerini olabildiğince yerine getirmeye çalışan **muhafazakar ve mütedeyyin bir Astsubay** olarak görev yapmakta iken, 28 şubatın ideolojik baskılarından dolayı **"irticai faaliyetlere katılıyor şüphesi"** ile çirkince yaftalanıp, 6 yıllık manevi işkence, baskı ve zulümlerden sonra, son görev yaptığım yer olan Gelibolu Garnizonundan, 2 nci Kolordu Komutanı Balyoz Sanığı **Engin ALAN**'ın istemi ve 1 nci Ordu Komutanı diğer Balyoz Sanığı **Çetin DOĞAN**'ın talimatları ile, 2003 yılında, Yüksek Askeri Şuraya dahi çıkarılmadan, **"Yargı Denetimine Açık İdari İşlem ve Bakan Onayı"** ile **Re'sen Emekli** edildim.. (Sayın Çetin DOĞAN'ın tabiri ile defterim dürüldü)

Yargı Denetimine Açık İdari İşlemden kasıt,ilişiği kesilen kişiye, sözüm ona haksızlığa uğradığını düşünmesi halinde yargı yolu olarak Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde **(AYİM)** dava açma hakkının tanınmış olmasıdır..!!!

Lakin takdir edersiniz ki, **eşi başörtülü ve kendiside dindar olan**, yani kısaca benim durumumda olan tek bir TSK personeli yoktur ki, AYİM'e dava açtığı halde kazanmış olsun.. Nasıl olsun ki..?

Zira **AYİM** açılan davayı sadece **şeklen** incelemekle yetkilendirilmiş ilk ve son dereceli bir mahkemedir.. Yani kişi hakkında verilen ayırma işleminin haklılığına yada haksızlığına değil; ayırma işleminin prosedüre uygun yapılıp yapılmadığıyla şeklen ilgilenen bir mahkemedir.. Kaldı ki **1602 Sayılı AYİM kanununun 21. maddesi** "yerindelik denetimi yapılamaz, idarenin takdir yetkisini kaldıracak biçimde

yargı kararı verilemez" yani mahkeme idarenin vermiş olduğu kararı bozamaz şeklinde kendini zaten tarif etmektedir…

Üstelik bu mahkeme, karar heyetindeki beş üyeden ikisi **hukukçu dahi olmayan,** kurmay kıt'a subaylarından seçilmiş (piyade, tankçı vb.) tarafsızlığına ve bağımsızlığına asla ve kat'a güvenilmeyen bir mahkemedir…

Mahkeme üyelerinin sicil, terfi, tayin vb. özlük hakları ile Genel Kurmaya bağlı olması; Bu mahkemenin, bizlerin dava açması halinde DAVALI konumunda olacak Genel Kurmay aleyhine karar veremeyeceği ve dolayısı ile **bağımsız ve tarafsız davranamayacağı** gerçeğini gözler önüne sermektedir…

12 Eylül 2010 tarihinde yapılan Referandum oylaması ile halkımız Yüksek Askeri Şura kararlarına yargı yolunun açılmasını sağladı… Yani bir başka ifade ile YAŞ kararı ile ilişiği kesilen bir personel bundan böyle AYİM'e dava açma hakkını elde etmiş oldu.. O halde **Hükümetimiz neden mağdurlara geriye dönük yargıya başvurma ve AYİM de dava açma hakkı tanımak yerine, Askeri Yüksek İdare Mahkemesini (AYİM) by-pass ederek, 6191 sayılı kanunla 926 Sayılı TSK Personel Kanununa Geçici 32 nci maddeyi ekledi..?**

Çünkü aklı selim herkes şundan emindi ki, **YAŞ kararları ile ilişiği kesilen hiçbir personel AYİM'e açtığı davayı kazanamayacak ve boşa uğraş verecekti…** İşte bu sebeple hükümetimiz çok doğru bir karar ile mazlumun hakkını **TBMM** eliyle vermiş oldu… Bu açılımından dolayı hükümetimize binlerce defa şükranlarımızı sunuyoruz…

Peki Bakan Onayı ve Kararnameler ile ilişiği kesilmiş olan bizlerin suçu ne..?Bu gün hakkaniyetinden şüphe duyulan bir mahkemeye, üstelik 28 şubatın kavurucu rüzgarlarının estiği yıllarda bizi mahkum etmeyi ve sonrasında da bu hileli yolun bize yargı yoluymuş gibi yutturulmasını hangi vicdan kabul edebilir..? **Sizce bu adil mi..? Bir Hukuk Devletinin Adalet anlayışı bu mu olmalıdır..?**

Bugün dahi tarafsız ve bağımsız olmadığı Hükümetimizce de bilinen bu mahkemenin, hele ki 28 şubat döneminde nasıl bir rol üstlendiğini ve nasıl kararlar verdiğini lütfen bir kez daha düşünün..!

Bilinen gerçek odur ki, **AYİM** bir çıkmaz sokaktır… bu gerçek dün de böyleydi bugün de böyledir… Özellikle **28 Şubat postmodern darbe döneminde ve sonrasında** bu mahkemenin hangi yönde karar vereceğini bilen, bundan emin olan ve hatta ipleri elinde tutan İdare, ilişik kesme işlemlerinde gönül rahatlığı ile bu yola başvurmuştur…

Ak Partinin hükümet olduğu 2002 yılına kadar, benim durumumda olan yüzlerce **dindar Subay / Astsubay "İrticacı"** diye TSK dan **YAŞ** kararları ile atıldılar… Ne zamanki Ak Parti milletimizin verdiği yetki ile sivil iktidara geldi, o günden sonra gerek Cumhurbaşkanımızın ve gerekse de Başbakanımızın kararlara Şerh koymaları ve yapılan kıyımın kamuoyundan gizlenmesi maksadı ile İdare kendisine yasaların vermiş olduğu **GİZLİ YAŞ** diye adlandırılan bir diğer yola başvurdu…

Kısacası **kamuoyunun bilgisi dışında dindar personelin atılmasına devam edildi**… Ancak bu işlemler **YAŞ** kararları ile yapılmadığı için gerek Hükümetimiz gerekse de kamuoyu bu **hileli yoldan** haberdar olamadılar…

Re'sen Emekli edilmenin ne olduğunu size kısaca tekrar özetlemek isterim…

Eşin neden çağdaş kılık kıyafet içerisinde değil, yani neden başörtülü..? Çay, kermes, piknik, gece vb. eğlence faaliyetlerine neden katılmıyorsunuz..? Şeklindeki bir takım özel hayata ilişkin gerekçelerle savunmamız isteniyor ve akabinde UYARI cezaları

vermek suretiyle bu evraklar şahsi dosyalarımıza konuluyor… Ardından da hakkımızda sicil amirlerimizce hazırlanan **“TSK da kalması uygun değildir”** konulu ayırma dosyaları Kuvvet Komutanlığına ve oradan da Genel Kurmay Başkanlığına gönderiliyor… Genel Kurmay Başkanı gelen dosyaların bir kısmını Yüksek Askeri Şurada görüşmek üzere ayırıyor… Kalan diğer kısmını ise YAŞ da görüşülmesine gerek yok diyerek ayırma işleminin direkt yapılması için Kuvvet Komutanlığına geri gönderiyor… Önlerine gelen dosyaların hangilerinin YAŞ kararı, hangilerinin Kararname yolu ile işleme tabi tutulacağı tamamen Genel Kurmayın inisiyatifinde… Kuvvet Komutanlığı da geri gelen bu dosyalar hakkında kendisine verilen yetki ile ayırma işlemini başlatıyor ve sicil yönünden ayırma şeklinde **Milli Savunma Bakanı’nın** onaylamasına müteakip atılma işlemini gerçekleştiriyor…

Bu şekilde bir ayırma işlemi **“Yargı Denetimine Açık İdari İşlem”** olarak adlandırılıyor…

İdare, YAŞ ile ilişiği kesilenlerden farklı olarak bu yolla ilişiği kesilenlere **sözüm ona** yargı yolu olarak **AYİM**’i adres gösteriyor…

Ancak az öncede beyan ettiğim gibi, İdare bu yolla hem **AYİM**’in aksi yönde bir karar vermeyeceğini ve şeklen davaya bakarak müracaatları **REDDEDECİĞİNİ** böylelikle de ayırma işlemlerinin tescilleneceğini ve hem de atılanların gerek hükümet gerekse de kamuoyundan gizleneceğini öngörmektedir…

Bu yola, özellikle **Ak Partinin iktidara geldiği 2002** yılından sonra başvuruldu… Zaten YAŞ kararları ile atılanların yıllara göre dağılımına bakacak olursanız, 2002 yılından sonra atılmaların azaldığını ve adeta bıçak gibi kesildiğini göreceksinizdir…

Oysaki atılmalar durmamış sadece şekli değiştirilerek kamuoyundan gizlenmiştir… İdare bu yola kendince GİZLİ YAŞ adını vermiş ve kıyımına devam etmiştir…

İşte ben tamda böyle bir zamanda ve böyle bir yöntem ile 2003 yılında şerefle hizmet ettiğim ordudan **irticacı damgası ile atıldım**…

Hiçbir müspet sonuç alamayacağımı bilmeme rağmen sırf başvurmadık kapı kalmasın diye bana sözüm ona hak arama kapısı diye gösterilen AYİM de idarenin kararının iptali için dava açtım.. **Sonuç malumun ilanı oldu..** Ve davam **REDDEDİLDİ…**

Savcı hakim olmuş, kimi kime şikayet edeyim..

Şimdi elinizi vicdanınıza koyunuz ve lütfen cevap veriniz;

Benim YAŞ kararı ile atılan kaderdaşlarımdan gerek başlangıç, gerek gelişme ve gerekse de sonuç itibarı ile ne farkım var..?

Üstelik bir çok kaderdaşım üç ay, altı ay yada en fazla bir yıl sonra atılırken ben 6 yıl boyunca bu sıkıntılara tabi tutuldum… Bu eziyetlere katlandım… Özetle çok daha uzun bir süre acı çektim..

Bende YAŞ kararları ile ilişiği kesilen kaderdaşlarım gibi aynı sebeplerle mağdur edilmedim mi..?

Bende yıllarca ikna odalarında baskı görmedim mi..?

Bana da mesleğimden çıkarılma korkusu yaşatılmadı mı..?

Bende bir takım manevi işkencelere maruz kalmadım mı..?

Benimde kıldığım namaz tuttuğum oruç sorgulanmadı mı..?

Ve en nihayetinde bende amiyane tabir ile kapı dışarı edilmedim mi..?

Sadece bana değil, tek suçu (onlara göre) inandığı gibi yaşamak olan ve bu sebeple başını örten **eşime**, Peygamber ocağında böyle bir şey olabilir mi diye inanmakta zorlanan ve bir ayıbın daha bertaraf edildiği şu günleri göremeden 2005 yılında Hakk'ın rahmetine kavuşmuş olan merhum **babama**, atıldığımda 7 yaşında ilkokul öğrencisi olup günlerce ağlayan ve bunu sınıf arkadaşlarından dahi gizleme gereği duyan **kızıma**, kısacası**tüm aileme bu acı yaşatılmadı mı..?**

Sebep aynı, sonuç aynı..

Şimdi diyeceksiniz ki bütün bunlar geride kaldı...

Keza Hükümetimizin girişimleri ile meclisten geçen ilgili kanun sayesinde artık bu acılara bir son verildi ve **sırf dindar oldukları için ordudan atılan subay/astsubaylar** iade-i itibarlarına ve diğer bir takım özlük haklarına kavuştular.. Öyle mi..?

Ama durum maalesef bu kadar toz pembe değil…

Zira, Yasa çıkarken kullanılan **"Bu yasa, Yargı denetimine kapalı idari işlemler veya Yüksek Askeri Şura Kararları ile TSK'den ilişiği kesilenleri kapsamaktadır"**ifadesi maatteessüf beni ve benim gibi olanları çerçevenin dışında tutmuştur...

Böylece bu yasanın taslak çalışmasında emeği geçen Genel Kurmayın Asker Bürokratları, Hükümetimize ve **GİZLİ YAŞ MAĞDURLARINA** son dakika çalımı atmıştır...

Bizler yinede bir ümit yasa gereğince **MSB**'na müracaatlarımızı yaptık, lakin başvurularımız **REDDEDİLDİ..** Ve gerekçe olarak da hakkımızda düzenlenen ayırma işleminin Yargı Denetimine Açık İdari işlem ile gerçekleşmiş olması, yani sözüm ona **AYİM**'e başvuru hakkımızın tanınmış olması gösterildi..

Dolayısı ile **Milli Savunma Bakanlığına göre bizler mağdur değilmişiz..!!!** (el-insaf)

Oysa ki, kamuoyunda **"Dindar Subay / Astsubaylara İade-i İtibar"** yasası olarak da bilinen bu kanunun yürürlüğe girmiş olması ve akabinde bazı arkadaşlarımızın haklarına kavuşmaları bizleri ziyadesi ile memnun etmiş ve sıranın bize gelmesini daha bir şevkle beklememizi sağlamıştı..

Kamuoyundan gelen ilk tepkilerde, bu kanunla birlikte, özellikle **28 Şubat döneminde ilişiği kesilen tüm mütedeyyin rütbeli personelin eski haklarına kavuşacakları** söylense de, uygulamada hiçte böyle olmadığı görülmüştür.. Zira zaman ilerledikçe bu kanun kapsamında Milli Savunma Bakanlığına verilen dilekçelerden; YAŞ Kararları ile ilişiği kesilenlere **KABUL**, Bakan Onayı veya Kararnameler ile ilişiği kesilenlere **RED** cevabı verilmiştir..

Bize, yani Bakan onayı veya Kararname ile ilişiği kesilenlere **RED** cevabının verilmesi küllenen mağduriyetlerin eskisinden daha yakıcı bir surette yeniden alevlenmesine ve **acıların katlanarak artmasına** neden olmuştur..

Lütfen samimiyetime inanınız… 2003 yılında dindar olduğum için irticacı yaftası ile ordudan atıldığımda canım bu kadar çok yanmamıştı…

Zira o gün zulüm, beni düşman belleyenlerden gelmişti…

Ancak şu an yaşamakta olduğum acıyı bana, benim gibi olan ve benim gibi düşünenler tattırıyor.. **El insaf, revamıdır bu bana..?**

Eşimin başörtülü oluşundan ve alnımın secdeye değişinden dolayı ordudan atıldığım o günlerde bunu en yakınlarımıza dahi anlatmakta zorlanmış ve çevremizi zor ikna etmişken, şimdi bu durumu nasıl izah edeceğimizi düşünür olduk… Çünkü halkımız ve

dolayısı ile yakın çevremdekiler **28 Şubat döneminde ilişiği kesilen tüm mütedeyyin rütbeli personelin eski haklarına kavuştuklarını** düşünüyor ve geriye kalanların, yani müracaatları reddedilenlerin tamamının da gerçekten atılmayı hak eden ahlaki bozulmaya uğramış, yüz kızartıcı suçlara bulaşmış disiplinsiz subay/astsubay olduklarını sanıyorlar…

Şimdi bizim nasıl bir sıkıntının içine düştüğümüzü daha net görebiliyor musunuz..?

Gün geçmiyor ki bir yakınım, eski bir silah arkadaşım yada emir komutam altında çalışmış eski bir askerim aramasın.. İlk sözleri **"hayırlı olsun"**.. Sanıyorlar ki ben bu yasadan yararlanarak haklarıma kavuştum.. Şimdi nasıl anlatayım ben bunca insana, kanun maddesinde yapılan hatayı ve kapsam dışı kaldığımı.. Demezlermi ki içlerinden **"acaba başka bir suçumu vardı"** diye..

Televizyonlara çıkan bazı Bakanlarımız yada Milletvekillerimiz, **"bir ayıbı daha kapattık"** şeklinde demeçler verirken acaba bizim durumumuzdan haberdarlar mıdır, yoksa bihaber mi kalmışlardır..?

Elbetteki tüm eksikliğine rağmen bizlerde bu yasanın çıkmasından son derece memnunuz.. Tabi ki bir ayıp daha kapatılmak istenmiştir.. Amenna.. Ama çıkan yasa eksiktir ve tüm mağdurları kucaklayıcı olmaktan öte, bilakis bir kısmını daha da rencide etmiştir.. Üstelik gerek yakınlarımızın nazarında gerekse de kamuoyu önünde bizleri çok daha zor durumlara sokmuştur..

Yapılması gereken, haklarında kesinleşmiş **yargı kararı olmaksızın ilişiği kesilmiş** tüm mağdurların bu yasa kapsamında değerlendirilmesidir..

Bunun yolu ise hükümetimize meclis tarafından verilmiş olan **KHK** çıkarma yetkisidir.. Küçük bir ilave ile bu yasa daha adilane, daha eşitlikçi ve tam hakkaniyetli bir hale getirilebilir.. **Böylece mağdur edilmiş mazlumların hakkı teslim edilmiş olabilir..**

Şunu da görmüyor değiliz.. Bu yolla, yani Yargı Denetimine Açık İdari İşlemler ile ilişiği kesilmiş farklı suç kategorisinde olanlarda vardır elbette.. Ahlak dışı hareketlerde bulunduğu tespit edilen, Alkol kumar vb. düşkünlükleri olanlar gibi.. Şimdi sırf bu yasadan onlarda yararlanmasın diyerek gerçek mağdurlar göz ardı edilebilir mi..? Bunun yolu bumudur..? Geçmişte de yapıldığı gibi kurunun yanında yaşları da yakmak mıdır..?

Unutulmamalıdır ki : **"Bir gemide bir tek masum, dokuz câni olsa; yine o gemi o masumun hakkı için hiç bir kanun-u adâletle batırılamaz.."**

Oysa ki bunun çözümü de basittir.. Nasıl ki **YAŞ kararı** ile ilişiği kesilen herkes bu kanundan yararlanamadı ve MSB tarafından tasnif edilerek bazı suçların karşılığı olarak RED cevabı verildiyse, bizlerinde müracaatları incelenmek suretiyle aynı ayrıştırma ve tasnif yapılarak **KABUL yada RED** olarak değerlendirilebilir.. Fakat şu anki mevcut durumda dosyalarımız incelenmeden sırf çerçevenin dışında görüldüğümüz için direkt RED cevapları aldık..

YAŞ kararları ile ilişiği kesilen kaderdaşlarım şükürler olsun ki -bazı özlük hakları eksik olmakla birlikte- iade'i itibarlarına kavuştular.. **Peki ya benim İTİBARIM ne olacak..?** Beni itibarsızlaştıran, ötekileştiren ve adeta suçluymuşum gibi lanse eden bu yanlıştan ne zaman dönülecek..?

Allah (cc) rızası için şu sualime cevap verin..

Sırtımdaki bu ağır yükten beni ne vakit kurtaracaksınız..?

Lütfen bu yanlıştan bir an önce dönün.. Gerekli adımları **KHK** çıkarmak sureti ile atın ve hem size yakışanı yapın ve hem de bizim hak ettiğimizi gecikmeli de olsa bize teslim edin.. **Biz af değil, iade'i itibar, yani hakkımız olanı istiyoruz..**

Madem ki zaman hesaplaşma değil, helalleşme zamanıdır, o halde bu helalleşmeyi bu dünyada gerçekleştirip **Ahirete** bırakmayalım.. **Orada hesap ağırdır**.. Hele ki mazlumun hesabı..

Selam, Dua ve Kalb'i Muhabbetle..

Yavuz SULUMEŞE- Re'sen Emekli Astsubay

sulumese@hotmail.com

NOT: Lütfen mektubumun tarafınızdan okunduğuna dair bilgi sahibi olmamı sağlayınız. Teşekkürler…

EL CEVAP MEKTUBUNUZ OKUNDU SAYIN **BAŞBAKANIMIZIN** DA OKUYABİLMESİ İÇİN YAYINLANMIŞTIR.

Ahmet TÜRKAN- 11.10.2011

HALKLARI ANLAMAK

Devletlerin ve Hükümetlerin en önemli görevi bayrağı altında bulunan farklı unsurları anlamaktır. Ortak dil, ortak kültür, ya da farklı kültür, farklı dil.

Devletin temel görevi sosyal devlet olgusuna sahip çıkmaktır. Madem Anayasamız Sosyal Devlet ülküsünü taşıyor, o zaman sahiplenmeli.

Engelleyici maddeleri ise gözden geçirmelidir.

Peki bu nasıl olacaktır. Osmanlı Devleti içinde barındırdığı unsurların öz kültürlerine müdahale etmedi. Sömürge düzeni kurmadı. Barışı temel aldı ve 1789 Fransız İhtilalinin sonucu ortaya çıkan menfi Milliyetçilik akımlarına kadar farklı milletleri ve unsurları aynı çatı altında tutmayı başardı.

20 Yüzyıl Ulus Devlet anlayışını ön plana çıkardı. Sonucunda da bölük pörçük pek çok devlet ortaya çıktı. Sonra siyasi kutuplaşmalar ve farklı birleşmeler yaşandı.Büyük güçler küçük güçleri siyasi güçlerinin kanatları altına aldılar. NATO ve VARŞOVA yapılanmaları bu denge anlayışının oluşumları, Avrupa Birliği (AB) ise kendi içinde Ekonomik güç anlaşması idi. Bir nevi Hristiyan güç birliği. 50 yıldır kapısında bekliyoruz.

Yaklaşık 30 yıldır kanlı sonuçlara sahne olan Kürt sorunu ise uygulanan politikaları, halkın temel bağı olan İslama uzak kalmanın acı bir sonucu olarak karşımızda duruyor ve çözülmeyi bekliyor. Kürt halkının sorunları için dağa çıktığı yaygarasını yapan PKK teröristleri ise İslami bir duruş sergilemedikleri gibi, dinsizlik, bölücülük gibi en uç noktaları sahiplenmektedirler.

Ana desteğini yurt dışından karşılayan terör örgütü devletin uyguladığı hatalı politikayı kendi tarafına çevirme gayreti içinde olmuş, ateist bir yapılanma olmasına rağmen Kürt toplumundan taraftar bulabilmiştir.

Ne olacaksa olsun anlamına gelen bu destek, Kürt'leri PKK'ya destekçi yapmıştır.

Kürt'leri PKK'dan kurtarmak ve tekrar ele ele vererek kardeşçe yaşamak için, devletin ve hükümetin Kürt halkının iç sesine kulak vermesi, aynı zamanda terör ile mücadeleye devam etmesi gerekir. Bu konuda tarafıma ulaşan, konuyu anlamlı hale getiren bir mektubu değerli okuyucularım ve de yetkililer ile paylaşmak istiyorum.

Ahmet TÜRKAN– 19.10.2011

***

1985-1987 yılları arasında Siirt İl Jandarma Komutanlığında J. Astsb. Kd. Bçvş. Olarak görevli iken bir dini bayram günü, bayram namazını müteakip cami imamı ve aynı zamanda medrese hocası olan bir zatla Siirt merkezinde bulunan Şeyh Kâzım Efendi'yi sivil olarak ziyarete gittik. Şeyh Efendi'yi seven dostlarından bir grup erkek vatandaş, yol boyunca uzun bir kuyruk oluşturmuşlar, Şeyh Efendi'nin huzuruna girmek için sıra bekliyorlar ve yavaş yavaş ilerliyorlardı. Beni Şeyh Efendiye götüren imam koluma girdi, sıraya girmiş insanların arasına sokmadan onlara mahalli lisanla beni tanıtarak ilerleyip Şeyh Efendinin evine girdik. Şeyhin huzuruna varınca beni getiren imam Şeyh Efendi'nin elini öptü ve mahalli lisanla beni kendisine tanıttı. Arkadan ben Şeyh Efendi'nin elini öptüm, beni sağ tarafına oturttu, imamı da sol tarafına oturtup hal hatırımızı sordu. Sırada olan vatandaşlar teker teker içeri giriyor, şapkalı olanlar şapkasını geriye çeviriyor, şeyhin elini öpüyor, ellerini önüne bağlayarak geri geri çekilip duvar kenarında bekliyor. Şeyh Efendi "merhaba" deyince o vatandaş sağ elini göğsüne götürüp, yarım rükû vaziyeti yaparak "merhaba" diye karşılık veriyor. Şeyh Efendi mahalli lisanla "buyur otur" deyince, vatandaş tahiyyatta oturur gibi oturuyor. Şeyh Efendi rahat otur deyince bağdaş kuruyor. Bu uzun kuyruk

böyle bir merasimle nihayet buldu. Şeyh Efendi'nin çok büyük olan odası, insanlarla doldu taştı. Kısa bir sessizlik oluşunca ilk söze ben başladım.

''Hocam! Şu disiplininize hayran kaldım. Bizde de disiplin var ama bizimki biraz kaba kuvvete dayanıyor, ama sizdeki disiplin ise severek ve gönülden yapılıyor. Silahlı kuvvetler mensupları bizler gerek Siirt Merkezi gerekse ilçe ve köylerinde çok sıkıntı çekiyoruz. Birkaç günde bir ya subayımız ya da bir erimiz şehit oluyor. PKK tarafından yolumuza pusu kuruluyor, karakollarımız, yolda ilerleyen konvoylarımız kurşun yağmuruna tutuluyor. Köylere gittiğimizde halk korkusundan bize bilgi vermiyorlar. Siz bu ziyarete gelen sevenlerinize bir talimat verseniz, bunlar bize yardımcı olsalar, duyduklarını gördüklerini zamanında bize bilgi verseler çok memnun ve mesrur oluruz. Sizin bu talimatınıza muhalif hareket edecek birisinin içlerinden çıkacağını tahmin etmiyorum." dedim.

Şeyh efendi bana;

"Baş Efendi! Güzel konuşuyorsun ama Siirt merkezinde tugay, alay, birçok komando birlikleri var. Bunların içerisinde yüzlerce Subay ve Astsubaylarınız bulunmaktadır. Bu zamana kadar beni ziyaret eden ilk rütbeli şahıs siz oldunuz. Bizi adam yerine koyup, bilgi ve görüşlerimize müracaat etmiyorlar. Çarşı pazar üniformalı insanlarla dolu. Ancak ezan okunduğunda camiye giren bir üniformalı şahıs göremiyorum. Aklıma acaba bunlar din mi değiştirdi, diye bir soru işareti geliyor. Sonra Jandarma Alay merkezine bir mescit yaptırmıştım. Güzel sesli bir asker imamınız vardı. Hoparlörle ezan okuduğu zaman camları açar o güzel sesiyle okuduğu sabah ezanını huşu ile dinlerdim. Son zamanlarda ezan sesi kesilince araştırdım. Bilahare öğrendim ki; yeni gelen Alay Kumandanı benim yaptırdığım mescidi bozup koğuşa çevirmiş. Ayrıca, askerlerin morali düzelsin diye, moral gecesi adı altında çıplak kadın oynatmaya başlamışlar. Siirt'in yerli halkının kızlarının açılıp saçılmalarına subay ailelerinin çok büyük tesiri oldu. Şimdi bazı aile reisleri kızlarını tesettür altına sokamadıklarını, subay eşlerine özendiklerine dair gelip bana dert yanıyorlar. Kuran'ı Kerim'e muhalif olan bu hareketler karşısında ben bu sevgili kardeşlerime, ''askeriyeye yardımcı olun sıkıntı içindelermiş, gördüklerinizi duyduklarınızı anında haber verin" dediğim an, bana ''Şeyh Efendi sen de mi onlar gibi dinsiz oldun?" Diyecekler ve beni terk edeceklerdir. Çünkü yapılan bu süfli hareketleri, onlar gelip bana anlatıyorlar." Dedi. Bu cevap karşısında söyleyecek bir söz bulamadım. O kadar vatandaşın içinde mahcup oldum ve böyle bir teklifi yaptığıma pişman olmuştum. Çünkü söylediklerinin hepsi doğru idi.

Bir gün Alay Komutanımız tüm Subay ve Astsubayları topladı. PKK ile yaşanmış olayları, verdiğimiz şehitlerin dramını, çekilen acı günleri birer birer anlattı. Bu matemli ortam içinde bizlere "Arkadaşlar, en küçük rütbeliden, en büyük rütbelinize kadar fikirlerinize muhtacım. Rica ediyorum beni aydınlatın, bana fikir verin. Bu olayların önüne nasıl geçebiliriz? Neler yapmamız lazım? Yanıma gelmekten çekinenler mektup yazsın ve ismini de yazmasın. Benim için isim önemli değil, verdiği fikir önemlidir" dedi.

Nöbetçi Astsubay olduğum bir günün gecesinde Alay Komutanıma bir mektup yazdım. Şeyh Kazım Efendiyi ziyaretine gidişimi teferruatlı bir şekilde anlattım. Şeyh Efendi'den yardım istediğimi ve bana verdiği cevabı uzun uzun bu mektupta zikrettim. Mektubumun sonunda ise, ''işte sayın komutanım, eğer biz bölgedeki din adamları ve nüfuzlu kişilere yaklaşıp fikirlerini alırsak, onların örf ve adetlerine uygun hareket edersek, daha doğrusu bölge halkını kazanıp kendimizi sevdirirsek, bu davada muvaffak olacağımıza inanıyorum. Aksi takdirde bütün emeklerimiz boşa gider, maddi

ve manevi pek çok elem çekeriz.” Dedim. İsmimi yazıp imzalayarak mektubu Alay Komutanıma teslim ettim.

Aradan birkaç gün geçmişti, Alay Komutanımız gelen bilgileri incelemiş, değerlendirmiş ve kısa kısa notlar almış. Alayda görevli tüm Subay ve Astsubayları yeniden topladı. Gelen mektupların kısa bir değerlendirmesini yaptı. Alay Komutanımıza verilen fikirlerde, silah cinsinin değiştirilmesi, telsiz sayısının artırılması, araç modellerinin değiştirilmesi, yeni gelişen teknoloji ile birliklerin techiz edilmesi, askerin moral seviyesinin üst seviyede tutulması vb. birçok fikirlerden bahsetti. Sıra benim yazdığım mektuba gelmişti ki “bir arkadaşımızda, içinizde bu konuya temas edilmemiş yeni bir fikir ortaya atmış. Diyor ki, bölgedeki nüfuzlu kişilere, din adamlarına yaklaşalım, fikirlerini alalım, onların örf ve adetlerine uygun hareket edelim, kendimizi halka ve bu şahıslara kabul ettirip sevdirelim, halkı kazanmadığımız müddetçe PKK ile yapılan mücadelede başarılı olamayız.” Demiş. Arkadaşımızın bu fikrine saygı duyuyorum, ancak çok tehlikeli bir fikirdir. Eğer biz bu yolla gidip bölgenin din adamlarına ve nüfuzlu kişilerine yaklaşacak olursak, Ankara bize “ Yavuzel Albay Siirt’e gitti, irticayı hortlattı” Derler. Bu nedenle asla ve kat’a bölgedeki din adamlarına ve nüfuzlu kişilere yanaşamayız ve yaklaşamayız.” diye cevap verdi.
16.10.2011

Halit BAĞDATLI- Em. J. Astsb. Kd. Bçvş.

KARDEŞ KOKUSU

Van'da meydana gelen 7,2 lik deprem kış mevsiminin başlamasına az kala Türkiye halkını ne kadar üzüp etkilemiş ise dünya üzerindeki milletleri de bir o kadar etkiledi.

Öncelikle yakınlarını kaybedenler olmak üzere Ülkemize baş sağlığı, yaralananlara acil şifalar diliyorum. Rabbim böyle felaketlerden muhafaza etsin.

Ateş düştüğü yeri yakar derler, ama ateş büyükse yangın da yanan da geniş çevreler oluyor.

Bazı duyarsız tiplerin ancak bu kadar büyük yangın sonrası burunları koku alabiliyor.

Üzülmemek elde değil.

Doğusundan batısına, kuzeyinden güneyine herkes seferber olmuşken, elinden geleni yapma gayretine girmişken, kardeş kanı üzerinden pazarlık yapanlar nihayet kardeş kokusunu alabildi.

Sana söylüyorum BDP Genel Başkanı Demirtaş.

Sana söylüyorum.

Git o zar zor koku alan burnunu muayene ettir. Burnunla birlikte vicdanını, aklını.

Bu kardeşlik kokusu hep vardı, ama bunu algılamak için selim bir akıl, ve insaflı vicdanlar gerekiyordu.

İlla böyle büyük felaketler mi olması gerekiyordu görebilmen için.

Bak şimdi kepaze PKK'lılar Van'da yaraları sarmaya çalışan Mehmetçiğe yine saldırıyorlar.

Hata ettik deme erdeminden ne kadar da uzaklar.

Yaktıkları ateşte boğulup gidiyorlar.

Yapılan açıklamalara bakıldığında ölen teröristlerin yabancı uyruklu oldukları, yakalananlardan alınan itiraflarda ise dışarıdan yardımlar aldıklarını ifade ediliyor.

Yani size kardeş kokusu aldırmayan fitnenin ateşi dışarıda.

Eğer hala anlamadınız ise biraz durun, aklı seliminizi toplayın. Sonra karar verin.

Bu ülkenin vatandaşları hep kardeşti.

Hep yardımlaşırlar.

Sadece felaket zamanı değil, bayramda, pazarda, piknikte, oyunda eğlencede.

İstersen Çanakkale'ye bir git.

Orada yatanlar kimler.

Al eline tarihi, bu vatanı kuran kimler.

Evet sıkıntılar var.

Yapılmak istenen referandum problemleri çözmek içindi, kaçtınız.

Açılımı sabote ettiniz.

Seçimde temsilcisi olduğunuz halka zulmettiniz. Kendi iradelerini kullanmalarına engel oldunuz.

Adil, demokratik bir anayasa yapalım, tüm halkımız çekilen eziyetlerden, vesayetlerden kurtulsun isteniyor, ama meclise gelip vazifenizi yapmıyorsunuz. Baktınız kandiliniz sönmek üzere bilmecburiyye meclise gelip ağzınızın ucu ile yemin ediverdiniz.

Ya sabır.....

Temsil ettiğinizi söylediğiniz halkın evlatlarını ellerinden alıp terörist yaptınız, askerimize, polisimize, eğitim için yollara düşen öğretmenimize silah çektiniz, kan döktünüz.

Bu kadar pislik içinde kardeş kokusunu maalesef duyamadınız.

Her neyse, biz kardeşlikten taviz vermiyoruz.

Kardeşlikten vaz geçmeyeceğiz.

Zar zor koku alsanız da bu böyledir. İçinizde hala kardeş kokusu alamayan problemli adamları da tedavi ettirin.

Çok lazım çok…

Ahmet TÜRKAN- 26.10.2011

ÜNVAN YA DA MARKA SEÇİMİ

Yeni bir şirket kuruyorsunuz, ya da dernek, vakıf hatta sivil toplum kuruluşu. Uzun arayışlardan sonra bir isim belirliyorsunuz.

Marka imajı iyi, seçtiğiniz logo güzel.

Sonra iş tescil aşamasına geliyor. Bir sorgulama yapıyorsunuz. Kullanmak istediğiniz markadan bir sürü şirket ya da kurum var.

Bir anda hayalleriniz altüst oluveriyor.

Logo seçimi de bir o kadar karmaşıktır.

Tam sizi temsil edeceğine inandığınız bir logo buluyorsunuz, bir bakıyorsunuz birileri benzer logoları kullanıyor. Yine bir hüsran.

Son dönemde biliyorsunuz şirketinizi internet ortamına taşımak zorundasınız. Yani her şirketin bir de internet sitesi olmak zorunda. Sanal alemdeki yerinizi de almak zorundasınız.

Şirketinizin almak istediği alan adı birileri tarafından alınmış ve kullanılmakta. Kullanabileceğiniz bütün uzantılar da maalesef alınmış olabiliyor.

Markanızın tam karşılığı olan alan adını bir türlü alamıyorsunuz.

Bu durumlara düşmemek için marka ya da unvan seçmeden önce internette arama motorlarını ve internet alan adı sağlayıcılarından kullanmak istediğiniz alan adlarını kontrol etmenizde fayda var.

Marka ya da unvan seçiminde dikkat edilmesi gereken bazı noktaları şöyle sıralayabiliriz.

Önce markanın nasıl anlaşılması gerektiğine bir bakalım.

Marka; üretici veya satıcıların ürün ya da hizmetini tanıtan ve onu diğerlerden ayırmaya yarayan isim, terim, sembol, şekil veya bunların birleşimidir.

Bir marka özünde ürün veya ürünü yapanın kimliğini gösterir.

Marka ismi, markanın sözlü olarak ifade edilen kısmıdır ve kelimeler, numaralar ya da harflerden oluşmaktadır.

Marka, temel olarak bir ürün ya da hizmeti temsil eder ancak sadece bir isimden ibaret değildir. Marka, üreticinin ya da hizmet sunanın; tüketicinin beyninde oluşturduğu imaj ve görüntüyü temsil eder. Dolayısıyla, ürüne özgü tüketici algısını etkileyen tüm özellikler marka kavramı içinde değerlendirilir.

Markalaşma ise firmanın ürün veya hizmetin tüketiciye marka olarak benimsetme ya da mevcut markanın hedef kitle üzerindeki bağımlılığını arttırma sürecidir.

Markalaşma çalışmalarının başarısı aşağıdaki koşulların sağlanmasına bağlıdır. Markalaşması istenen ürün pazarda yeterince talep edilir durumda olmalıdır.

Sahip olduğunuz unvan sivil toplum kuruluşu ise markalaşma süreci koyduğunuz hedeflerdeki başarınıza bağlıdır. Hizmet sektöründe markalaşmak üretim şirketlerine göre daha zorlu olmasının sebebi, ürünün hizmet olmasından kaynaklanmaktadır ve beğenilmek son derece sübjektif algılamalar ile değişebilir.

Marka adı konulurken uluslararası pazara açılma ihtimali de göz önüne alınıp, marka adının diğer dillerdeki karşılıkları araştırılmalı ve kötü bir anlama gelmemesine dikkat edilmelidir.

Kullanılacak markanın coğrafi bölge adları olmamasına, şehir adları gibi herkes tarafından farklı algılanan isimler olmamasında fayda vardır.

Bu tür tercihler internet sitenizin alan adı tercihinde de sorunlar oluşturacaktır.

Günümüzün yıkıcı rekabet koşulları dikkate alındığında her türlü ihtimali göz önüne almakta yarar vardır.

“Ben bu günkü nafakamı çıkardım, diğer ihtiyaçlarını komşudan al” dönemi bitmiştir.

Ahmet TÜRKAN- 16.11.2011

NASIL BİR ANAYASA

12 Eylül 2010 referandumu ile halkımız değişimden tarafa oy kullanmış ve bu arzusunu her platformda dile getirmiştir. Referandum sonrası TBMM tarafından hayata geçirilen uyum yasaları ile bazı eksik hususlar olmakla birlikte değişim rüzgarları esmeye devam etmekte ve hem meclis hem akademisyenler hem de Sivil Toplum Kuruluşları (STK) bu konuda istekli olduklarını göstermeye ve çaba sarf etmeye başlamışlardır.

Bu gayret sevindiricidir. İlk defa tabandan gelen değişimin sesi daha demokratik, ne istediğini bilen, haklarını ve sınırlarını bilen bir toplumun oluşmasında katkı sağlayacaktır. Toplumun tüm katmanlarının ortak sesi ile oluşturulacak bir anayasa insanların konulan kanun ve kurallara daha kolay uyum sağlayacağını ve içeriğini anlama konusunda sorun yaşamayacağını göstermesi bakımından memnunluk vericidir. Türkiye çözemediği pek çok sorununu, toplum içinde krizlere sebep olan pek çok yanlış uygulamanın aşılacağı, keyfe keder uygulamaların son bulabileceğini söylemek sanırım fazla ütopik olmayacaktır.

Toplumumuz nasıl bir anaysa istediği konusuna kafa yormalıdır.

12 Eylül darbesinin mimarı Kenan Evren" siviller anayasa yapamaz "demişti.

Bu şu demekti aslında.

Biz başınıza öyle bir çorap ördük ki içinden çıkıp düzeltmeniz mümkün değil. Hem güç bizde buna fırsat vermeyiz ifadelerinin taktiksel söylemi idi.

Şimdi önümüzde çok güzel bir imkân var.

Siyasiler geniş düşünmeli. Bugünün iktidarı yarım muhalefet olabilirim, o zaman dikkatli olmalıyım,

Bugünün muhalefeti ise yarın iktidar olabilirim, o zaman önümü tıkayacak maddeler koydurmamalıyım diyebilmeli. Bu yaklaşım bize ortak paydada buluşmayı sağlayacaktır. Yani herkes elini taşın altına koyacaktır. Anayasa yapmak ne sadece iktidar partisinin ne de sadece muhalefet partisinin işi olmamalı. Toplumun tüm katmanları bu yönde fikri hazırlık yapmalı ki toplumsal mutabakat sağlanabilsin. Darbe dönemlerinde yapılan vesayetçi anayasa formları artık günümüze hitap etmiyor.

Sorun yumaklarını çözemiyor. Konulan aşırı korumacı maddeler halkın önünün tıkıyor. Yürümesine engel oluyor.

"Toplum ne kendisine ne de başkasına zarar vermeyen hürriyet" mantığını kavramalı ve taleplerini bu bağlamda dile getirmelidir. Talep ettiği demokrasi başkası için engel teşkil etmemelidir. Bir kesimin önünü kapatmak adına sinsi yapılanmalara ve planlamalara meydan verilmemelidir.

İnsanca, hür, demokratik ve ekonomik ihtiyaçlarını karşılamada mevzuat mağduru olmadan hayatını idame ettirebilecek bir anayasa her vatandaşın asli hedefi olmalıdır.

Ne hep bana ne de aman kim ne yaparsa yapsın mantığına yol açmamalıdır.

Devletin ayakta kalabilmesi için kişi hak ve hürriyetleri ön plana alınmalı, toplumsal mutabakat en üst seviyede kendine yer bulmalıdır.

Evrensel boyutta kabul edilen insan hak ve hürriyetleri, din ve inanç özgürlükleri, erdemlilik göz önüne alınmalıdır.

Anlaşılır, yanlış yorumlamalara meydan vermeyen arı bir dil kullanılmalıdır.

Ahmet TÜRKAN- 23.11.2011

DUYARSIZ TOPLUMUN DUYARLI BİREYLERİ

23 Kasım 2011 tarihli yazımın başlığı "Nasıl Bir Anayasa" idi. Yazının toplam okunma oranından ve yazılan yorumlardan şunu anlıyorum. Toplum olarak duyarlı olduğumuz konular günlük, basit, ava mi, sansasyonel haberlerden öteye geçememiş.

Şike yasası çıkartıldı. Cumhurbaşkanı veto etti diye bütün sosyal medyada kanunun tekrar kabulü konusunda öyle bir hummalı çalışma var ki, sanırsınız Türkiye'nin bu sorunu çözülürse tüm dünyanın lideri olacak, ekonomik hiçbir sıkıntısı kalmayacak, adalet terazisi doğru çalışacak v.s.v.s....

80 yıldır baskıya, zulme alışmış halkımız bundan kurtulmak için adım atma takatini yitirmiş.

Ne oluyor bize... Hey Türkiye halkları.

Anadolu insanları.

Neden haklarınızı kanun yolu ile istemek dururken Türkler suskun, Kürtler terörü seçti, diğer toplumlar ise kahve köşelerinde bunları dedikodu yaparak geçiştiriyor.

Adalet hakkımız değil mi?

Hukuk hakkımız değil mi?

Toplumsal refah hakkımız değil mi?

Ekonomik özgürlükler hakkımız değil mi?

Dinimizi özgürce yaşamak hakkımız değil mi?

Darbelere mahkûm muyuz?

Terör yolunda evlatlarımızı kaybetmeye mahkûm muyuz?

Evlatlarımızın geleceklerinden sorumlu değil miyiz?

Müreffeh bir Türkiye hakkımız değil mi?

Neden susuyorsunuz?

Hazırlanan kanun teklif metinlerine şöyle bir bakıyorum da hala darbe anayasalarından izler taşıyor.

Bu mu bizim özgürlük anlayışımız?

Fenerbahçe'nin küme düşmesi Türkiye'nin geleceğinden daha mı önemli ki asıl problemlerimizi unutup sokak kültürüne mahkûm ediliyoruz.

Uyutulduğumuzun ne zaman farkına varacağız?

1960 darbesinden hemen sonra çok büyük katılımlı futbol organizasyonları düzenleyerek halkın tepkisinden kurtulmaya çalışan darbecileri ne çabuk unuttuk acaba.

İrtica yaygarası ile 28 Şubat'ta halkımızın başına çorap ören zihniyeti ne çabuk unuttuk.

İmanımıza, mukaddesatımıza, tesettürümüze saldıran derin adamları ne çabuk unutuverdik de daldık kendi alemimize.

Bu kadar kolay mı idi?

Referandumla biraz nefes almış gibi olmamıza rağmen esas problemler duruyor.

Son yazıma yazılan yorumlara biz göz attım da bir okuyucum, kimin adına görüş topladığımı sorgulamış.

Ayıptır ya... Kimin adına olabilir...

Ben bir vatandaşım, eğer sen de bir vatandaş isen korkma görüşlerini yaz.

Ben kendi adıma toplumun bir ferdi olarak kanun koyucunun dikkatini çekmek istiyorum. Sen de biraz kafa yor da sesin duyulsun.

Saçma sapan şeyler peşinde koşmayı bırak.

Bu ülke hepimizin.

Adalet olmazsa refah olmaz. Hukukun olması adaletin olması demek değildir. Doğru hükümler, doğru anlayışlar gereklidir. Adalet önce halkın zihninde canlanmalıdır. Hukuki metinler halka rağmen olmamalıdır. Halkın iç sesine kulak verilmelidir. Bu da katılımla sağlanabilir.

Hani katılım…?

Hem adalet hem adil yöneticiler için yeni bir anayasa Türkiye'nin önünün açacaktır. Halkımıza nefes aldıracaktır.

Ahmet TÜRKAN-09.12.2011

KURUMSAL ŞİRKETLERİN NADAN YÖNETİCİLERİ

Bir şirketin kurumsal olması, o şirketin sermaye yapısı, çalışan sayısının çokluğu ya da dev bir plazada kanuni ikametgaha sahip olması değildir.

Eğer çalışanlarınız, üst, orta ve alt kademe yöneticileriniz kurumsal olamamışlar ise unvanınız, ISO Belgeniz, TSE'niz sizi kurumsal yapmaz.

Başlığa bakıp şimdi bu n demek dediğinizi duyar gibi oluyorum.

Anlatayım;

Vaktiyle Devr-i Osmânî'de pek müdebbir, tecrübeli, yüksek sezişli, aklı başında bir vezir vardır. Bir meseleden ötürü padişaha gücenmiş olduğu için köşesine çekilmiş, devlet işlerinden el-etek çekerek siyasetten uzak kalmayı tercih etmiştir.
Ne var ki, -her zaman olduğu gibi- devlet mühim buhranlar içindedir ve padişah, illâ ki bu müdebbir vezirin yeniden devlet hizmetine dönmesini istemekteyken vezir, Nuh deyip peygamber dememekte ve devlet kapısına yaklaşmamakta inat etmektedir.
Neticede bir başka hinoğlu hin 'in aklıyla şöyle bir çare bulunur: Vezir, kıytırık bir gerekçeyle hapse atılır, yanına hücre arkadaşı olarak bir "nadan" konulur. Nadan saçma sapan konuşmaları ile veziri tez zamanda canından bezdirir ve neticede, "çıkarın beni buradan; ucunda ölüm de olsa bu vazifeyi yerine getirmek, şu nadanın kahrını çekmekten evlâdır" diyerek vazifeye başlar ve hikâye şu beyit ile sona erer:

Nadan ile sohbet güçtür bilene,
Çünkü nadan ne gelirse söyler diline

Padişah'ın mesajı" Devlet hizmetinde beni böyle nadanlarla baş başa mı bırakıp gitmeyi düşünüyorsun? Dur ve yapılan uygulama sonuç alıcıdır.

Ömer SEYFETTİN –NADAN (Hikâyenin özeti)

Buradan yola çıkarak Kurumsallık kavramını açmak istiyorum.

Şirketlerde çok kullanılan bir kavram vardır. Adama göre iş değil, işe göre adam. Bu tanımı herkes bilir aslında fakat uygulamada asla gerçek yerini bulmaz.

Kurumsal olduğunu sandığınız bir firmada, firma sahip ya da ortaklarına çok yakın birisinin bir gün masanızın etrafında dolaşmaya başladığını fark edersiniz. İlk etapta çok masum görünen talepleri vardır.

Senin yanında takılsın iş öğrensin. Gayet masum talebe ilk tepkiniz elbette içten gelen bir tepkidir ve bu da nereden çıktı dersiniz, ama kuralı her zaman patron koyar.

Kariyer planlaması, kariyer yolları, eğitim politikaları falan burada işlemez.

Kurumsallık kavramının içinde yer alan, işi standartlaştırma ve bulunduğunuz pozisyonda görev ve yetki devirleri kural olarak doğru olmakla birlikte içinde bulunduğumuz toplumun sosyal yapısının bu duruma pek uygun olmadığını koltuğunuzdan kaydığınızda öğrenirsiniz.

Canla başla çalışır, işinizin inceliklerini etrafınızdaki görev arkadaşlarınıza öğretirsiniz, görevinizi doğru yapmanın bilinci ile hem mutlu hem de huzurlu olursunuz.

Ama asıl maksadın birilerinin sizin yerinize yetiştirilmek istendiğini, artık kendinize başka iş arama zamanı geldiğini, yetiştirdiğiniz adamın ileri geri konuşmaya başlamasından sonra anlayabilirsiniz.

Bir de bakmışsınız hiç alakasız zamanda, alakasız birini yerinize yada üstünüze oturtuverirler. Olmayan makamlar icat ederler. Bunu da kurumsallık adına yaptıklarını söyleyiverirler.

Akrabalık ya da çıkar ilişkileri ile bir yerlere oturtulan, iş bilmez hal bilmez adamlar ile uğraşmaya başlar, iş hayatınızı içinden çıkılmaz sarmallara döndürüverirler.

Peki bildiklerimizi öğretmeyecek miyiz? Elbette öğreteceğiz. Yetki ve sorumlulukları gerektiğinde astlarımıza devretmesini bileceğiz.

İş ahlakını da öğreneceğiz ve öğreteceğiz.

Kurumsallığın birinci kuralı olarak iş ahlakını yazacağız.

Sora bulunduğumuz bölüm her ne ise tüm personelin yetkinliklerini artırmak için azami gayret sarf edeceğiz.

Kurumsallık yönünde ciddi adımlar atacağız. Tüm çalışanlar, tüm toplum bu bilinçle dolduğu zaman kariyer kaygısı çekmeyeceğiz.

Yoksa iş bilmez fesat adamların ayak kaydırma oyunlarından kurtulamadığımız gibi, kurumsal olmak için harcadığımız onca emek ve sermaye heba olacaktır.

Siz işinizi en verimli bir şekilde yaparken yerinize nadan yöneticiler atamak, elbette kurumsal şirketin tepe yönetiminin sorumluluğundadır. Yapacak bir şey yok. Ama kurumsal sandığınız firma ile birlikte ülke ekonomisi zarar görür.

Bugün pek çok örnekleri vardır.

Ahmet TÜRKAN- 20.12.2011

BİSMİLLAH SALVO

Bismillah salvo denizcilikte kullanılan bir ifade olup atış serbest manasında kullanılır. Bunun gibi Bismillah diyerek verilen birkaç komut daha vardır. Onun dışında yemeğe başlarken "bismillah", yemekten sonra "elhamdülillah" denmez. Yemeğe başlarken "Tanrının adıyla", yemekten sonra ise "çok şükür" denilir.

Laik zihniyet ancak bu kadarına müsaade eder.

Laiklik aslında Anayasa'da nasıl, gerçekte nasıl bir göz atalım. Bakalım sanıldığı kadar demokratik mi?

1. İnanç Hürriyeti

İnanç hürriyeti, kişinin istediği dini seçebileceği anlamına gelir. Keza bir dini seçmekte hür olan kişi, herhangi bir dini seçmeme hakkına da sahiptir. Bir devletin lâik olabilmesi için, o devlette inanç hürriyeti tanınmış olmalıdır. Anayasamız 24'üncü maddesinin ilk fıkrasında "herkes, vicdan, dinî inanç ve kanaat hürriyetine sahiptir" diyerek "inanç hürriyetini" tanımıştır. "İnanç hürriyeti" ne maddenin kendisinde bir "özel sınır" veya bir "anayasal sınır" da getirilmemiştir. Keza, Anayasa "kimse... dinî inanç ve kanaatleri açıklamaya zorlanamaz; dinî inanç ve kanaatlerinden dolayı kınanamaz ve suçlanamaz" (m.24/3) diyerek, inanç hürriyetine bir ek-güvence de getirmektedir. Anayasamız olağanüstü hallerde dahi dinî inanç hürriyetini özel olarak korumaktadır. Aşağıda olağanüstü hallerde temel hak ve hürriyetlerin sınırlandırılmasını inceleyeceğimiz bölümde göreceğimiz gibi, Anayasamızın 15'inci maddesinin ikinci fıkrasına göre, savaş, seferberlik, sıkıyönetim veya olağanüstü hallerde bile, "kimse din, vicdan, düşünce ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamaz".

Anayasa Mahkemesi de 4 Kasım 1986 tarih ve K.1986/26 sayılı Kararında inanç hürriyeti konusunda şöyle demiştir:

"Lâik devlette herkes dinini seçmekte ve inançlarını açığa vurabilmekte, tanınmış olan din ve vicdan özgürlüğünün sınırları içinde serbesttir. Hiçbir dine itikadı olmayanlar için de durum aynıdır. Lâik bir toplumda herkes istediği dine veya inanca sahip olabilir. Bu husus yasa koyucunun her türlü etki ve müdahalesinin dışındadır"

Bu ve buna benze pek çok hüküm inanç hürriyetinde benze manalar taşır. Yani inanmak serbest. Peki ibadet Hürriyeti nasıl? ona bir bakalım.

2. İbadet Hürriyeti

Din hürriyetinin ikinci veçhesini "ibadet hürriyeti" oluşturur. İbadet en geniş anlamda bir dinin gereklerini yerine getirmek demektir. O halde ibadet hürriyeti, kişinin inandığı dinin gereklerini, özellikle ayin ve törenlerini serbestçe yerine getirebilmesi demektir. Bir devletin lâik olabilmesi için, o devlette ibadet hürriyetinin de tanınmış olması gerekir. Anayasamız ibadet hürriyetini "14'üncü madde hükümlerine aykırı olmamak şartıyla ibadet, dinî ayin ve törenler serbesttir" (m.24/2) diyerek tanımıştır. Görüldüğü gibi Anayasamızda ibadet hürriyeti, inanç hürriyeti gibi mutlak bir şekilde değil, 14'üncü madde ile sınırlı olarak tanınmıştır. İbadet hürriyeti, ibadet etmeme hürriyetini de içerir. Lâik bir devlette kişilere zorla ibadet ettirilemez. Anayasamız "kimse, ibadete, dinî ayin ve törenlere katılmaya... zorlanamaz" (m.24/3) diyerek, ibadet etmeme hürriyetini de güvence altına almıştır.

Anayasa Mahkemesi de 1961 Anayasası döneminde verdiği 27 Kasım 1979 tarih ve K.1979/44 sayılı Kararında

"din özgürlüğünün kimi kişilerin iç aleminden taşarak toplumun huzurunu kaçıracak boyutlara ulaşmasına, kamu düzeninin korunması ve işlerliğinin uyum içinde sağlanması düşüncesi izin vermez"

diyerek ibadet hürriyetinin sınırsız olmadığını, sınırlandırılabileceğini kabul etmiştir.
Evet işte dananın kuyruğu burada kopuyor maalesef.
İslam'ın 6 iman esası yanında 5 de ibadet esası var.
İman esaslarına itiraz yok. Çünkü gerçekte kişinin gerçek inancını tayin etmek kolay değildir.
Peki; Rabbimiz bizden ibadet etmemizi istiyor, ibadet olmaz ise din tam olarak yaşanmış olamaz diyor ve ibadetlerimize sarılıyorsak ne olacak?
İşte sorun burada.
Laiklik ilkesinde inanmak serbest, ibadet yasaktır ya da sınırlandırılmıştır.
Kanun metni ve içtihatlardan anlamak kolay olmakla birlikte pratikte anlaşılması için şunları izah ve de ispat edeyim.
28 Şubat post modern darbesinin temel çıkış noktası ibadetlere karşı oluşları idi.
Yaşadım, başıma geldi bizzat gördüm. Çünkü 28 Şubat darbecileri tarafından mağdur edildim. 2010 referandumu ile benim ve bir kısım mağdurların sorunları çözülmüş olmakla birlikte pek çok mağduriyetler devam ediyor.
Çünkü inanmak gizli olduğu için engel olunamazdı.
İnancın göstergesi onu bizzat yaşamaktır.
İçki içmek haramdır. İnanabilirsin ama dinini gerçekten yaşıyorsan içki içemezsin.
Kumar oynamak haramdır. İnanabilirsin ama inancını yaşıyorsan kumar oynayamazsın.
Zina haramdır. İnanabilirsin, inanıyorsan ve de bunu yaşamak istiyorsan zina yapamazsın.
Bu gün Türk Ceza Hukukunda zina suç değildir. Yani İslamın suç kabul ettiği bir fiil kanunen serbesttir. Bu fiili bir Müslüman yapabilir mi?
El cevap…! Asla ve de kata yapamaz.
Peki yapanlar kim…?
Onu siz düşünün…
Yani %99'u Müslüman olan bir ülkede zina almış başını gidiyorsa bunda bir problem vardır.
Bunu laiklik ilkesi anlayamaz ve anlatamaz.
İnanmak serbest ya…!
Peki sonuç…!
Müslümanların laiklerle hiçbir sıkıntısı yok. İspatı 600 küsur yıllık Osmanlı tarihinde ve 85 küsur yıllık Türkiye tarihinde görülmektedir.
Ama, laiklerin Müslümanlarla, yani inancını yaşamak isteyenlerle sıkıntısı var.
Türk Silahlı Kuvvetlerinden inançları yüzünden atılan binlerce subay ve astsubay bunun ispatıdır. Emekliliğe zorlananlar bunun ispatıdır.
Okullarına sokulmayan binlerce kızımız bunun ispatıdır. Erkek öğrencilerin başlarını örtmek gibi bir sıkıntıları olmadığı için aynı inanca sahip olsalar da okullarına devam edebilmişlerdir. Son dönemde sıkıntılı da olsa bir miktar sorun çözülmüş gibi görünüyor.
Memuriyetlerinden ihraç edilen binlerce kamu görevlisi bunun ispatıdır.
Özel şirketlerde de bunun pek çok örneği var basın hiç bahsetmiyor. Çünkü bir kulp buluveriyorlar.
Başlığı "Bismillah Salvo" olarak seçmem boşunda değildir. 17 yılımı verdiğim TSK'dan inancımı yaşamaya çalıştığım için re 'sen emekli edilmiş isem bu ne demek istediğimi çok açık bir şekilde ispat eder.
TSK'da diğer personel inançsız mıdır? Hayır ama inanıyor olmakla inançlarını yaşamaya çalışmak, farzları yerine getirmeye çalışmak aynı şey değildir.
Laiklik burada sorundur.

İnancı engelleyemediği için sınırsız bir özgürlük sunuyormuş gibi görünmekle birlikte iş ibadet aşamasına geldiğinde sorun çıkarmaktadır. Engeller koymakta, bahaneler üretmektedir.
Eğer bir parti Laikliğe aykırı fiillerin odağı olmakla suçlanıyorsa bu o partide ibadetlerini yerine getirmeye çalışanların çoğunlukta olması demektir. Bunu parti kapatmak için internetten delil toplayanlar çok iyi bilirler.
Anayasayı değiştirmek için toplumun tüm kesimlerinden görüşlerin alındığı bu günlerde kişisel katkımı "LAİKLİK İLKESİNİN ANAYASADAN ÇIKARTILMASI" yönünde ifade etmek istiyorum. Umarım toplumun huzuru eskisinden çok daha iyi olacaktır. Terörü destekleyenler de kılıf bulamayacaklar, darbe zihniyeti de dindarlara saldıramayacaktır.

Ahmet TÜRKAN- 04.01.2012

DARBE MAĞDURLARININ SORUNLARI VE ÇÖZÜM YOLLARI-1

Ülkemiz son 50 yılını darbeler ile heba etmiştir. Darbeciler kendi düzenlerini kurmak için başkalarının düzenlerini, aile hayatlarını, beklentilerini yıkıp mahvettiler. Kanunları kendileri yaptılar kendileri istedikleri gibi yorumladılar ve sonunda kendi evlatlarını mağdur ettiler.

Sivil kamu görevlileri ki bunlar arasında öğretim üyeleri, öğretmenler, hakimler, savcılar ve polisler mahkemeler aracılığı ile bir şekilde haklarını alabildiler. Tüm darbelerim mağdurları ise yine askerler oldu. Yönetimi ele geçiren kader arkadaşları tarafından mağdur edildiler. Yargı yolları kapatıldı. Haklarını aramaları engellendi. Hak aramak isteyenlere; bu süreç bin yıl sürecek, bu işten vaz geç dediler.

Halkımız binlerce yıllık geleneğini bozmadı ve masumdan yana tavır koydu. Sesini sandıkta sessizce duyurdu. Halkın ve haklının yanında olduğunu söyleyen siyasi iradeye geçit verdi.

TSK kuşatılmışken, Yargı kuşatılmışken, Üniversiteler kuşatılmışken.

12 Eylül 2011'da yapılan referandum ülkemizde demokratik kurumların bir nebze çalışabildiğinin gösterdi. Yani aslında demokrasi adına bir dönüm noktası oldu. Bu referandum ile Yargıya kapalı olan Yüksek Askeri Şura (YAŞ) kararları yargıya açıldı. Hükümetin duyarlı yaklaşımı ile YAŞ mağdurlarına iade-i itibar anlamını taşıyan 6191 sayılı yasa bir bakıma uyum yasası hükmünde mağdurlara bir nefes aldırdı, eksiklerine rağmen. Bu yasa ile mağdurlara 2 seçenek sunuldu. Emeklilik yada ihdas edilen Araştırma Görevlisi ünvanlı kadrolarda TSK'da kazanılan ünvanların eşidi bir göreve atanma.

İlgili kanuna istinaden Milli Savunma Bakanlığına yada İçişleri Bakanlığına müracaat edenler ve sonuçları ile ilgili ayrıntıyı bakanlık yayınladı.

"12 Mart 1971 tarihinden sonra yargı denetimine kapalı idari işlemler veya Yüksek Askerî Şûra (YAŞ) kararları ile Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK)nden ilişiği kesilenlere veya vefatları halinde kanuni mirasçılarına, bir kısım özlük haklarının geri verilmesi ve yargı yolu açılması maksadıyla, 22 Mart 2011 Tarihli Resmî Gazete'de yayımlanan 6191 Sayılı Sözleşmeli Erbaş ve Er Kanunu ile 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu'na geçici 32'nci madde eklenmiştir.

Anılan Kanun uyarınca; başvuru süresi 22 Mart 2011 tarihinde başlamış, 23 Mayıs 2011 tarihinde sona ermiştir.

Millî Savunma Bakanlığına 4606 başvuru yapılmıştır.

Kanun kapsamındaki 1518 başvuru kabul edilmiştir.

Başvurusu kabul edilenlerden, kamu kurum ve kuruluşlarının araştırmacı kadrolarında çalışmak isteyen 629 kişi, Devlet Personel Başkanlığına bildirilmiştir. Çalışmak isteyen personelden 562'sinin ataması, Devlet Personel Başkanlığınca yapılmıştır. Atama işlemleri devam etmektedir.

Kanun kapsamında bulunan 250 başvuru ile yargı yoluna açık işlemle TSK'dan ilişikleri kesilmiş 1991 başvuruya ret kararı verilmiştir.

Başvurular içerisinde uzman jandarma, uzman erbaş ve askeri öğrenciler ile 1971 öncesi döneme ait 847 başvuru bulunmaktadır. Bu başvurular, Kanun kapsamı dışında kalmaktadır. Kanun kapsamı dışında kalan bu başvurulara da ret kararı verilmiştir.

Saygıyla duyurulur. "

Atama isteyen 562 kişiden pek çoğu yeni görevlerine gecikmelide olsa başladılar.

Bazıları da sistemden kaynaklanan gecikmelerle atama bekliyorlar.

Göreve başlayan personel hali ile TSK'daki görevlerinin tam karşılığını bulamadılar.

Çünkü onlar savaşmak üzere yetiştirilmişlerdi.
Sorun yaşıyorlar. Bu yazımızda ulaşabildiğimiz yeni kadroları araştırma görevlisi olan askerlere sorunlarını sorduk.
Yapmış olduğumuz görüşmelerde ortak sorunları şöylece özetleyebiliriz.

- Ayrılış Tarihi ile yasanın çıktığı tarih arasındaki maaşların ödenmesi
- Atama tarihi ile göreve başlama tarihi arasındaki maaş farklarının ödenmesi.
- Atandığı kurumda yeterince faydalı olamadığından dolayı başka bir kuruma atanma talebi
- Araştırmacı kadrosunun tanımının açık ve net olmaması, kadroda yazılanların altında bir görev verilmesi dolayısıyla problem oluştuğu, bu sorunun çözülmesi için ilgili bakanlığa iletilmesini.
- Emsal maaş bordrosu gelmeyenler (Dz.Hv.Kuv.K.ile J.Gn.K.)
- Harcırah tahakkuk ettirilmemesi
- 2011 yılı iznini alamayanlar.
- Kamu Kurumunda çalıştığı kadroya atanmak isteyenler.

Sorunların yanında göreve başladıkları kurumlarda ilgi görenler, görevlerine başlamada sorun yaşamayanlar da bulunmaktadır.
Artık onlar rütbeli siviller.
Gönül isterdi ki tüm personel sorun yaşamasın, fakat gerek sistemden, gerek kişilerin asker kimlikleri ve aldıkları eğitimler yeni kurumlarında yukarıda bir kısmı yazılı sorunlar ile karşılaşmalarına neden oldu. Şimdi bazı arkadaşlar ile yaptığımız görüşmelerden de kısa pasajlar aktarmak istiyorum.

Biz sorduk onlar cevapladılar.
İlk sorumuz Kemal Gökdoğan (E)Öğ.Yzb. : Karşılaştığınız sorunlar nelerdir, nasıl çözüm bulunabilir.

Bir devlet memuru olarak benim ve bizim uğramış olduğumuz kısmen giderilebilmiş ve şimdiye kadar giderilememiş kayıplarımız şunlardır:
Mesleki itibar (mânevî zararlarımız).TSK emekli kimlik kartı verilmekle giderilmiştir fakat kimlik kartlarımıza ayrıldığımız tarihteki rütbelerimiz yazılmıştır. Örneğin benim emsallerim şu anda Kd. Alb iken ben Yzb. rütbesiyle emekli kimlik kartı aldım, bu eksikliğin giderilmesi gerekir çünkü askeri sosyal tesislerden yararlanmak isteyen personel bu kimlik kartıyla giriş yaptığı zaman âdeta ortalıkta şu uyarı sesi yankılanıyor: “Dikkat!!! bu kimlik sahibi yaş kararıyla atılmış olup hakları kısmen geri verilenlerdendir!!!” Bu da bizim için menfi bir ortam oluşturmaktadır.
Geriye ve ileriye dönük maddi haklarımız (maddi zararlarımız).İleriye dönük çalışma ve emeklilik haklarımız aldık. Geriye dönük maddi zararlarımızdan ise sadece ayrı kaldığımız yılların emekli sandığı primleri ilgili kuruma bizim adımıza ödenerek giderilmiştir. Hangi devlet kurumundan olursa olsun haksız uygulama sonucuyla mesleğinden uzaklaştırılmış olanlar hakları iade edildikten sonra mutlaka geriye dönük maaşlarını yeni bir kanun çıkarmaya veya çıkarılan kanuna geriye dönük maaşlarını da alır ibaresi eklenmeye gerek duymadan şimdiye kadar hep almıştır. Maalesef TSK’dan haksız yere atılan ve sonra hakları iade olunan bizler çıkan 6191 sayılı yasada geriye dönük maaşlarını alır ibaresi olmadığı için alamıyoruz, MSB ve İçişleri Bakanlığı bu taleplerimizi reddediyor ve AYİM’e başvurmak zorunda kalıyoruz. AYİM’de muhtemelen 6191’de böyle bir hüküm olmadığından red edecek. Devletin diğer kurumlarından haksız uygulamayla atılanlar hak iadesinden sonra geriye dönük tüm maddi zararlarını defaten alırken TSK personeli neden alamıyor? TSK personeline niçin

bu eşitsizlik ve adaletsizlik uygulanıyor? Hükümetin bu adaletsizlik ve eşitsizlik kokan soruna el atmasını bekliyoruz.
6191 sayılı yasa ile emeklilik ve çalışma hakkı elde ettik. Yasa Mart ayı sonunda çıktı. Bizler iki ay içinde başvurumuzu yaptık. Karşımızda çok ağır işleyen bir bürokrasi ile karşılaştık. Kurumlara bizzat giderek işlemlerimizi hızlandırmak için müdahale etmek zorunda kaldık. Ağır işleyen bürokrasi elbette sadece bizim sorunumuz değil tüm sistemin sorunudur. İade-i itibar gibi yasalarda bürokrasiyi hızlandırmak için işlemlere miat ve miada uymayanlara yaptırım getirilebilirdi. Bu yapılmadı işlemlerimiz tamamen bürokrasinin inisiyatifine terk edildi. Emeklilik talebinde bulunanların işlemleri ve atama talebinde bulunanların işlemleri dokuz aydan beri sürmektedir ancak bir kısmı sonuçlanmıştır. 6191 sayılı yasada emeklilik talebinde bulunanlar ile atama isteyenler arasında da eşitsizlik vardır. Emekli maaşları 15 NİSAN'dan itibaren başlatılırken atama isteyenlerin maaşları atandıkları kurumlara katıldıktan sonra başlatılmaktadır. Dokuz aydan beri bekleyen atama isteyen personel bu hak kaybını telafi için yine mahkeme yoluna gitmek zorunda bırakılmıştır ki bu hem vatandaşa hem devlete ağır yükler getirmektedir.

Devamı 2. bölümde…

Ahmet TÜRKAN – 07.01.2012

DARBE MAĞDURLARININ SORUNLARI VE ÇÖZÜM YOLLARI-2

Sayın Aytekin Kalay Bey siz bu konuda neler söyleyeceksiniz.

Haddim olmayarak sadece birkaç cümle ile cevap vermek istiyorum.
Kimlik kartına yazılan rütbenin çok sorun teşkil ettiğini görmedim. Ordu evlerinin kapısında kimliğe bakan er veya erbaş merak etmeyin oradaki rütbeye bakmıyordur bile ben birkaç defa gittim, "Dikkat!!! bu kimlik sahibi yaş kararıyla atılmış olup hakları kısmen geri verilenlerdendir!!!" gibi bir durumun olduğunu görmedim.
Bundan şu anlam çıkmasın itibari rütbemiz yazılmış olsa daha iyi olurdu ama çok bir problem değil bence.
DPB lığı gelen KABUL neticesinde atama dilekçelerini aldı ve bekletmeden atamaları yaptı. Gecikme nerde oldu SGK'nın hizmet sürelerini geç göndermesi neticesinde , Kuvvet K. Lıkları'nın atandığımız kurumlara rütbe-terfi- sicil ve emsali maaş bordrolarımızı göndermede gecikmeleri neticesinde bazı kurumların göreve başlatmamaları oldu.
Kanuni sürece baktığımızda henüz sürenin bitmediğini anlıyoruz.

Zafer Şahin karşılaştığı sorunları şöyle özetliyor.

Öncelikle atama bekleme esnasında patronlarımın gözümün içine bakmasıyla başladı problem. Daha sonra kanun çıkmasıyla birlikte işten çıkarıldım ancak rabbime şükürler olsun ki karşılıklı anlaşma neticesinde tazminatlı oldu, birçok abimiz bu konuda da mağdur oldu.
MSB'nin kabul kararı 7 Haziran 2011, DPB atama kararı 26 Ağustos 2011...kanun 45 gün diyor ancak geçen süre 80 gün...Mazeret postada gecikiyor, posta işletmesiyle görüştük ANKARA içinde bizde evrak beklemez, YALAN söylüyorlar şeklinde oldu.
Evraklar takip edilemediği için gecikmeleri hep postaya yıkıyorlar, ancak başladıktan sonra gördük ki bir üst kattan evrak gelmesi 1 haftayı buluyor, insanlar ilgisiz ve umarsız.
DPB'nin atamasına istinaden 7 Eylül de bakanlık tebellüğ etmiş (13 gün sonra), işe başlamamız 15 Ekim...38 gün sonra...gerekçe hep aynı emeklilik dışında kullanılması mümkün olmayan hizmet birleştirme gelmeden işe başlatamayız yaklaşımı. Ama bizim bakanlığımız takdiri hak ediyor, Müsteşar Bey bizzat ilgilendi, bizlere yakın, durumumuzu yakinen biliyor.

Başladıktan sonra da harcırah ve izin konularında sorun yaşamadık. Görevlerimiz istişare ile dağıtıldı. Rabbim diğer abilerimize de nasip etsin inşallah.

Bundan sonra devam edebileceği tahmin edilen en büyük sorunlardan birisi derece-kademe geçişleri, rütbe terfilerindeki kazanılacak gösterge vb. mali haklar, zira her ne kadar KKK dan bundan sonra siz yasal mevzuatına göre takip edeceksiniz şeklinde bir yazı gelse de devam eden alışkanlıkları terk ederek bizim mali haklarımızı da öğrenecek bir personel sorumlusu göremedim henüz !
Burada teklifim kişilerin terfi tarihleri hizmet cetvelinde yazıyor ancak karşılarına o tarihlerde hangi derece ve kademeyi hak edecekleri de eklenirse aydınlatıcı olur. (Örneğin :Benim DPB yazısındaki rütbe binbaşı görünüyor ve atama 26 ağustos...Kıdemli binbaşı olduğum için 1/1 den maaş tahakkuk etmesi gerektiğine bir

türlü ikna edemedim ve yazışma yapıldı ve sonucu daha yeni geldi.)

Dr. Mehmet Karasakal'ın sorunları ise şöyle:

Halen KTÜ Farabi Hastanesinde Anestezi ve Reanimasyon ABD 'da uzmanlık eğitimi yapmaktayım.
6191 sayılı kanun kapsamında yaptığım başvuru ile KTÜ Rektörlüğüne araştırma görevlisi kadro yazısı geldi.
Rektörlük bana bu kadro ile uzmanlık eğitimi yapamayacağımı, bu kadronun idari bir kadro olduğunu söyledi.
Ben de kendilerine YÖK ten görüş istemelerini söyledim.
Fakat YÖK ve Devlet personel dairesi nezdinde yaptıkları görüşmelerden olumlu bir sonuç alınamadı ve ben de tahsis edilen kadroya geçemedim.

Kadroya geçememekle yaklaşık 2 veya 3 yıl sonra hak edeceğim emekliliği kaybederek 6191 sayılı kanunun sağladığı en önemli kazançtan mahrum kaldım.
Bulunduğum konumda emekliliğim 52 yaşında 2024 yılında olacak. Yani hem 10 yıl geç emeklilik, hem de maaş olarak düşük maaşla emeklilik olacak.
Rektörlük bürokratlarının ifadesiyle kanunda '' kapsama girenlerden kamuda çalışıyor olanların bulundukları kadronun tüm hakları korunmak şartıyla '' gibi bir ifade olmadığı için bu mağduriyet ortaya çıkıyor. Mağduriyet gidermek için çıkarılan bir kanun yeni mağduriyet doğuruyor.

Durumu özetlemeye çalıştım. Umarım çalışmalarınızda katkısı olur. Şimdiden gayret ve emeğiniz için teşekkürler,

Bayram Mert ise bizlerle aşağıda yazdıklarımızı paylaştı.

"Ben sınıf olarak Jandarmayım. Teknik olan Çevre ve Şehircilik Bakanlığını istedim ve atamam oldu. DKK'lığı personelinin denizcilik ile ilgili bir kuruma veya bakanlığa atanmayarak, Muhabere sınıfı personelinde haberleşme veya iletişim ile ilgili kuruma atanmayarak aynı bakanlığa gelmesi gibi. Örnekler çoğaltılabilir ama şüphesiz her atama yanlış değil. Atamalardaki bu yanlışlık bizlerin gittiğimiz kurumda doğru konumlandırmamız gibi bir sonucu doğuruyor neticesinde mutsuz olabiliyoruz. Jandarma olan benim (Alaattin Yalçın gibi Muhasebeci olan arkadaşlar ayrı) İçişleri Bakanlığı veya Adalet Bakanlığını tercih etmiş olmam daha doğru olabilir veya DPB' lığı bunu öngörmeliydi. Çözüm uzak: DPB'lığı kurum değiştirmek isteyenlere kolaylık gösterirse kısmen çözülür.

Ayrıca özellikle Muharip sınıflardan gelenlerin en önemli özelliği idareci olmaları. Yönetmeyi bilmeleri. Bunu yıllarca yapmış birine git kantarda otur demek yanlış. Bu manada kurumlar 6191 ile kendilerine gelen arkadaşların henüz kıymetini bilmiyorlar siyaseten de bilmek istemiyorlar. Yani kurumlarda siyaset liyakatten önce geliyor."

KURUMLARINDAN MEMNUN OLANLARDA VAR DEMİŞTİK.

- **Bu konuda görüşlerini bizimle paylaşan İbrahim Keleş'in görüşleri şöyle.**

"İstanbul İl Milli Eğitim Md.lüğüne 16 kişi atandık. 05 ekim 2011 'de katılışı yaptık .Kuruma ilk adımımızı attığımızda hepimizde acaba nasıl karşılanacağız endişesi vardı. Çok şükür endişelerimizin hiçbiri gerçekleşmedi. Kurumda çok iyi karşılandık. İtibar ve hürmet gördük, muhatap olduğumuz tüm kurum çalışanları, başta İl Milli Eğitim Md.

olmak üzere bizlere karşı oldukça nazik ve işleri kolaylaştırıcı bir tutum sergilediler. Kuruma atanan 16 arkadaşın sözcüsü olarak arkadaşlar adına tüm İstanbul İl Milli Eğitim müdürlüğü personeline teşekkür ediyoruz."

- **Kurumundan Memnun Olan bir diğer araştırmacı asker de Ersan Ergür.**

"İstanbul İl Defterdarlığına başlangıçta 6 personel atandık. İlk katılışımızda başta il defterdarı olmak üzere defterdar yardımcılarımız ve personel müdürümüz olmak üzere ilgili tüm personelden sıcak bir ilgi gördük. Birlikte ne yapabilirizi tartıştık. Sonrasında ortak bir görüş üzerinde fikir birliği oluştu ve Bir birim kurulmaya karar verildi. Bu birimin başına da bizden biri atandı. Resmi işlemler yılbaşından sonra başlayacak ve yapılacak. Birim sorumlumuz Araştırmacı P.Yb. Suat Arık Bey. Sonradan iki personel daha katıldı. Sayımız 8 oldu. Herhangi bir sıkıntımız yok. Hazırlıkların tamamlanmasını bekliyoruz. İstanbul Defterdarı Sn. Bekir Bayraktar, bizimle ilgili defterdar yardımcısı Sn. Mustafa İlhan, personel Müdürü Sn. Ömer Özdemir'e teşekkürlerimizi sunuyorum."

Devamı 3. Bölümde
Birinci Bölümü okumak için TIKLAYINIZ

Ahmet TÜRKAN – 11.01.2012

DARBE MAĞDURLARININ SORUNLARI VE ÇÖZÜM YOLLARI-3

Aldığımız cevaplara istinaden çözüm yollarını uzmanlarına sorduk. Görüşlerine başvurduğumuz ilk kişi Emekli Tuğgeneral Adnan Tanrıverdi. Sayın Tanrıverdi ASDER Onursal Başkanı, aynı zamanda. 6191 sayılı yasanın hazırlanma sürecinde çok emeği geçti.

• Sayın Tanrıverdi'ye ilk sorumuz geçmişi asker olan, askerlik kimliği ile fakat sivil kurumlara atanan arkadaşların sıkıntıları nasıl giderilebilir. Atamalar isabetli yapılabildi mi?

• **Adnan Tanrıverdi:**

Arkadaşlarımızın yazışmalarından ve ASDER ile iletişimlerinden, atamaların yer ve kurum olarak, arkadaşlarımızın isteklerine uygun olarak yapıldığı kanaati hasıl oldu. Zannederim tamamına yakını Bakanlıkların taşra teşkilatında görevlendirildi.

Aslında biz, arkadaşlarımızın Bakanlıkların Merkez teşkilatlarında görevlendirilerek, o şikâyet ettiğimiz menfi kadrolaşmayı kıracak bir cevher olmalarını tavsiye ediyor ve umuyorduk. Bu konuyu, yani Kamudaki menfi kadrolaşmanın değiştirilmesi için altın bir fırsatın doğduğunu, nitelikleri ve sahip oldukları değerler re 'sen emeklilik kantarında tartılarak kanıtlanmış bir grubun, bugün Kamuda görev beklediğini, bu arkadaşların Bakanlıkların en üst kademelerindeki makamların danışmanlıklarına ve özel ihtisaslarına göre kritik görevlere getirilmesi suretiyle değerlendirilmesini, İktidarın önemli Bakanı ile paylaşmıştım. Bakanımızın heyecanlandığını ve bu şekilde görevlendirilebilecek arkadaşların ihtisasları ile birlikte isim listelerinin kendilerine verilmesini talep etmişti.

Henüz, Bakanlık kabul-ret kararlarını açıklamadan bu girişim olmuştu. Bu durumu, ASDER vasıtasıyla arkadaşlara duyurduk. Müteaddit toplantılarda, davamızın sadece ferdi haklarımızın alınması davası olmadığını, kaderin daha büyük sorumluluklar yüklediğini, verilen ferdi hakların ulvî amaçlarla devreye sokulmasını katılan arkadaşlarımızla paylaşmıştık. Fakat, talebimiz, düşüncemiz yankı bulmadı. İlgili

Bakana bir liste veremedik.
ASDER, başından beri, girişimlerini sadece mağduriyetlerin giderilmesine teksif etseydi, zannederim bu günkü sonucu alması için daha uzunca bir zaman beklemesi gerekirdi.
ASDER'in etrafındaki bir avuç insanla, Ülkemizin bu gün ulaştığı ileri demokrasi standardı yakalamasında katkısı büyüktür. Büyük davanın yanında da mağduriyetler gündeme gelebilmiştir. Başından beri Siyasî İradenin Devlet kurumlarına hakim olmasını savunmuştuk. Bu konuda riskler alarak girişimlerde bulunduk. Çoğu sivil kesim önderlerinin düşünmeye bile cesaret edemedikleri meseleleri ASDER mensupları yüksek sesle haykırmıştır. Bunlar, ferdi haklar değildi. Toplumun haklarıydı. Müslümanların hakları idi. ASDER toplumda bu girişimleri ile yer buldu.
Dolayısıyla yeni görev istemede rahatlıktan ziyade fedakarlıklar konuşturulmalı idi. Bu işin bir cephesi. Bunu değerlendirebilseydik, zannederim bu günkü sızlanmaların çoğu olmayacaktı. Maalesef bu çok önemli fırsatı kaçırdık. Hayal kırıklığına uğramadım dersem doğru söylemiş olmam. Belki fazlaca idealist düşünüyorum..!
Meselenin diğer bir boyutu:
Kışladan bir subay veya astsubayı bu gün alıp bizim arkadaşlarımızın görevlerine atasak ve bir kısım arkadaşların sızlandıkları durumla karşılaşsalar, ortalığı birbirine katarlardı. Askerin sivile bakış açısından dolayı.
Ama bizim arkadaşlarımız, uzun bir intibak devresi geçirdiler, sivil hayatın olabilecek en kötü olumsuzlukları da geçerek olgunlaştılar, piştiler nefislerini yendiler ve atandıkları görevlerde kimliği değil de hizmeti öne çıkararak görev yapmak istediler. Bunun için, çoğu uygun ortamı da bulabildiği için, atandıkları kurumlardan memnuniyetini belirtiyorlar. Ama bir kısım arkadaşlarımız maalesef o kadar şanslı olamadılar, farklı karşılandılar ve sıkıntılı durumlarla birlikte hak kayıpları da yaşadılar.

- Kurumlarda sıkıntı yaşayan arkadaşlarımıza düşen görevler varmıdır. Bu sorunların üstesinden nasıl gelmeliler?
- **Adnan Tanrıverdi:**

İnanıyorum ki, atandıkları birimlerde, uygun buldukları bir faaliyet alanında ihtisaslaşırlarsa, kısa bir zaman sonra o birimin aranan kişisi olabilirler.
Tabii ki, her sıkıntıyı tepeden verilecek talimatlarla gidermemiz mümkün olamaz. İdarenin işleyiş tarzına terstir. Sıkıntılar arkadaşlarımız tarafından meşru ve hukuki zeminlerde yapılacak girişimlerle aşılmaya çalışılmalıdır. “Sabırla koruk helva, dut yaprağı atlas olur” demişler. Arkadaşlarımızın sabır, metanet, gayret, uyumluluk ve liderlik nitelikleri ile temayüz etmelerini, kimliği değil de hizmeti ve fedakarlığı öne çıkarmalarını temenni ederim.

- Aslında uzun süredir sivil görevlerde bulunan, sivil hayatın içinde olan bu arkadaşlar neden sorun yaşıyorlar? Göreve başlayanlara ne tavsiye edersiniz?
- **Adnan Tanrıverdi:**

Zannederim sorun yaşayanların çoğunda, atandıkları birimlerin ilgisiz ve ilkesizliği rol oynamıştır. Taşra teşkilatlarındaki kadrolar merkeze nazaran daha az yeteneklidir. Merkez teşkilatında görev alınabilseydi, daha ehil kişilerle birlikte olunacaktı. Yer değiştirme sorunu yaşanacaktı, ama yerleştikten sonra kendini tatmin ve verimlilik konusunda daha etkin olunacaktı.
Ayrıca arkadaşlarımdan, atandıkları kurumlarını daha iyi tanıma, daha verimli ve uyumlu olma konusunda gayret göstermelerini tavsiye ederim.
Atamaları gecikerek maddi sıkıntı içinde olan arkadaşlarımız olduğu anlaşılıyor. Aslında ASDER'in “Sosyal Dayanışma Fonu” bulunmaktadır. Bu fon bağışlarla etkinlik kazanmaktadır. Bu fon canlı tutulabilseydi, hiçbir arkadaşımız maddi sıkıntı çekmeyebilirdi. Üzerine yoğunlaşarak gayret ettiğimiz dönemlerde, hamiyetli

arkadaşlarımız sayesinde, öğrenci bursları vererek veya ilk ayrılışlarında sıkıntıyı atlatacak miktarlarda veya iflas durumunda olanları rahatlatacak miktarlarda nakdi yardımlar yapılmıştır. Tabii bu imkân, hep hak isteyerek değil, eldekini paylaşarak mümkün oluyor. Bir zaman etrafımızda iki elin parmakları sayısında arkadaş kalmıştı. Ceplerinde ne varsa ortaya koydular. Dava yeniden canlandı. O günler ASDER için de çok zor günlerdi. Bu günlere, o zaman ki fedakâr arkadaşlarımızın hamiyetleri ile ulaştık. Onlardan Allah razı olsun.
6191 Sayılı Kanun'un çıkması aşamasında, düzeltilmesini talep ettiğimiz noksanlıklar giderilmiştir. Konjonktür müsaade etmediği için bir kısmının da ilk kanunla giderilmesi, bütün gayretlerimize rağmen mümkün olamamıştır. Bir kısmına arkadaşlarımızın da değindiği noksanlıkların giderilmesi için, 6191 Sayılı Kanun Resmi Gazetede yayınlandıktan hemen sonra, faaliyete geçilmiştir. 6191 sayılı Kanunun uygulama sonuçları belli olduğu bu günlerde de düzeltici yeni yasa taslağı hazırlanmış ve son şekli almak üzeredir. Yıl sonuna kadar ilgili birimler ile paylaşılacaktır. İlgili birimlere ulaştırıldıktan sonra da hem arkadaşlarımızla hem de kamuoyu ile yeni taslak paylaşılacaktır. Bu taslakta kapsam dışında kalanlar da kendileri için uygun imkanlar bulacaklardır.
Arkadaşlarıma çalışmalarında başarılar dilerim.

- Görevlendirmelerin sosyo psikolojik boyutlarını da Psikatrist Prof. Dr. Nevzat TARHAN'a soruyoruz. Sayın Nevzat Tarhan Emekli Kd. Albay rütbesinde iken istifaya zorlanan subaylardan. Aslında kendisi de aynı sorunları yaşamış. Aynı zamanda ASDER Başkanı. Yani mağduriyeti olanlarla kader arkadaşlığı yapıyor. Sayın Tarhan bu konuda sizin tavsiyeleriniz nelerdir. Olayın psikolojik yönlerini de göz önüne alarak bizleri ve göreve başlayan araştırma görevlilerini aydınlatır mısınız?
- **Nevzat Tarhan:**

Türk Silahlı Kuvvetlerinden (TSK) yargısız infazlar sonucu uzaklaştırılmaların en önemli yönü manevi travma etkisi idi. Çözüm ise bu manevi travma etkisinin giderilmesi idi.. Her hangi bir sebebp yokken, derin güçler tarafından birdenbire ve net olmayan gerekçelerle kapı dışarı edildiler.Bu kişiler kendi ailelerine, annelerine babalarına bu durumu izah edemediler. Çünkü gerekçeler açık değildi. Disiplinsizlik çok geniş kavramları içeriyordu. Kendi çevrelerinde bir anda hain konumuna düştüler. Kendi aileleri, anne babaları da bu gözle bakmaya başladılar. Bu travma basitçe izah edilemez. Bu travmanın bedeli para ile de ölçülemez. Aynı zamanda aileleri de bu travmayı yaşadılar. Çok küçük yaşlarda başladıkları askerlik mesleğinden bir anda dışlanmaları ve ayrılmaları uzun süreli bir travma oluşturdu.
TSK'da Ergenekon tipi yapılanma ortaya çıktıkça içinde bulunulan durum mağdurların çevresi ve kamuoyu tarafından daha iyi anlaşılmaya başlandı. Burada ASDER ve STK'ların rolü çok büyüktür. İzah etmekte zorlandığımız, ısrarla üzerine basa basa masumiyetlerini haykırdığımız. Subay ve astsubayların maruz bırakıldıkları vahim durum anlaşılmaya başlandı. ASDER bu konuda sürekli seminerler verdi, basın toplantıları düzenledi ve bu olayın yanlılığını anlatarak kamu oyunu bilgilendirmeye çalıştı. Darbelerin ideolojik boyutları sürekli gerek kamuoyuna ve de gerekse hükümetlere anlatıldı. Uzun bir mücadelenin sonunda zihinsel düşünce kodlarında olumlu gelişmeler yaşandı. Toplumsal dönüşüm sağlanabildi. 2010 Referandumu ile YAŞ kararları yargıya açıldı ve ardından çıkan uyum yasası ile Mağdur edilen Subay ve Astsubaylar bazı haklarını alabildiler. TSK'lerine geri dönemeseler de kaldıkları yerden kamu kuruluşlarında görev aldılar.
Bu durum Devletin mağdur ettiği Subay ve Astsubaylardan bir anlamda özür dilemesiydi. Yani devlet özeleştiri yaptı. Yaptığı hatayı düzeltme yoluna gitti.
TSK'da bu süreçte yargısız infaz yapılamayacağını, Türkiye'nin ve Dünyanın değiştiğini

TSK içinde yuvalanmış genç dinazorlar anladı. TSK kanun çıkma aşamasında fazla direnç göstermedi. Bu aynı zamanda TSK'nın da kendi evlatlarından özür dilemesiydi. 2.li kararnameler ile ilişikleri kesilen Astsubaylar ve 3'lü kararnamelerle ilişikleri kesilen Subaylar bu kanundan yararlanamadılar. Ayrıldıklarında yargı yolu açık olmak kaydı ile çıkarıldılar, ama o dönemde yargı politize edilmişti. Yaptıkları başvurulardan sonuç alamadılar. 6191 sayılı yasa kapsamında da tekrar yargıya başvurdular, ama sonuç değişmedi. Pek çok subay ve astsubaya ilk ayrıldıklarında 2'li ya da 3'lü kararname ile ayrıldıkları halde yargı yolunun kapalı olduğu imajı verildi. Pek çoğuna ayrılış evrakları verilmeden kapı dışarı edildiler. Ne yapacaklarını bilemez halde kapı önüne kondular yani.
Aynı şekilde ayrılan Askeri öğrenciler var. Onların da durumları aynı. Haklarını arayacak merciler politize edildiğinden mağdur durumdalar. Bunların da hakları iade edilmeli ve mağduriyetleri giderilmelidir.
Bu durumda olanların haklarını alabilmeleri için sivil yarıda yeniden yargılanmalılar. Yani hakem prosedürü işletilmeli. AİHM yolunun açılması gerekiyor.
ASDER'in demokratik mücadelesi ve STK'ların bu yönde mücadelesi eksik kalan hakların da alınması konusunda etkili olacağını düşünüyorum.
Bu konu belki yeni bir yasa ile beklide yeni anayasa sürecinde çözülecektir.
O dönemdeki yargıda haksızlığa uğradığı düşünülen hususlarda sivil yargıda tekrar yargılanması yolunun açılması gerekmektedir.
Yasadan yararlanarak göreve araştırmacı statüsünde başlayan değerli arkadaşlara TSK'da gösterdikleri performanslarını sivil kurumlar da da aynen sergilemelerini, travmalarından kurtulmalarını ve bu imkanları iyi değerlendirmelerini temenni ederim. Bazı sıkıntılar olabilir, ama arkadaşlarımız kazandıkları tecrübe ve bilgi birikimleri ile bunları aşacaklardır.
Değerli araştırma görevlisi arkadaşlara yeni görevlerinde başarılar diler verdikleri değerli röportajlar için teşekkür ederim. Aynı zamanda ASDER Onursal Başkanı E. Tuğgeneral Adnan Tanrıverdi'ye ve ASDER Başkanı Psikiyatrist Prof. Dr. Nevzat Tarhan'a katkılarından dolayı kendim ve göreve başlayan araştırma görevlisi arkadaşlar adına teşekkür ederim.
Sıkıntısı olan araştırma görevlilerine ve onlarla beraber uzun yıllar çalışacak olan iş arkadaşlarına bir ışık tutabildi isek ne mutlu bize.

Birinci Bölümü okumak için TIKLAYINIZ
İkinci bölümü okumak için TIKLAYINIZ

Ahmet TÜRKAN – 14.01.2012

ASDER'İN ANKARA GEZİSİ VE YENİ YOL HARİTASI

(ASDER) Adaleti Savunanlar Derneğini temsilen aşağıdaki heyet, 18 OCAK 2012 tarihinde Ankara'da Başbakan Yardımcısı ve Devlet Bakanı Sayın Bülent ARINÇ'ı ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Sayın Faruk ÇELİK'i ziyaret etmiştir.

Asder Onursal Başkanı E.Tuğgeneral Adnan TANRIVERDİ ile yaptığımız görüşmede özetle aşağıda bahsedilen konularda görüşmeler yapıldığından bahsetmiştir. Gayretleri için Sayın Tanrıverdi'ye teşekkürlerimizi sunuyoruz.

ZİYARET HEYETİ:

ASDER Onursal Bşk. ve SADAT Ynt. Kurul. Bşk. E. Tuğg. Adnan TANRIVERDİ

ASDER Üyesi ve SADAT Ynt. Kurul. Bşk. Yrdc. E. Kur. Alb. Fethi KIRAN

ASDER Genel Sekreter. Yrd. E. Öğrt. Bnb. Selahattin ARSLAN

ASDER Huk. Danışmanı E. Hak Alb. Yusuf ÇAĞLAYAN

ASDER Ankara Şb. Bşk. E. P. Alb. Şahin AKDOĞAN

ASDER Üyesi E. J. Kur. Alb. Kemal ŞAHİN

ASDER Bursa Şb. Bşk. E. Öğrt. Alb. Arif ÇELENK

ASDER Gnl. Sekr. ve SADAT Ynt. Kur. Üyesi E. Tnk. Bçvş. Nurettin YAVUZ

ASDER Üyesi E.Dz.SAT Kom. Bçvş. Dr. M. Naci EFE

Başbakan Yardımcısı ve Devlet Bakanımız Sn. Bülent ARINÇ ile, Danışmanlarının da bulunduğu bir ortamda, uzun bir toplantı gerçekleştirilmiş ve 6191 Sayılı Yasanın Kapsamı dışında kalan askerlerin mağduriyetlerinin giderilmesi için hazırlanan yasa taslağı ile ilgili bilgi arz edilmiştir.

Başbakan Yardımcımız toplantıya, tasarı sureti ile birlikte gelmiş ve takdim edeceğimiz hususlar hakkında da önceden bilgi sahibi olduğu anlaşılmıştır.

Mağduriyetler ayrıntılı arz edilmiş, özellikle darbe dönemlerinde darbecilerin, darbeci zihniyete aykırı Silahlı Kuvvetler mensuplarını darbeci mekanizmaların içinde öğüterek tasfiye ettiklerini ve Silahlı Kuvvetler dışına bırakılan bu kişilerin de toplumdan tecrit edilerek bu olağan üstü dönemlerin en büyük mağdurları olduğunu, darbe dönemleri geçtikten sonra, mağdur olan sivil Kamu görevlilerinin zararları bir şekilde telafi edilirken, asker Mağdurlara sahip çıkılmadığı hususu belirtilmiştir.

Başbakan Yardımcımız, mağdurlar arasında önemli bir sayıya ulaşan re'sen emeklilik işlemlerinin yargıya açık olmasından dolayı farklı bir durum olduğunu, Anayasal bir kurum olan Askeri Yüksek İdare Mahkemesine başvurma hakkı olduğundan, bu Mahkemenin Kararlarının çıkarılacak bir yasa ile yok sayılmasının doğru olmayacağını, bu nedenle, tasarının yasalaşması için vaktin erken olduğunu ifade etmişlerdir.

Askeri idari yargıya başvurma hakkının var olmasına rağmen, işleme dayanak olan disiplinsizlik belgelerinin oluşturulması ile Yargının yapısı göz önünde bulundurulduğunda, işlemlerin haksız ve mağduriyetlerin söz konusu olduğu hususu, tarafımızdan tekrar ifade edilerek, ASDER 'in zamanını kollayarak, tasarının tekrar kendilerine sunulacağı ifade edilmiştir.

Çok sıcak bir ortam içinde ve samimi bir havada cereyan eden ziyaret sırasında Derneğimizin plaketi de kendilerine takdim edilmiştir. Faydalı ve somut mesaj veren bir toplantı olmuştur. Toplantı sırasında, ASDER dışındaki bazı oluşumların girişimleri hakkında Sn Başbakan Yardımcımız tarafından serzenişte bulunduğundan 6191 Sayılı

kanun dışında kalan ve mağdur olan arkadaşlarımızın, mağdur edenleri bırakıp da mağduriyeti kaldırma çabası içinde olanları suçlar tarzdaki yanlış girişim, söylem ve davranışları davaya zarar verdiği mesajı alınmıştır.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanımız Sayın Faruk ÇELİK'e, Derneğimize katkılarından dolayı kısa süreli nezaket ziyaretinde bulunulmuş, Çok sıcak bir ortam içinde ve samimi bir havada cereyan eden ziyaret sırasında Derneğimizin plaketi de kendilerine takdim edilmiştir.

SONUÇ VE YENİ YOL HARİTASI:

ASDER Camiasının ve yasa tasarısı kapsamındaki bütün mağdurların, tek irade altında kenetlenerek, mağduriyetlerin giderilmesi için yoğun çaba göstermesi gerekmektedir. Bu çaba gösterilirken, fert fert Subay, astsubay, askeri öğrenci ve uzmanların re'sen emeklilik işlemlerinin ve emekliliğe zorlanmaların, neden haksız olduğu anlatılmalıdır. Haksızlığın neden giderilmediği veya YAŞ mağdurlarına verilen hakkın kendilerine neden verilmediği gibi sorularla, haksızlığı giderecek makamlar ve iradenin sorgulanması yerine, varsa bir haksızlık, ferdi mağduriyetlere sebep olan bu haksızlıkları yapanlar hedef alınmalıdır.

Önümüzdeki süreç için bir yol haritası ve hukuki mücadele stratejisi tespit edilmeli ve kanaviçe işler gibi bu yeni süreç kullanılmalıdır.

YAŞ Mağduriyetinin giderilmesi için ASDER 'in, geçtiğimiz dönemde yaptığı uygulamaya benzer bir uygulama da önümüzdeki dönemde yapılmalıdır.

ASDER 12 Eylül 2010 Referandumunda Sivil Dayanışma Platformunda aktif görev almış; Verdiği temsilciler, bu platform üyeleri ile birlikte il il dolaşarak, Anayasa Değişikliğinin neden gerektiğini kendi penceresinden anlatmış, Anayasa Referandumuna açık ve aktif destek vermiştir. Sonra, Anayasa'nın 125. Maddesi 12 Eylül 2010 Referandumunda değiştirilerek, Disiplinsizlik ve Ahlaki Durum nedeni ile yapılan Re'sen emekliliklere yapılan işlemler yargıya açık hale gelmiştir. Bundan sonra da 6191 Sayılı Yasanın çıkarılması sağlanmıştır.

Şimdi de benzer bir durum bulunmaktadır. Yeni Anayasa hazırlanmaktadır. ASDER yeni Anayasa için önerilerini ilkeler bazında TBMM 'ne sunmuştur.[1]Öneriler içinde Askeri Vesayetin son bulması ve Askeri Yüksek Yargının kaldırılarak Sivil Yüksek Yargı ile birleşmesi için ilkeler de yer almaktadır.

Gerek Yeni Anayasa çalışmaları safhasında, gerek iktidarın savunduğu şekliyle hazırlanan Yeni Anayasa tasarısının tanıtımı safhasında, gerekse oylanmasında aktif destek vererek, Yeni Anayasanın yasalaşmasına, ASDER, Mağdurlar kitlesi ile birlikte pozitif katkıda bulunmalıdır.

Bu gayretlerle Yeni Anayasa kabul olduktan sonra, Askeri Yüksek Yargının kaldırılmasını gerekçe göstererek, Asker Mağdurların, mağduriyetlerinin kaldırılması ile ilgili tasarının yasalaşması tekrar siyasi iradeden talep edilmelidir. (21 Ocak 2012)

Ahmet TÜRKAN – 23.01.2012

KUDÜS'TEN GERİYE KALANLAR-1

27 - 30 Ocak 2012 tarihleri arasında Kudüs'e seçkin bir grupla birlikte seyahatimiz oldu. Kudüs'ü hüzünlü bulduk, hüzünlü bıraktık. Filistinli kardeşlerimizle 4 gün de olsa dert ortağı olmaya onların dertlerini, sorunlarını benimseyip nasıl bir çözüm bulunabilir diye maddi ve manevi yollar aradık.
Kudüs deyince elbette Mescid-i Aksa düşünülmeli. Mescid-i Aksa dua mekanı, namaz mekanı. Mescid-i Aksa haremi içinde yer alan Kubbetussahra ise Bediüzzaman Hazretlerinin deyimi ile "arşa açılan kapı".

144.000 metre karelik açık ve kapalı mekanları ile tam bir kutsal mekan Mescid-i Aksa Haremi.
Ocak ayının son haftasını ikmal ettiğimiz dönemde soğuk hava ile gidip soğuk ve karlı bir ortamda döndük. Kuzeyin kışı Mübarek beldeleri de etkisi altına almıştı, lakin içinde bulunduğumuz manevi durumda çok ta umursamadık.
Filistin bölgesinde kalan Mescid-i Aksa'ya ulaşmak için elbette sorunlu kapılardan geçmemiz gerekiyordu. Uluslararası kurallar ve bölgesel pozisyonlar bu durumu gerekli kılıyordu. Önce Tel Aviv havaalanına indik. Pasaport kontrollerinden sonra serbest bölgeye geçtiğimizde bir kısım Türkiyeli Yahudi'nin ellerinde çiçekler ve içlerine birkaç çikolata ve ziyaretimiz sebebi ile bilgilendirme notlarının bulunduğu küçük poşetlerle karşılandık.
Sebeb-i ziyaretimizi gayet iyi biliyorlardı, bu ziyareti kendi lehlerine çevirme gayretleri vardı. Türkiye özlemleri gözlerinden okunuyordu. Emir verildi geldik, ama burada da sıkıntılar var elbette diyerek masumiyet göstergeleri sunmaktan geri durmadılar. Yani daha sonra karşılaştığımız, dünyanın pek çok yerinden emrivakiler ile toplanılmış diğer Yahudiler gibi. Bu seremoni kısa sürdü, yine bekleriz daha çok bekleriz temennileri ile apron binasını terk edip otobüslere bindik. Artık Kudüs ve elbette ki Mescid-i Aksa yolundayız.
Yahudiler kendi yerleşim alanlarında bir karış toprağı es geçmemiş ve tarım alanı haline çevirmişler. Yeni ve lüks binalar yapmışlar. Yol boyu izlenimlerimiz sürdü. Önce Batı Kudüs bölgesine vardık. İlk izlenim Kudüs'ün hiç de küçük ve geri bir görüntüsü yok dedirten cinstendi, Filistin halkının yaşadığı Doğu Kudüs bölgesine geçince işler değişti. Evlerin görüntüsü daha bir eski, daha bir fakir di. İlerleyen günlerde sebebini gayet iyi anladık. Çünkü yeni bina inşaatına izin verilmiyor, restorasyon yaptırılmıyor.

Sadece içine boya badanaya izin veriliyordu. Yani kendi bölgelerinde esir idiler. Zaten ekonomik kıskaca alındıkları için fakir düşmüşlerdi.
Konaklayacağımız otele varıp hızlı bir kahvaltıdan sonra yaklaşmakta olan Cuma namazına yetişmek için bize tahsis edilen otobüslere tekrar Cuma ve Mescid-i Aksa heyecanı ile bindik.
Doğu Kudüs'ün taş sokakları ve taş binaları ve dar sokaklarını geçerek Mescid-i Aksa'nın da içine bulunduğu Eski Şehir olarak adlandırılan ve etrafında Kanuni Sultan Süleyman tarafından yaptırılan 4.000 mt'lik surlar ile çevrili çarşı kapısında durduk. Bundan sonrası yürüme mesafesi idi. Filistinliler sanki bizi tanımışlardı.
Türkiye, Türkiye tezahüratları ve selamlaşmalarla Mescid-i Aksanın ilk kapısına vardığımızda Yahudi askerin beni işaret ederek yüksek sesle "muslim" yani "Müslüman mısın" hitabını duyunca sinirlerim biraz gerildi. Aynı asabiyetle ben de ona "muslim" diye cevap verdim ama yüzüne bakmadan Mescid-i Aksa kapısından içeri girdim. Çok şükür nasip olmuştu. Önce Kubbetüssahra ardından Kıble Mescidi (Pek çok kaynakta Mescid-i Aksa olarak anılmaktadır) gözlerimizin önündeydi.

Cuma günleri Kubbetüssahra hanımlara tahsis edildiğinden ekibimizde bulunan hanımları Kubbetüssahraya bırakarak Kıble Mescidine doğru yürümeye devam ettik. Güneşli fakat soğuk bir gün. Açık kapalı tüm mekanlar dolu idi. Kıble Mescidi'ne girebilmek ümidi ile girişine kadar yürüdük fakat hutbe başladığından ve içeride adım atacak yer kalmadığından ayakkabılıkta kendimize secde edecek yer bulabildik. Mescid-i Aksa'da hutbeler uzun ve heyecanlı. İmamın gür sesi hoparlörlerin de yardımı ile her yerden gayet iyi duyulabiliyor.
Cuma namazından sonra tur rehberimizi dinlemek üzere toplandık. Mesci-di Aksa neresi, Mescid-i Aksa Haremi ne demek, Kubbetüs Sahra'nın önemi gibi uzun tafsilatı dinledik ve notlar aldık. Fotoğraflar çekildik.
Filistin'nin masum yüzünü ilk defa derinden hissettim. Namaz çıkışı etrafımızı dolduran fakir çocuklar, hanımlar zekât ve sadaka taleplerinde bulunuyorlardı. Elerimizde olanlardan mümkün olduğunca vererek bir nebze de olsa gönüllere su serpmeye çalıştık ama bu geçici bir şeydi. Aç olana ekmek vermek o an için tamamdı ama ekmek kazanmanın yolunu açmak ve göstermek gerekiyordu. İşte bu kısım cidden sıkıntılı idi.

Hani ekmek aslanın ağzında derler ya. Aslan ekmeği almış ama ortada yok. Yaklaşmak, bulmak mümkün değil. Yaklaşılsa belki alınacak ta aslan ortada yok. O vaziyet. Sonraki günlerde bu durumun gerçek sebebini öğrendik. Çektirilen sıkıntılar Filistinlilerin vatanlarını terk etmeleri için kasıtlı yapılıyor. Eski Kudüs sınırları içinde 1500 kişi kalmış. Onların da uzaklaşmaları için Yahudiler olanca eziyeti zulmü uyguluyorlar. Kudüs'e ilk girdiğimizde görmüş olduğumuz manzara ve ilk intibaın arkasında korkunç bir zulüm var ve dünya buna sessiz. Batının ileri karakolu hükmünde olan İsrail Filistin nazarında aslında İslam aleminden hıncını çıkartıyor. Daha neler öğreneceğiz Filistin'in masum gönlünden ileride aktaracağım.
Mesci-di Aksa Kabe'nin inşaatından 40 yıl sonra yapılmış. Yani ilk bina da Âdem (a.s.) tarafından yapılmış. Sonraki yıllarda Süleyman (a.s.) tarafından tekrar yapılmış ve halk arasına Süleyman Mabedi olarak anıla gelmiş. Ama insanlar nedense hep Süleyman Mabedi olarak biliyorlar. Daha sonra Müslümanlar Kudüs'ü fethettiklerinde şu anda mevcut Kıble mescidini, Kubbetüssahrayı ve Kıble Mescidi'nin zemininden merdivenlerle inilen, içinde 13.000 kişiden fazlasının namaz kılabildiği Mervan Mescidini. Kıble Mescidi Mesci-di Aksa olarak bildiriliyor ama Mescid-i Aksa tüm alanın adı olarak bildirildi. Yani açık kapalı mekanları ile 144.000 metre karelik alan. Bu alanın tamamı da surlar ile çevrili. Yahudilerin asıl amacı hali hazırda Kıble Mescidi denilen ve Cuma namazını kıldığımız mescidi bir şekilde yıkıp kendi hayallerini kurdukları Süleyman Mabedini tekrar inşa etmek. İkinci durağımız Mervan Mescidi oldu. Doğu surlarına sınır ve Mescid-i Aksa ana zemininden merdivenlerle iniliyor. Kemer kubbelerle bağlanmış hoş bir mimarisi var. Ziyaret namazlarımız kılıp dualar ettikten sonra tekrar geri döndük ve bu sefer Kubbetüssahra camisine doğru devam ettik. Kubbetüssahra Mescid-i Aksa hareminin tam ortasına inşa edilmiş. En önemli sırrı burası aynı zamanda Peygamber Efendimizin (a.s.m) Miraca yükseldiği yer. Miracın başlangıcında ayak bastığı Muallak taşı da Kubbetüssahra'nın tam ortasında. Yani muallak taşı Mescid-i Aksa hareminin tam ortasında yer almakta. Kubbetüssahra da Halife Mervan zamanında inşa edilmiş. Osmanlılar zamanında ise dış kısmında görülen üzerinde Yasin hattı bulunan İznik çinileri ile bezenmiş. Osmanlı'nın gayretlerini bugün görmek mümkün. Kubbetüssahra'nın içine girdik ve Muallak taşını gördük. Ziyaret namazlarımızı kılıp dualar ettik. Tek kelime ile Muhteşem. İşte burası Arşa açılan kapı. Miracın başlangıç yeri. Özel ilgi gösterilen Peygamber Efendimizin tüm Peygamberlerin imamı olup namaz kıldırdığı ve kıldığı mekân. Muhteşem bir atmosfer. İkindi namazlarımızı Kubbetüssahra'da kıldık. Daha ziyaret edilecek çok mekân var. Fırsat buldukça gelmek niyeti ile ayrıldık. Batı duvarının bulunduğu aslında Burak

duvarı denilen Yahudilerin Ağlama Duvarı dedikleri tarafa geçtik. Uzaktan izlemekle iktifa edip sadece bilgi aldık. Bazı arkadaşlarımız yakından görmek istedilerse de çok fazla yaklaşmalarına özellikle kendi giydikleri fötr şapka ve kipa olmadan yaklaşmaya izin verilmezmiş, onu da izlemiş olduk. Dikkatimizi çeken girişin yanında derme çatma inşaat elemanları ile kapatılan mekân oldu. Bilgilerimizi gördüklerimizle birleştirince Yahudilerin Mescid-i Aksa'nın alt tarafına doğru kazdıkları tünellerin başlangıç yeri olduğunu anladık. Tabelasında Ağlama Duvarının restorasyonu ibareleri vardı, ama niyetleri belli. Tünel ile ağlama duvarı restorasyonunun herhangi bir alakası yok. İnşaattan anlayan herkes ne manaya geldiğini ilk bakışta bu niyeti de anlayabilir.
Devamı gelecek…
Ahmet TÜRKAN –11.02.2012

KUDÜS'TEN GERİYE KALANLAR-2

Birinci bölümün son kısmında ağlama duvarından ve Süleyman Mabedi arayışları yüzünden Mescid-i Aksa'nın altına kazılan duvarlardan bahsetmiştim.

Bu noktada Tel Aviv havaalanında elimize Türkiyeli Yahudiler Birliği tarafından verilen bildirinin içeriğinden bahisle gördüklerimin bildiri ile olan alakasızlığını anlatmak istiyorum. Elimize tutuşturulan bildiriden alıntılar yapacağım, cevaplar bölümlerin altında olacak.

"*Türkiye'nin güzide kişilerinden oluşan bu nezih topluluğu Kudüs-Yeruşelayim eksenli dostluk köprüsü girişimini, İsrail'de yaşayan ve sayıları 80.000 civarında olan Türkiye kökenliler adına büyük bir sevinçle karşılıyoruz. Ne tesadüftür ki, İsrail'e vardığınız bu gün, bizlerin en hassas olduğu bir tarihtir. 27 Ocak, İkinci Dünya Harbi yıllarında Nazi Almanya'sı ve işbirlikçilerinin Yahudi milletine reva gördüğü fecaatler ve 6 milyon Yahudi'yi katlettiği Nazi Soykırımını anma günüdür.* **(Bu kısma özellikle daha sonra dikkatinizi çekeceğim)** *Ziyaret edeceğiniz yerler, her üç semavi dinin, Musevilik, Hristiyanlık ve İslamiyet'in en kutsal saydığı toprak ve anıtlarla doludur. En büyük dileğimiz, bu bölgenin en kısa zamanda barışa kavuşmasıdır.* **(Dikkat)**

-Birinci dikkat etmenizi isteyeceğim konu Türkiye'den İsrail'e göç edenlerin ve sonrada çoğalanların sayısının 80.000 kişi civarında olması ilginç. Bu konuyu birisine sordum. Emir erildi geldik diyor. Yani mecburi ikamet. İkincisi Nazi Almanya'sında zulme maruz kaldıklarını söyleyen Yahudiler şu anda Filistin'de daha beterini yapıyorlar. Kadın, erkek çocuk yaşlı demeden. Gazze'de uygulanan ekonomik ambargonun boyutları korkunç derecelere ulaşmış durumdadır. Nazi Almanya'sından şikâyet eden Yahudiler Gazze'ye yardım götüren Mavi Marmara'da 9 vatandaşımızı katlettiler. Buna cevap verememektedirler. Çünkü verecek cevapları yok. Kendilerini masum göstermenin uyguladıkları zulüm politikası ile tam zıt olması aslında Nazi Almanya'sında tam olarak ne olduğunun yeniden incelenmesini gerektirir.

Hz. Ömer Kudüs'ü fethettiği zaman Kudüs Papazı Kudüs'ün anahtarını bugün Kıyamet Kilisesi olarak anılan Hz. Meryem ve Anne Babasının kabirlerinin olduğu yerde teslim etmek istiyor. Hz. Ömer'in deve üzerinde devesine yardımcısı ile sıra ile binerek yaptığı yolculuk sonrasında vardığı Kudüs'te şehrin anahtarını Kıyamet Kilisesinde teslim alıyor. Namaz vakti olduğunda namazını kıyamet kilisesinin dışında kılıyor. Sebebini sorduklarında "Ben bauda namaz kılarsam Müslümanlar burayı cami yapmak isterler, burası böyle kalsın" diyor. Daha sonra namaz kıldığı mekâna küçük bir cami yapılıyor. Tam kıyamet kilisesinin karşısında bu yer. Yani hassasiyet sizde değil, Müslümanlarda. Oraları muhafaza eden Yahudiler değil. Müslümanlar. Hristiyanların yakıp yıkmalarından bahsetmek istemiyorum.

50 yılı aşan geçmişi ile" İSRAİLDEKİ TÜRKİYELİLER BİRLİĞİ" adlı derneğimiz bu ülkede yaşayan Türkiye kökenlilere faydalı olmak, Türkiye'de benimsediğimiz dil ve kültürü bu ülkede canlı tutmak ve Türkiye İsrail dostluğuna katkıda bulunmak amacındadır. Türk İsrail dostluğuna katkılarımızdan dolayı birkaç yıl önce, Türkiye Dışişleri Bakanlığı tarafından Üstün Hizmet Ödülü ile onurlandırıldık.

-**Basit aldatmaya yönelik faaliyetler. İçeride dönen dolapların anlaşılması için gidip mağdurları görmek, içlerinde dolaşmak, yaşam mahallerindeki sefaleti incelemek gerekir. İsrail tarafındaki refahın zerresi bile yok Filistinlilerin yaşadığı**

yerlerde. Ne tarla, ne bostan. Ağaç dikilmesine bile izin vermeyen İsrail bu bahsedilen ödülü nasıl ve nerede aldı. Düşünmek lazım.

Son iki yıldır Türkiye ile İsrail arasındaki politik anlaşmazlık içinde olmalarının üzüntüsünü en çok hissedenlerin başında bizler gelmekteyiz. Çünkü bu ilişkilere politikadan uzak, insani ve kültürel boyutlar eklemeğe çalışmış bir topluluğuz.

-Türkiye Filistin'deki yarayı gördü. Aklı selim ile bakmaya başladı. Durun dedi. Filistin'e yardım etmek isteyen yardım gönüllülerinin katledilmesine sessiz kalmadı. 9 vatandaşımız katledilirken susup sizin insafınızı mı bekleseydi? O zaman tatmin olur muydunuz? Kültürel bir toplum tavrını hiç takınmadınız ki.

Mescid-i Aksa'da namaz kılmak isteyen Filistinli Müslümanın pasaportunu almak ne demek? Kapıdan girenlerin üzerini aramak ne demek? Uzunca bir süre namaza devam edene giriş yasağı koymak ne demek? Mescid-i Aksa'yı 1000 kamera ile gözetip herkesi fişlemek ne demek? Böyle bir psikoloji altındaki Filistinli Arabın yaşamını nasıl zehir ettiğinizin farkında mısınız? Hasbel kader komşusuna giden, evinden birkaç gün uzak yaşayan Filistinlinin evini asker zoru ile işgal edip bir Yahudi'ye peşkeş çekmek ne demek? Siz bunları hangi kültürün etkisiyle yapıyorsunuz. Hangi kültürden besleniyorsunuz. Buna elbette cevap veremeyeceksiniz. Cevabını vereyim. Tahrif ettiğiniz Talmut öğretilerini kültür olarak alır başkasına hayat hakkı tanımazsanız bu size memnuniyet verir. Peki adil mi? Geldik gördük. Adalet yok. Zulüm had safhada. Türkiye buna seyirci kalmak istemediği için politik sıkıntılardan bahsediyorsunuz. Ne yüzle?

Türkiye'yi İsrail'de temsil eden diplomat, subay ve Üniversite mensuplarına her zaman ilgi gösterdik, onları derneğimizde ağırlayıp fikir teatisinde bulunduk. İsraillilerin gözünde Türkiye'nin yeri bambaşkadır. Türkiye'yi ziyaret etmemiş, Türkiye'de gördüğü güzellikleri, misafirperverliği anlatmayan, yemeklerinin tadını sevmeyen İsrailli bulmak çok zordur. Yahudilerin Türklere olan saygısı, Osmanlı'da ve Türkiye Cumhuriyeti'nde 5 asrı geçen bir devirde yaşadıkları beraberlikten, karşılıklı saygıdan ve de dinlerini, geleneklerini, dillerini koruyabilmiş olmalarından kaynaklanmaktadır.

-Osmanlı size dininizi yaşamayı serbest bıraktı. Kimsenin dinini zorla değiştirmedi. Dini mekanlarınızı aksine ihya etti. Kudüs'te ve diğer ziyaret ettiğimiz mekanlarda gördük. 3 dinin kutsal mekanlarının kahır ekseriyeti Müslümanlar tarafından yapılmış. Bu kısımları ilerideki bölümlerde ziyaret noktaları ile ilgili kısımlarda anlatacağım.

Ne yazık ki İsrail devleti kurulduğundan bu yana, dış basına ve yayın araçlarında İsrail'in komşuları ile olan politik anlaşmazlığı ve silahlı mücadeleyi, Filistin Araplarına, hatta İslam dünyasına karşı bir mücadele şeklinde gösterme eğilimine rastlanıyor. İsrail'e ve de komşumuz olan Filistinlilere yapacağınız bu kısa ziyarette bu değerli grubunuzun en iyimser ve en doğru izlenimleri edineceğinize inanıyoruz.

-Burada ciddi bir şekilde durmamız gerekiyor. Basın Yahudilerin etki alanın altındayken bile yaptığınız zulüm artık kaldırılamaz boyutlarda dile getiriliyor sa bunu saklayamadığınızdandır. Siz Filistinlilerle silahlı mücadele etmiyorsunuz. Filistinlileri yok ediyorsunuz. Çünkü Filistin'in ordusu yok. Silahı yok. Siz sivilleri çocukları katlediyorsunuz. Eğer asayiş problemi varsa emniyet güçleri bu sorunu çözer. Ama elinde silah olmayan insanlara en ağır silahlarla saldırıp yok etmek masum bir mücadele olarak anlaşılamaz.

Yazımın burasında dünyaya adalet !!!!! dağıtmak için kurulduğu söylenen Birleşmiş Milletlere sesleniyorum. Neden adaletten sapıyorsunuz. Neden Müslümanların uğradığı zulme seyirci kalıyorsunuz.

İslam Ülkelerine sesleniyorum. Neden sesiniz çıkmıyor. Orada akan kan kimin. Neden Filistin'in ordusu, askeri silahı yok. Bu ko9nuları neden dile getirmiyorsunuz. Kukla yönetimleriniz birer birer yıkılıp giderken gerçekleri anlamanızın artık faydası olmayacak.

İsrail ve Filistinliler arasında anlaşmanın gerçekleşmesinde, Türkiye kamuoyunun çok önemli katkısı olacağına da inanıyoruz. 1949'dan beri İsrail'i tanımış ve ilişkilerini stratejik iş birliği düzeyine getirmiş bu iki ülke arasında zaman zaman anlaşmazlıklar olsa da geçicidir. Biz buna inanıyoruz. İsrail'de hiçbir milletten, dinden, inançtan nefret söz konusu değildir.

-Türkiye'nin ABD'nin yönlendirmesi ile İsrail'le stratejik ortaklığa girdiği doğrudur. Yalnız dikkat edilmesi gereken sonuçta Türkiye'nin uğratıldığı zarar ve ziyanın boyutlarından hiç bahsedilmediğidir. En basitinden İnsansız Hava Aracı alımında sergilediğiniz iki yüzlü tavırdır. Teslimatları zamanında yapmayarak verdiğiniz sıkıntılardır. Silah revizyonlarında bilgisayar sistemlerine koyduğunuz gizli yazılımlar neticesinde silah modernizasyonunun bir işe yaramadığıdır. Hiçbir dinden inançtan milletten nefret söz konusu değildir derken tarih bilincimizi unutuyorsunuz.

Şimdi sırası ile bir kısmını anlatayım. Kaç Peygamberi öldürdünüz. Kendinizden olmaya kaç kişiyi katlettiniz. Filistin'de akan kanı nasıl izah edeceksiniz. El-halil'de yaptığınız duvarlar dostluk duvarları mı? İsrail bölgesine geçenlerin pasaportlarına el koyarak yaptığınız dostluk göstergesi mi. Filistinli esnafa dükkanlarını kapattırarak sefalet çekmelerinin sağlamanız sevgiden dolayı mı? Filistin bölgelerine uzanan yol boylarında askeri kontrol noktaları, sivillerin üzerine silah doğrultmalar sevgi göstergesi mi? Ramallah ile El Hanin arasına çektiğiniz utanç duvarları sevgi göstergesi mi? Biz bunları gördük. Yaşanan sefalete tanıklık ettik. Şimdi bir kez daha dile getiriyoruz.

Gazze'deki insanlık dışı abluka sevgi nişanesi mi. Mavi Marmara ile yardım götüren vatandaşlarımızın 9 tanesini sevgi gösterileri sırasında mı katlettiniz?

Filistin ve halkı yok olma üzere ey zalim dünyanın zalim yöneticileri. İslam dünyasına karşı koruyup gözettiğiniz İsrail orada katliam yapıyor. Birleşmiş Milletler ve onun vesayetinde olan diğer devletler seyirci. Filistin bilerek dünya üzerinden siliniyor.

İnşaat yapmalarına, evlerini dekore etmelerine bile izin verilmiyor. İsrail yerleşim birimlerinde dev iş ve inşaat makineleri ile sürekli inşaatlar, dev alış veriş merkezleri yükselirken, Filistin bölgesi harap. İnşaatlar yok. Sokakta boyacı bile yok. Tüm bunlar dostluktan mı?

İlahiyatçılar, İslamiyet ile Museviliğin birbirine en yakın Tek Tanrı dinleri olduğunda birleşmektedirler. Dolayısıyla İsrail'in komşularıyla mücadelesini DİN yörüngesine oturtmak, Kudüs (Yeruşalayim)'de iç içe olan üç dinin kutsal yerlerine İsrail'in zarar vermek istediğini iddia etmek kadar büyük bir hata olamaz. İsrail ve Türkiye'nin Ortadoğu'da iki büyük demokrasi ve pek çok ortak çıkarları olması bakımından yetkililerin karşı tarafı düşman yerine farklı görüş sahipleri olarak göstermesi ve bu görüş farklılarını yenmeye çalışmaları gerektiğine inanıyoruz.

-Sizin ilahiyatçılarınız size İslama çok yakın olduğunuzu söyleyebilirler. Bizim İlahiyatçılarımız durumun farkındalar. Kutsal kitabınızı tahrif ettiğinizi, uydurma kitabınızda Pergamberlere bile iftira attığınızı biz biliyoruz. (burada tafsilata girmek istemiyorum. Merak edenler Eski Ahid'in Davut (a.s.) ile ilgili bölümünü okuyabilirler. Sonra da Kur'an'da geçen kıssa ile kıyaslayabilirler. Nasıl bir iftira

atılmış o zaman anşalılacaktır) Kudüs'te 3 dinin kutsal mekanları hala duruyorsa bu sizden değil, İslamın Yani Müslümaların hoş görüsündendir. Kazdığınız tünellerle Mesci-di Aksa'yı yıkmaya çalıştığınız gözlerimizle gördük. Tamiri gereken mekanların tamiratlarını yaptırmayıp yıkılmalarını sağladığınızı gözlerimizle gördük. İslam izlerini silmeye çalıştığınızı bizzat müşahede ettik. Hangi hoşgörüden bahsediyorsunuz. Hoş görü sonucunda mı Kan ve gözyaşı akıyor?

Çok ilginç olacağından emin olduğumuz bu kısa gezinizden sonra Türkiye'ye yepyeni ve olumlu izlenimlerle döneceğinize eminiz."

-Evet gerçekten çok güzel izlenimlerle döndük. Hakikatleri kendi gözümüzle gördük. Filistinlilere yapılan zulmün boyutlarını anlama imkanımız oldu. Onun için buradan duyurmak vazife oldu. Duyun ey dünya Filistin yok ediliyor. Kutsal Mekanlar yok ediliyor. Bir insanlık dramı yaşanıyor Filistin'de.

Devamı gelecek…

Ahmet TÜRKAN –18.02.2012

KUDÜS’TEN GERİYE KALANLAR-3

Kudüs seyahatimizi uzun uzun anlatmaya çalışmamızın, gündemde tutmamızın elbette bir amacı var.

Filistin dramına dikkat çekmek elbette. 1917’de Gazze savaşını kaybettiğimizde yetim bıraktığımız evlatlarımız, kardeşlerimiz oralarda yaşam mücadelesi veriyor.

İngiliz’in Filistin’in bağrına bırakıp kaçtığı gayrimeşru çocuk yaramazlık üstüne yaramazlık yapıyor.

Birleşmiş Milletler her yerde var….da …

Neden Filsitin’de yok…?

Nedeni basit.

Filistin MÜSLÜMAN…

Filistin garip,

BM onun için sadece seyrediyor. Hatırlar mısınız? .. 11 Eylül İkiz Kulelerin yıkılmasından sadece günler öncesinde BM’de İsrail’i kınama kararı alınmıştı. Kınama kararı ilan edilmeden hemen önce 11 Eylül olayı patlak verdi ve Yahudi zulmü bir anda unutuldu. Müslümanlar hedef haline getirildi.

İslamafobia patladı. Bugün 11 Eylül projesinin arka bahçesinde Yahudiler olduğu biliniyor, ama Yahudi destekçileri ve ABD ve de AB bundan memnun.

NATO’da Kırmızının yerini Yeşil aldı.

Belirlenen hedefler yok edilmek üzere talimatlar ve planlar hazırlandı.

Filistin zaten yaralı idi. Ardından Irak çok büyük bir darbe yedi. Arap baharı ile ümitlenmişken şimdi Suriye’de kan akıtılıyor. Nedense Libya’ya bir anda çöken NATO Suriye’yi izliyor.

Kan akmasına seyirci.

Bosna’da da aynı taktik uygulanmıştı.

Onun içindir ki Kudüs’ü anlatmak, uzun uzadıya anlatmak vazife oldu.

Kudüs’te 2. Günümüzde sabah namazı için 4.30 da kalkıp yola koyulduk. 5.20 de ezanlar okundu. Filistinliler sabah namazı kılınmadan önce yaklaşık 30 kişilik bir ekip Kur’an okuyor. Okuma hızlarını, Kur’an bilgilerini düşününce her gün sabah hatmi yapıyorlar demek eksik olmaz. Rabbim onların yar ve yardımcısı olsun. Çok ihlaslılar. İçinde bundukları nazik durumun farkındalar.

Sabah namazı için Mescid-i Aksa’nın Zeytin Dağı’na bakan doğu kapısından girmiştik. Girişte her zaman olduğu gibi İsrail askerleri nöbette idi. Hep oradalar zaten. Filistinlileri kontrol ederek, hatta pasaportlarını alarak içeri bırakıyorlar. Çıktıklarında aynı kapıdan çıkmaları ve pasaportlarını almaları zaruri. İçeride fazla oyalanamazlar. Sohbete dalamazlar. Pasaportları hırsızın elinde. Hava yağışlı ve soğuk olmasına, her türlü engele rağmen Filistin halkı Mescid_i Haram’ı boş bırakmamak için namazda. Namaz başlamadan önce bir Filistinlinin mikrofonu alıp, Mescidi Aksa’yı boş bırakmayın, Mescid-i Aksa’yı sevin, namazlara devam edin diye haykırışı hala kulaklarımda.

Aynı Bilinci bizim “AYASOFYA” için göstermemiz lazım. Orası da şu anda esaret altındadır.

Namaz çıkışı birkaç Filistinli ile ayak üstü sohbet ettik. Bizim İsrail vizesi ile Filistin’e gelmemizi hoş karşılamadıklarını söylediler. Filistin Platformu’ndan ve Türkiye’de

Filistinliler için yapılan çalışmaları anlatınca çok memnun kaldılar. Sarılıp bağırlarına bastılar. Biz de onlara sarıldık. Teselli ettik.

Otele dönüp kahvaltı faslını tamamladıktan sonra ilk ziyaretimizi Hz. Meryem'in, annesinin ve babasının metfun bulunduğu kiliseye yaptık. Ayin dolayısı le içeride fazla kalmadık. Sonra Zeytin Dağına çıkıp buradan Mescid-i Aksa'yı temaşa ettik. Havanın oldukça soğuk olması sebebi ile fazla kalamadık. Ardından Rabiatül Adeviyye ve Selman-ı Faris'nin kabirlerini ziyaret ettik. Ardından Hz. Davud'un kabrini ziyaret ettik. Hz. İsa'nın (Hristiyan inancına göre) son yemeğini yediği mekânı gördük. Ardından Eriha'ya gitmek üzere yola çıktık. Kudüs'ten çıkıp Eriha tarafına gittikçe Yahudi zulmünün boyutları daha bir göze çarpıyor. Eriha çöl gibi. Tarım alanları yok denecek kadar az. Eriha'da Filistinlilerden alışveriş yaptık. İnşaallah kazandıkları döviz kuvvetlerinin artmasına ve direnme güçlerine katkı sağlar.

Ardından Hz. Musa (a.s.)'nın kabrine gittik. İkindi namazlarımızı kıldık. Burada Filistin'e Osmanlı zamanında hicret eden bir aile ile tanıştık. Tanıştığımız kişi ablası ve Kız yeğeni ile gelmişti. Çok zor şartlarda yaşadıklarından bahsettiler. Kız kardeşi Gazze'de yaşıyor ve çalışmak için Eriha'ya geliyor, ama aynı gün akşam dönmek zorunda imiş. Eşine Gazze dışına çıkışı yasaklamışlar. Yani zulüm üstüne zulüm.

Ardından Lut gölü ziyareti gerçekleştirildi. Lut gölünde canlı yaşamıyor. Son derece tuzlu. Lut kavminin uğradığı musibet adeta hissediliyor. Müthiş bir hal var üzerinde.

Lut (a.s.) a dendiği gibi "arkana bakma ve buraları terk et." Buradaki ziyaretimizi kısa gezip akşam namazına yetişmek niyeti ile otelimize döndük.

Kaldığımız günlerin tamamında sabah namazlarında Mescid-i Aksa'ya gittik. Her namazımızın 500 kat sevabını almak çok huzur verici idi.

3. gün ziyaretimiz El Halil ketinden başladı. Yol üzerinde Yahudilerin otobüsümüzü durdurup pasaport kontrolü yapmasını fazla umursamaz isek fazla problem çıkmadı diyebiliriz. El Halil yolu hemen ayırt ediliyor. El Halil gibi yolu da fakir. Yahudi yerleşim yerlerine kıyas ettiğimizde aradaki fark ortada. El Halil girişinde sıra sıra dükkanlar var, ama kapalı. Yahudi yerleşim yerinin karşısında olduğu için zalimler rahatsız olmasınlar diye dükkanlar çalıştırmıyorlarmış. Trafik yoğun oluyor, rahatsız oluyoruz diye şikâyet ederleşmiş. Vay zalimler…. Bu adamlar ne yer ne içer…

El Halil'de çocuklar çok garip. Fakirlik hepsinin üzerinde. Etrafımızı çevirip sadaka istiyorlar. Öyle haldeler ki artık arsızlaşmışlar. İzzetlerini kaybetmişler. Yahudiler bunu fark etmiş olmalı ki zulme devam ediyorlar.

Onların tekrar izzetlerini kazanmaları "Müslümanların ferasetine bağlı". Nasıl mı…? Onları zulümden kurtarıp, siyasi ve ekonomik özgürlüklerini kazanmalarını sağlayarak.

El Halil İbrahim (a.s.)ın makamı. Harem-i İbrahim kutsal yerlerden 4.sü. Maneviyat kokuyor. Girişi zalim İsrail askerleri tutmuş. Turnikeden geçerek girip ziyaret edebiliyorsunuz. Hz. İbrahim (a.s.) eşi Sare validemiz, İshak (a.s.) ve onun eşi burada metfunlar. Hepsine teker teker dualar ettik. Her namazda okuduğumuz salli - barik dualarını tekrarladık.

Sonraki durağımız Helhul kasabası ve ziyaret makamı Yunus (a.s.). Ne mübarek beldeler buralar. Her noktası her makamı ayrı ziyaret edilen ayrı ayrı maneviyat kokan beldeler.

Devamla Beyt-lahim'e ulaştık. İsa (a.s.)ın doğduğu "Beşik Kilisesi'ne" uğradık. Burası da her tarafı manevi izler taşıyor. Beşik kilisesi Hristiyanlar tarafından çokça ziyaret edilen mekanlardan. Kalabalık gruplar halinde gelip ziyaret ediyorlar.

Beyt Lahim'de esnaf ziyareti ve yemeklerimizi yedik. Bayt lahim'in tek alkolsüz lokantası imiş. Osmanlı kültürünün izlerini gördük. Bol baharatlı Osmanlı kokusu. Filistin ayakta kalma uğruna İslam'ın temel esaslarından tavizler vermişler. Sanki İsrail'in zulmü Laik zihniyetten ders almış gibi.

Beyt Lahim'de örülen utanç duvarları ne zaman yıkılır bilinmez ama, gönlümüzdeki utanç duvarlarını yıkamaz isek bizim akıbetimiz de Filistin gibi olur.

Yıkılsın zalimlerin vicdanlara çektikleri utanç duvarları.

Son gün sabahtan ver elini Kudüs deyip bir minibüse atladık. Bir şehirde minibüse binmek artık yerli vatandaşlarla kaynaşma başladı demektir. Nereye gidiyorsa oraya. Yolda öğrendik Bey Hanin kasabasına gidiyormuş. Beyt Hanin Ramallah özerk bölgesine bitişik. Ama Yahudi öyle duvarlar örmüş ki iki komşu birbirine gidemiyor. Ramallah'tan El Hanin'e ya da Kudüs'e pasaportla ve Yahudilerin kontrolünde girip çıkılıyor. Ama girmek bir dert çıkmak bin dert.

Yahudinin keyfinin kahyası zalim. Keyfi daha zalim. Varı hesap edin.

Dönüş yoluna girdik. Arkamızda hüzünlü Kudüs, hüzünlü Mescid-i Aksa'yı bırakarak. Tel Aviv, ve Yafa' ya uğradık. Sultan Mahmut Camisinde öğlen namazlarını kıldık. Bahriye Camisini ziyaret ettik ama içine giremedik. Namaz saatleri dışında maalesef kilitli.

Baştan demiştim ya… Soğuk bir kış günü gidip 4 günlük kısa bir ziyaretten sonra soğuk ve kar yağışlı İstanbul atmosferine dönüverdik.

Yani Kudüs'ten geriye kalan bu hatıralarımız canlı tutalım, Orada bir Filistin var uzakta. Gitmesek de kalamasak ta… O Filistin bizden bir yer. Dualarımızı ve himmetlerimizi ve dahi önce bizim adam olup İslam ve Kutsal davalarımıza sahip çıkmaklığımızı beklerler.

Ahmet TÜRKAN – 25.02.2012

NETİCE-İ KELAM

Değerli okurlarım Habername'de yayımlanan ÜÇÜNCÜ 50 yazımı derleyerek hazırladığım bu e-kitabımı sizlere sunmaktan onur duyarım. İlk 150 yazım böylelikle 3 Ciltte toplanmış oldu

Bu satırları okuduğunuza göre değer verip yazılarımın tamamını okudunuz ya da göz attınız demektir. Çok teşekkür ederek bir sonraki kitabımı hazırlayacağımı beyan ederim.

Saygılarımla.

Allah'a emanet olun.